

ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԾՆՈՒՆԳԸ ԵՎ ՏԱՐԱԾՈՒՄԸ

10 ՏԱՐԵԿԱՆ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ՁԵՌՆԱՐԿ

ՄԱՍ II
19-36 դասեր

ԵՐԵՎԱՆ-2010

ՀՏԴ
ԳՄԴ
Ե

Ե

ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԾՆՈՒՆԳԸ ԵՎ ՏԱՐԱԾՈՒՄԸ: 10 տարեկան երեխաների քրիստոնեական ուսուցման ձեռնարկ: Մաս II, 19-36 դասեր / Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին. - Եր.: 2010թ.-128էջ:

ԳՄԴ

ISBN

© World Vision, 2010
© Wordirect, 2010

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

Ն . Ս . Օ . Տ . Տ . Գ Ա Ր Ե Գ Ն Ի Բ

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԹԻ ԵՒ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԱՍԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ՆԱՅԱՑՆՈՂ՝ ԱՐԺ. ՏԵՐ ՊԱՐՈՒՅՐ ՔԱՆԱՆԱ ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

ՀՈՎԱՆԱՎՈՐՈՒԹՅԱՄԲ **WORLD VISION**
ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ

ԵՎ **WORDIRECT** ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ

ՆԿԱՐԻՉ՝ ԼԵՎՈՆ ԶԱՔՅԱՆ

ՆԱՄԱԿԱՐԳՉԱՅԻՆ ԶԵՎԱՎՈՐՈՒՄ՝ ՅՈՒՆԵՍԿՈՒՆ ԱԲՐԱՆԱՄՅԱՆ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԳԼՈՒԽ 6

Ձորացած Սուրբ Հոգով	7
19. Ենեասի բժշկունը և Տաբիթայի հարությունը	9
20. Եկեղեցու տարածումը	15
21. Պողոսը դարձի է բերում շատերին Փիլիպպեում	21
22. Առաքելական ուղևորություններ	27

ԳԼՈՒԽ 7

Դեպի աշխարհի չորս ծագերը	33
23. Կորնթոսի եկեղեցու հիմնադրումը	35
24. Եկեղեցին Եփեսոսում	41
25. Պողոսի ճառը Եփեսոսի երեցներից	47
26. Պողոսը Երուսաղեմում հանդիպում է իր բարեկամ իսրայելացիներին	53

ԳԼՈՒԽ 8

Սուրբ Հոգին առաջնորդում է Եկեղեցին դեպի ճշմարտություն	59
27. Հիսուսը պատկերն է աներևույթ Հոր	61
28. Համախոհ լինենք Հիսուս Քրիստոսով	67

29. Ապրենք Աստծո Տանը՝ Եկեղեցուն	73
30. Մենք ընդմիջտ կլինենք Տիրոջ հետ	79

ԳԼՈՒԽ 9

Հավատարիմ Քրիստոսի ուսմունքին	85
-------------------------------	----

31. Վերանորոգվենք Հոգով	87
32. Խոսքը լսողներ և կատարողներ լինենք	93
33. Քրիստոնեական ապրելակերպի մասին	99
34. Ապրենք և առաջնորդվենք Սուրբ Հոգով	105

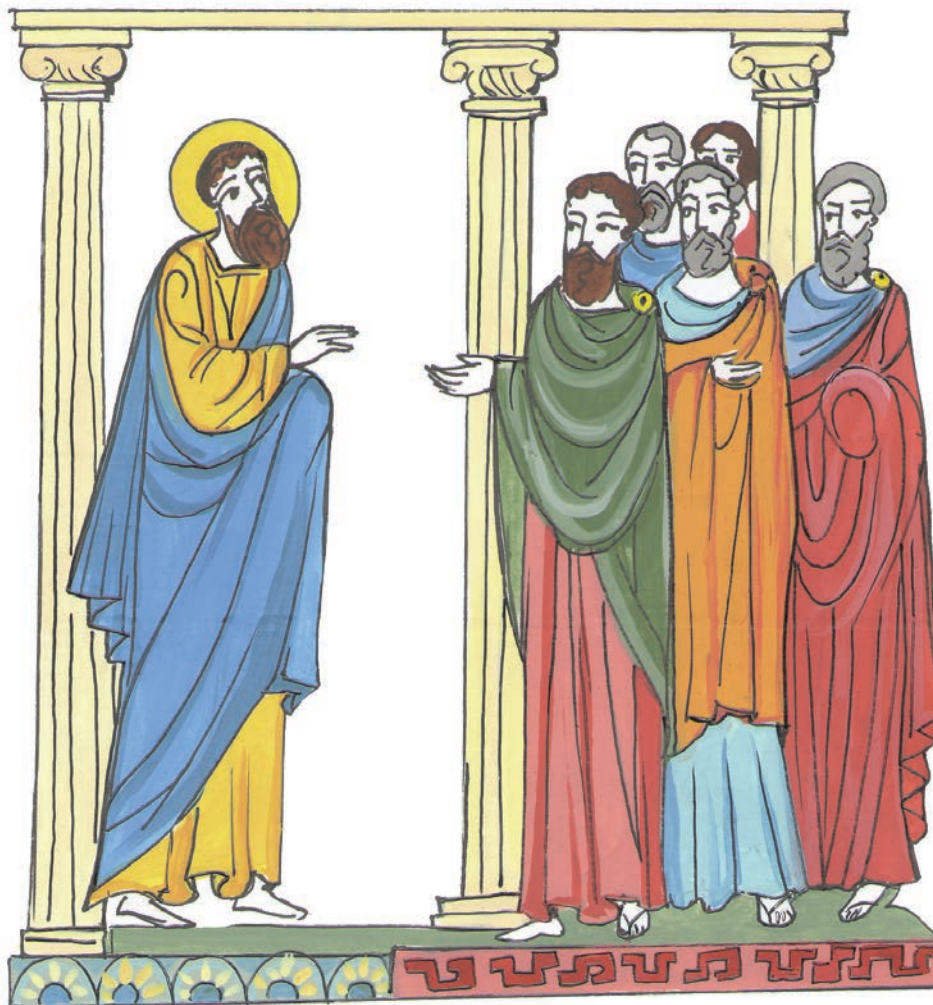
ԳԼՈՒԽ 10

Առաքյալների գործերը չարունակվում են մեր Եկեղեցուն	111
--	-----

35. Մենք եկեղեցի ենք գնում և աշխատում միասին	113
36. Մենք հասնում ենք մարդկանց հոգևոր կարիքներին	119

Հավելված	125
----------	-----

Աղոթքներ 10 տարեկանների համար	126
-------------------------------	-----

Հիսուս Քրիստոսը խոսարացավ, որ միայնակ չպիտի թողնի իր հետևորդներին: Այլ Սուրբ Հոգուն կուղարկի առաջնորդելու նրանց և զորացնելու կարարել այն գործը, որի համար նրանց ուղարկեց ասելով. «Գնացե՛ք, ուրեմն, և բոլոր ժողովուրդներին իմ աշակերպները դարձրե՛ք: Մկրտեցե՛ք նրանց Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու անունով: Սովորեցրե՛ք նրանց այն բոլոր պատվիրանները, որ փվեցի ձեզ» (Մպ 28.19-20ա):

Այս գլխում պիտի ուսումնասիրենք Հիսուս Քրիստոսի աշակերպների կարարած գործերը, որոնցով նրանք սկսեցին փարածել Ավետարանը Երուսաղեմից դուրս:

Ճողների համար

Այս գլխում ներկայացվում են երիտասարդ Եկեղեցու կյանքում Սուրբ Հոգու ազդեցությամբ կարարված հրաշալի գործերը: Սուրբ Հոգու օգնությամբ և առաջնորդությամբ էր, որ առաքյալները ի գորու եղան Հիսուս Քրիստոսի Փրկության Ավետարանը քարոզել մարդկանց՝ Երուսաղեմի սահմաններից դուրս:

Դասերում պարզվում են փարբեր փեսակի մարդկանց դարձի գալու, բժշկվելու, մահացածին Հիսուս Քրիստոսի անունով հարություն փալու և մարդկանց միջև հաշտություն հաստատելու մասին: Առաքյալների քարոզչական գործունեությամբ երիտասարդ Եկեղեցու աճումն ու զարգացումը վկայում է Սուրբ Հոգու ներկայության և ներգործության մասին, ինչը խոստացվել էր Հիսուս Քրիստոսի կողմից:

ԵՆԵԱՍԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ ԵՎ ՏԱԲԻԹԱՅԻ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

«Հիսուսը բժշկում է քեզ. վե՛ր կաց անկողնուցդ»:

Հմմտ. Գործք առաքելոց 9.34

ԻՍՏԵՄԱԿՈՒՄԵՐ

Երբևէ լսե՛լ ես հեպտայալ արտահայտությունը. «Մինչև աչքովս չդեսնեմ, չեմ հավարա»։ Երբեմն որևէ բանի հասարար համոզվելու լավագույն ձևը տեսնելն է։

Օրինակ՝ ասենք, թե դու ապրել ես աշխարհի մի այնպիսի վայրում, որտեղ անապարի նման միշտ տաք է ու շոգ։ Քեզ համար անսովոր չէի՞ն լինի փարթամ կանաչ բույսերն ու արևադարձային ծաղիկները։ Եթե մեկը փորձեր ասել քեզ, որ աշխարհի մեկ այլ կողմում միշտ ցուրտ է և ջրերի վրա լողում են սառցե մեծ բեկորներ, դու հազիվ թե հավարայիր։ Դու նախ կուզեիր սեփական աչքերով տեսնել այդ ամենը։

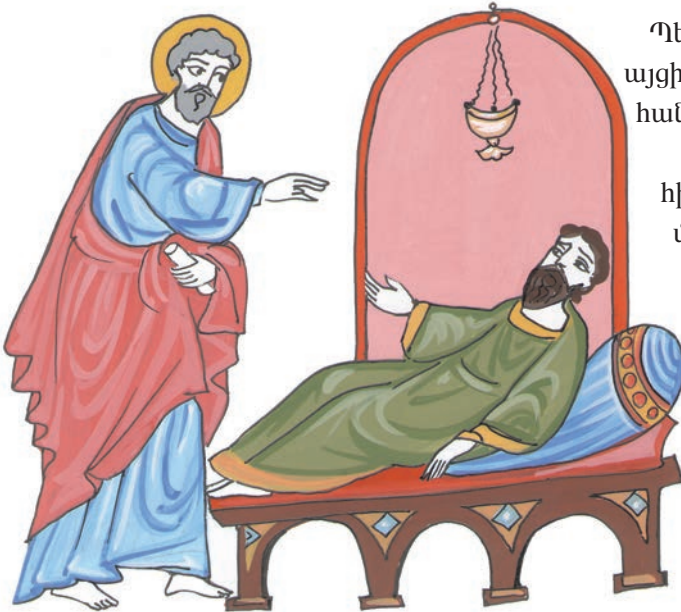
- ☘ *Մտածի՛ր մի բանի մասին, որը պետք է տեսնեիր հավարալու համար։ Գրի՛ր դրա մասին կամ նկարի՛ր ներքևում.*

- ☘ *Մտածի՛ր մի վայր կամ բան, որի մասին միայն լսել ես և դժվարացել հավարալ, բայց գիտես, որ այն իրականում զոյություն ունի։ Գրի՛ր դրա մասին կամ նկարի՛ր, թե այն քո պարկերացմամբ ինչպիսի՞ տեսք կունենար, երբ մեկ օր աչքովդ տեսնես։*

- ☘ *Կարդա՛ Աստվածաշնչի պատմությունը և պարզի՛ր, թե ինչպե՞ս Պետրոս առաքյալն օգնեց մարդկանց հավարալ Հիսուս Թրիստուսին՝ ըստ իր տեսածի։*

ՊԵՏՐՈՍԸ ՅՈՒՅՅ Է ՏԱԼԻՍ ՆԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԶՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Նմանք Գործք առաքելոց 9.32-43

Պետրոս առաքյալն այս ու այն կողմ էր ճամփորդում այցի գնալով հավաքացյալներին: Նա գնում է Լիդդա և հանդիպում նրանցից մի քանիսի հետ:

Ենեաս անունով հավաքացյալներից մեկը շաք հիվանդ էր և արդեն ութ տարի պառկած էր իր մահճի մեջ: Պետրոսն նրան ասաց.

-Ենեաս, Տերը՝ Նիսուս Քրիստոսը, բժշկում է քեզ, վեր կաց և դու ինքդ հարդարիր քո անկողինը:

Եվ նա իսկույն վեր կացավ: Երբ Լիդդայի և Սարոնայի բոլոր բնակիչները տեսան նրան և հավաքացին Տիրոջը:

Նուպետում էր Տիրոջ աշակերպներից մի կին՝ Տաբիթա անունով, որ թարգմանաբար կոչվում էր Այծեմնիկ: Նա շաք բարի գործեր էր անում և օգնում էր շապերին:

Երբ Պետրոսը գտնվում էր Լիդդայում, այդ օրերին Այծեմնիկը հիվանդացավ ու մահացավ: Ընկերները լողացրին նրան և դրեցին վերնաբանը: Եվ քանի որ Լիդդան մոտիկ էր, աշակերպները Նուպեից երկու հոգու ուղարկեցին Պետրոսի մոտ, որ անհապաղ իրենց այցելի:

Պետրոսը նրանց հետ գնաց Նուպե, և աշակերպները նրան փարան վերնաբան, որպեսզի դրված էր Այծեմնիկի մարմինը: Կային այրիներ, որ լաց էին լինում: Նրանք Պետրոսին ցույց տվեցին այն զգեստները, որ Այծեմնիկն էր կարել իրենց և այլ կարիքավորների համար:

Պետրոսը բոլորին դուրս հանելով սենյակից՝ ծնրադրեց, աղոթեց և ապա դառնալով մահացած կնոջն ասաց.

-Տաբիթա՛, Տեր Նիսուս Քրիստոսի անունով եմ ասում, վեր կաց:

Տաբիթան բացեց աչքերը և տեսնելով Պետրոսին՝ ուղղվեց նստեց: Պետրոսն օգնեց նրան, որ ոտքի կանգնի: Ապա կանգնեց հավաքացյալներին և այրի կանանց ու ցույց տվեց կենդանացած Այծեմնիկին:

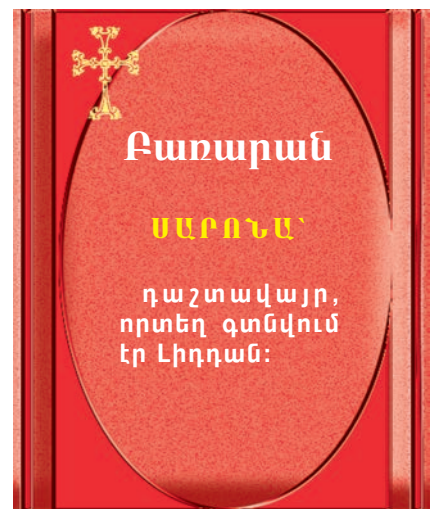

Խորհե՛ք պատմության շուրջ

Քննարկման հարցեր.

1. Պեպրոսն ինչպե՛ս պատրաստվեց՝ Տաբիթային կյանքի վերադարձնելու համար:
2. Պեպրոսն ինչո՞ւ մյուսներին ներս կանչեց սենյակ Տաբիթային հարություն փալուց հետո:

🌿 Աջ կողմի բառացանկից լրացրո՛ւ նախադասությունների դատարկ թողնված տեղերը:

1. Այսօրվա պատմության մեջ բժշկված մարդու անունը _____ էր:
2. Նա ապրում էր _____ :
3. Տեսնելով նրա հետ պատահա՞ծը՝ նրա համաքաղաքացիներից շատերը, և մեկ այլ քաղաքից՝ _____, դարձի եկան:
4. Նարություն առած կինն ապրում էր _____ :
5. Նրա անունը եբրայերեն Տաբիթա էր, որը հայերեն թարգմանվում էր _____ :

Բառացանկ՝

Այծեմնիկ

Լիդա

Նոպպե

Ենեսա

Սարոնա

ՍԱՄՍՈՆԸ ԴՅՈՒՐԱՍԵՐԻ ԱՂՈԹՔԸ ՔՐԻՍՏՈՍԻՆԸ

1. Մենք Սամսոնի մասին լսել ենք Նին Կրակարանից: Աստվածաշունչը պատմում է մեզ, նա ուժեղ մարդ էր, ով կորցրեց իր ուժը:
2. Բայց Սամսոն անունով մեկ այլ անձ ապրել է շատ դարեր անց, հռոմեական կայսրության օրոք: Դա Նիսուս Քրիստոսից հետո 6-րդ դարն էր:
3. Այս Սամսոնը ծնվել է հռոմեացի հարուստ ընտանիքում: Նա շատ լավ կրթություն է ստացել: Ամենից ավելի նա սիրում էր ուսումնասիրել բժշկությունը և թե ինչպես բուժել հիվանդներին:
4. Սամսոնը նաև քրիստոնյա էր և ուզում էր օգնել մյուս մարդկանց: Չափահաս փարիքում նա փեղափոխվում է Կոստանդնուպոլիս և բնակվում փոքրիկ փնակում՝ առանց այն ճոխությունների ու հարմարավետության, որ ուներ Նոմում:
5. Սամսոնը շուրջով լայն ճանաչում գտավ շնորհիվ իր հյուրասիրության: Նա դրամ, դեղեր, խորհուրդ, մխիթարություն ու հույս էր տալիս ցանկացած մեկին, ով փառապում էր մարմնական կամ հոգեկան ցավերից:
6. Կոստանդնուպոլիսի եպիսկոպոսապետի՝ պապրիարքի ականջին է հասնում լուրերը Սամսոնի բարի գործերի մասին՝ հոգուր կարիքավորների: Նա Սամսոնին քահանա է ձեռնադրում:
7. Դրանից հետո Նուսրինիանոս Մեծ կայսրը, ով քրիստոնյա էր, ծանր հիվանդանում է: Բժիշկները կայսեր հիվանդությունը բուժող որևէ ճար չեն կարողանում գտնել:
8. Նուսրինիանոսը շատ էր աղոթում: Երագում Տեր Նիսուս Քրիստոսը երևում է նրան և հայտնում, որ Սամսոնը կարող է նրան բուժել:
9. Կայսեր հրամանով Սամսոնը ներկայանում է թագավորական պալատ: Սամսոնն արդեն փարեց մարդ էր: Նա աղոթեց Նիսուս Քրիստոսին, որ կայսրը բուժվի:
10. Սամսոնն իր աղոթքով իսկապես բուժեց կայսրին: Երբ Նուսրինիանոսը նրան մեծ գումար առաջարկեց, Սամսոնը շնորհակալություն հայտնեց, սակայն մերժեց որևէ բան վերցնել:
11. Սամսոնն ասաց. «Ո՛վ արքա, ես ունեի ոսկի և ամեն փեսակի հարսություն, բայց ես թողեցի դրանք ի սեր Քրիստոսի, որպեսզի վաստակեմ երկնավոր ու հավիտենական գանձեր»:
12. Կայսրը պնդեց, որ պետք է մի բան անի նրա համար: Սամսոնն աղոթեց Նիսուս Քրիստոսին, որ օգնի իրեն արքայից խնդրելու լավագույնը:
13. Սամսոնն աղոթքի մեջ գտավ պատասխանը: Նա կայսրին խնդրեց մի փուն կառուցել աղքատների համար: Տան կառուցումից հետո երկար փարիներ նա այնպեղ խնամում էր աղքատներին հարազատ զավակների պես:
14. Սամսոնը մահացավ խաղաղության մեջ 530 թ. հունիսին: Նրան կոչեցին «հյուրասեր»՝ շնորհիվ իր ազնվության, բժշկումների, մխիթարության և սիրո, որ ցուցաբերեց շատ ու շատ մարդկանց:

Աղոթքի խոսքեր

Ահա որոշ աղոթքներ, որ արքայազանները ենթ եկեղեցում: Դրանք ցույց են տալիս, թե ինչպես ենք ապավինում Նիսուս Բրիսպուսի գործությանը բժշկելու մարդկանց և օգնելու նրանց նեղության ու կարիքի մեջ կարևոր որոշումներ կայացնել:

Ծանոթացի՛ր այս աղոթքներին, ապա գրի՛ր քո ինքնուրույն աղոթքը: Գուցե գրես մի աղոթք՝ խնդրելով Նիսուս Բրիսպուսի օգնությունը որևէ մեկին, կամ հորինես մի աղոթք՝ կյանքդ հուզող մի իրավիճակի մասին:

Նա՛յր գթության և Աստվա՛ծ ամենայն մխիթարության, որ մխիթարում ես մեզ մեր ամեն տեսակի նեղության պահերին, լսի՛ր և այժմ՝ Քո ծառաների պաղատանքը՝ ընդունելով մեր աղաչանքները: Քո բարերարությամբ մեզանից հեռո՛ւ վանիր մեզ պատուհասող հանցանքների ցատու՛մը: Ների՛ր և լսի՛ր մեզ, քավի՛ր և թողություն՛ն փուր մեր մեղքերին, արժանի՛ արա գոհությամբ փառավորելու՝ Քեզ Որդուդ և Սուրբ Նոգուդ հեղ. այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից. ամեն:

(Ճաշու 6-րդ ժամերգություն)

Նիշի՛ր, Տե՛ր, Քո պաշտոնյաներին, մեր ծնողներին, ուսուցիչներին, եղբայրներին ու քույրերին, ընկերներին, մեզ կերակրողներին, ուխտավորներին, ճանապարհորդներին, ծերերին, խոստովանողներին, ապաշխարողներին, գերիներին, հիվանդներին, նեղյալներին, իշխաններին, չարագործներին, բարեգործներին, մեր թշնամիներին, արելիներին և բոլոր նրանց, ովքեր պատվիրեցին մեզ հավատով:

(Երեկոյան ժամերգություն)

 Գրի՛ր քո աղոթքը ներքևի տողերին.

Մենք աղոթում ենք Տիսու Քրիստոսի անունով

Վաղ Եկեղեցու ծոցում պահանվել է հերկյալ կարճ աղոթքը, որը քրիստոնյաները սիրում էին հաճախակի արպասանել՝ սրբի զարկերի կամ շնչառության ռիթմով:

Տե՛ր Տիսու Քրիստոս, Որդի՛ Աստուծո, ողորմի՛ր ինձ՝ մեղավորիս:

Այն մեզ հայրնի «Տեր ողորմեա» աղոթքի թերևս հնագույն փարբերակներից է: Աղոթքը կարելի է ասել ամեն պահի, այլ ոչ թե միայն օրվա հարուկ ժամերի: Այն կարելի է արպասանել քայլելիս, հեծանիվ քշելիս, մեքենայում, սենյակ մաքրելիս, դպրոցում, աշխատելիս, ցերեկը, թե գիշերը:

Սովորի՛ր Տիսուսին ուղղված այս աղոթքը և հաճախ արպասանիր:

Տ
Ե
Ր
Տ
Ի
Ս
ՈՍ
Ք
Ր
Ի
Ս
Տ
ՈՍ

Տ Ե Ր Տ Ի Ս Ո Ս Ք Ր Ի Ս Տ Ո Ս , Ո Ր Դ Ի Ա Ս Տ Ո Ւ Ծ Ո ,

Ընթերցի՛ր ներքևի սուրբգրային հղումները և դրանցից յուրաքանչյուրի թիվը գրի՛ր աղոթքին պատշաճող հարվածի գծի վրա:

Տե՛ր, Տիսու Քրիստոս, _____ Որդի՛ Աստուծո, _____

ողորմի՛ր ինձ՝ _____ մեղավորիս: _____

1. «Տիսուս Քրիստոս, որդի՛ Դավթի, ողորմի՛ր ինձ»: (Ղուկաս 18.38)
2. «Աստուծո, ողորմի՛ր ինձ՝ մեղավորիս»: (Ղուկաս 18.13)
3. «Դո՛ւ ես Քրիստոսը, կենդանի Աստուծո Որդին»: (Մատթեոս 16.16)

Ո Ր Դ Ի Ա Ս Տ Ո Ւ Ծ Ո , Ո Ղ Ո Ր Մ Ի Ր Ի Ն Ը՝ Մ Ե Ղ Ա Վ Ո Ր Ի Ս :

ողորմի՛ր ինձ՝ մեղավորիս:

ՏԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Այս շաբաթվա դասին աշակերտները սովորեցին Պեքրոս առաքյալի՝ մարդուն բժշկելու և մահացած կնոջը հարություն փոխելու մասին: Սա մի օրինակ է, թե ինչպես առաքյալները հրաշքներ գործելով մարդկանց ցույց փոխեցին Տիսու Քրիստոսի գործունեությունը (բժշկում, հարություն փոխում մահացածին), որոնք մարդիկ կարող էին փնտրել իրենց սեփական աչքերով: Երեխաները ծանոթացան նաև բժշկելու, մխիթարելու և օգնելու որոշ աղոթքների, որոնք Եկեղեցին մարտնչում է Տիսու Քրիստոսին՝ հանուն բոլոր մարդկանց: Այս աղոթքները ցույց են փայլաբան, թե ինչպես մենք, որպես քրիստոնյաներ, ապավինում ենք Տիսու Քրիստոսի անունը կանչելու գործողությանը՝ ինչպես առաքյալներն արեցին և ինչպես Պեքրոսը կատարեց Տարիթա անունով կնոջը մահացածներից հարություն փոխելով:

Ընդամենը ջանացե՛ք հաճախ արպասանել հիշյալ աղոթքը: Քաջալերե՛ք միմյանց աղոթել, երբ մենակ եք լինում: Իբրև ընդամենական մեկ այլ վարժություն՝ կազմե՛ք մարդկանց անվանացանկ, որոնց համար պիտի աղոթե՛ք: Մեկ այլ անձի անունը կարելի է փոխադրել աղոթքի «ինձ՝ մեղավորիս» բառերի փոխարեն:

Վարժվե՛ք հավաքվել՝ միասին աղոթելու ընդամենի յուրաքանչյուր անդամի, անվանացանկի մարդկանց և յուրաքանչյուր առանձնաբար ձեզ համար:

ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՏԱՐԱԾՈՒՄԸ

«Եվ առաջին անգամ Անտիոքում էր, որ Քրիստոսի հետևորդները կոչվեցին քրիստոնյա»:
Գործք առաքելոց 11.26

ՀԱՅՏԵՍԱԳՈՐԾԵՐ

Երբևէ եղե՛լ ես այլ երկրում: Ումանք մեկնում են արտագնա աշխատանքի: Ուրիշներ այցելում են իրենց հարազատներին ու բարեկամներին: Իսկ ոմանք էլ գնում են նոր երկրներ, որովհետև պարզապես սիրում են ճամփորդել և «տեսնել աշխարհը»:

Եթե մեկնեիր մի նոր երկիր, ի՞նչ կծրագրեիր անել տեղ հասնելուց հետո: Նշում կատարիր ցանկազրկված գործողությունների սկզբում, որ կուզեիր անել: Կարող ես, ըստ ցանկության, ավելացումներ կատարել ցանկում:

___ Սովորել տվյալ երկրի լեզվով բարևել, ասել ցրեսություն և շնորհակալություն:

___ Շաք նկարվել:

___ Նախկինում երբեք չկերած խորտիկներ համարեսել:

___ Քայլել կամ արշավել երկրի տեսարժան վայրերում:

___ Ծանոթանալ ու շփվել տեղացիների հետ:

___ Նաճախել սպորտային կամ համերգային միջոցառման:

___ Նուշանվերներ գնել:

___ Ավտոբուս նսարել և գնալ ուզածդ տեղը:

🌿 *Կարդա՛ Աստվածաշնչի պատմությունը՝ պարզելու, թե ինչպես աշակերտները գնացին նոր երկրներ քարոզելու և ուսուցանելու համար:*

ՊՈՂՈՍՆ ՈՒ ԲԱՌՆԱԲԱՍԸ ՔԱՐՈՋՈՒՄ ԵՆ ԱՍՏԾՈ ԽՈՍՔԸ

Նման Գործք առաքելոց 11.19-26, 12.25-13.12

Մենք գիտենք, թե Սրբեփանոս նախասարկավագի մահից հետո որքան մեծ հալածանքներ սկսվեցին քրիստոնյաների դեմ: Սա պարճառ դարձավ, որ հավարացյալները ցիրուցան լինեն փարբեր կողմեր: Շարքերը գնացին հեռավոր Փյունիկե, Կիպրոս և Անարիոք: Այս նոր վայրերում նրանք քարոզում էին Աստծո Խոսքը հրեաներին: Իսկ ոմանք, ովքեր Կիպրոսից ու Կյուրենիայից էին, գնացին Անարիոք և այնտեղ քարոզեցին նաև հեթանոսներին: Աստծո գործությունը նրանց հետ էր, և մեծ թվով մարդիկ դարձի եկան:

Բազմաթիվ նորադարձների բարի լուրը հասավ Երուսաղեմի եկեղեցուն: Այսպեսից Բառնաբասին ուղարկեցին Անարիոք՝ օգնելու գործին: Երբ նա հասավ Անարիոք և փեսավ, թե ինչպես է Աստծո շնորհը գործում, շար ուրախացավ: Նա քաջալերում էր հավարացյալներին հավարարիմ մնալու Տիրոջը: Բառնաբասը բարի մարդ էր, լի Սուրբ Հոգով և փոկուն հավարի մեջ: Բառնաբասը գնաց Տարսոն փնտրելու

Պողոսին և եր քերելու Անարիոք: Մի ամբողջ փարի նրանք հանդիպումներ էին ունենում փեղի հավարացյալների հետ՝ ուսուցանելով հավարը: Եվ առաջին անգամ այստեղ՝ Անարիոքում էր, որ Քրիստոսի հեղևորդները կոչվեցին «քրիստոնյա»:

Պողոսն ու Բառնաբասը նպաստ փարան Երուսաղեմ, որպեսզի օգնեն մարդկանց դիմադրելու սովը: Այա վերադարձան Անարիոք՝ իրենց հետ քերելով աշակերտներից մեկին՝ Նովիաննես Մարկոսին: Այսպիսով, Անարիոքի եկեղեցուն կային մի քանի մարգարեներ և ուսուցիչներ՝ Պողոսը, Բառնաբասը, Շմավոնը, Ղուկիոսը և Մանայենը, ով Ներովդես արքայի պալատի անդամ էր:

Մինչ բոլոր մարդիկ պաշարում էին Աստծուն աղոթքով և ծոմապահությամբ, Սուրբ Հոգին ասաց.
-Տրամադրեցեք Բառնաբասին և Պողոսին այն գործի համար, որին ես կոչել եմ նրանց:

Այն ժամանակ նրանք ծոմապահությամբ և աղոթքով իրենց ձեռքերը դրեցին Բառնաբասի ու Պողոսի վրա և օրհնելով ուղարկեցին:

Ուստի նրանք, Սուրբ Հոգուց ուղարկված, իջան Սելևկիա և այնտեղից նավով գնացին դեպի Կիպրոս: Մալամինա (Կիպրոսի ամենամեծ քաղաքը) հասնելով՝ նրանք քարոզեցին Աստծո Խոսքը հրեաների ժողովարանում: Նովիաննես Մարկոսն աշխատում էր նրանց հետ: Նրանք ճամփորդեցին ամբողջ կղզիով մեկ և եկան Պափոս: Այստեղ նրանք հանդիպեցին մի մոզի՝ սուր մարգարեի, Բարեհեսու անունով: Նա ապրում էր փոխբղեշի Սերգիոս Պողոսի հետ: Սա իմաստուն մարդ էր և ուզում էր Պողոսից ու Բառնաբասից լսել Աստծո Խոսքը: Բայց կախարդը, որին Եղիմաս անունն էին փալիս հունարենով, հակառակվեց նրանց և ուզում էր փարհամոզել փոխբղեշիին, որ չհավարա: Պողոսը, Սուրբ Հոգով լցված, ուղիղ նայեց Եղիմասի աչքերի մեջ և ասաց.

-Ո՛վ դու նենգ, խորամանկ մարդ, Սալամայի որդի, արդարության թշնամի, չե՛ս դադարելու Տիրոջ ուղիղ ճանապարհները խեղաթյուրելուց: Ահա Տերը հիմա կհարվածի քեզ. դու կույր կլինես և միառժամանակ արևի երես չես փեսնի:

Նույն վայրկյանին Եղիմասի աչքերը մշուշապարվեցին ու խավարեցին: Նա խարխափում էր և փնտրում մեկին, որ իր ձեռքից բռնելով՝ առաջնորդեր իրեն: Փոխբղեշիսը, երբ փեսավ պապահածը, հավարաց՝ խորապես փալավորված Տիրոջ ուսուցումից:

Խորհենք պատմության շուրջ

1. Ընդգծի՛ր պատմության այն բառերը, որոնք հուշում են, թե ով առաքյալներին ուղարկեց դուրս քարոզելու:
2. Ընդգծի՛ր պատմության այն բառերը, որոնք նկարագրում են երկու բաներ, որ առաքյալներն արեցին մյուսների համար:

3. Կարդա՛ Գրծ 6.6 համարը: Գրի՛ր կամ նկարի՛ր համանուն մի դեպք, որ պատահեց այսօրվա դասի պատմության մեջ:

4. Կարդա՛ Գրծ 9.8 համարը: Գրի՛ր կամ նկարի՛ր համանուն մի դեպք, որ պատահեց այսօրվա դասի պատմության մեջ:

Անտիոքի եկեղեցին այսօր

Կիպրոսի եկեղեցին այսօր

Պողոսի և Բառնաբասի առաքելական ճամփորդության հետքերով

Նշիր հետևյալ վայրերը քարտեզի վրա.

1. X նշան դիր՝ այնտեղ, որտեղ հավատացյալներն առաջինը քրիստոնյա կոչվեցին:
2. Աստիճանիչ դիր՝ Կիպրոսի կղզու ամենամեծ քաղաքի կողքին:
3. Ծրջագծի՝ այն քաղաքը, ուր Պողոսն ու Բառնաբասը հասան դեպի Կիպրոս կղզի նավարկելիս (այստեղ նրանք հանդիպեցին Եղիմաս սուր մարգարեին):
4. Վանդակի՝ մեջ առ այն քաղաքը, որի քրիստոնյաներին Բառնաբասն ու Պողոսը նպաստ փարսան սովից փրկելու համար:
5. Նշիր այն քաղաքը, ուր Բառնաբասը գնաց գրնելու Պողոսին, որպեսզի եր քերի նրան Անտիոք՝ այնտեղի հավատացյալներին օգնելու համար:

ՍՈՒՐԲ ՆՈՒՇԵ ԿՈՒՅՍԸ

Նունեն Վրաստանի լուսավորիչ սուրբն է և հիշատակվում է Նինո անունով:

Նա Նոբիսիմյանց կույսերից մեկն էր, որ հրաշքով փրկվում է նահապարակվելուց և Տիրոջ կամքով գնում Վրաստանի մայրաքաղաք Մցխեթի: Իր համեստ կենցաղով նա ներկայանում է իբրև ստրուկների դասակարգի անձ և իր բարեգործություններով շահում է ժողովրդի սերն ու համակրանքը: Նա իր կրոնական ու քարոզչական գործունեությունն սկսում է, երբ մի կին իր անբուժելի հիվանդ որդուն նրա մոտ է բերում՝ խնդրելով, որ նրան դեղ ու դարմանով բուժի: Նունեն ասում է, որ ինքը նյութական դեղ չունի, բայց իր պաշտած Աստծո Որդին՝ Տիսու Քրիստոսը, այդպիսի հիվանդների վրա շատ բժշկություններ է արել և հավատում է, որ այս փղային ևս կբուժի: Ուստի սկսում է աղոթել, և փոքրիկը իսկապես բուժվում է՝ մեծապես ուրախացնելով մորը և հարազատներին: Լուրը հասնում է

Վրաստանի Նանա թագուհուն, որն այդ օրերին ծանր հիվանդ էր: Թագուհուն բերում են Նունեի մոտ, և նա բուժվում է սուրբի աղոթքներով: Թագուհին խորապես երախտապարտ զգալով՝ ուզում է թանկագին նվերներ տալ, սակայն Նունեն մերժում է: Ապա սկսում է քարոզել Ավետարանը վրացիներին՝ հաստատելով, թե ոչ թե ինքը, այլ Քրիստոսը բժշկեց թագուհուն, և թե Տիսուսը պատրաստ է բժշկելու նրա նաև հոգու հիվանդությունները, եթե կամենա քրիստոնյա դառնալ: Թագուհին սիրով համաձայնվում է:

Պալատ վերադառնալուն պես թագավոր ամուսինը՝ Միհրանը, չափազանց ուրախանում է և հրամայում է թանկագին նվերներ ուղարկել Նունեին: Թագուհին հայտնում է, որ այդ կինը նվերներ չի ընդունում, «սակայն մեր շնորհակալությունը հայտնած կլինենք նրան, եթե երկուսս էլ պաշտենք նրա քարոզած Աստծուն, որի գործությամբ ասաց, թե բժշկել է ինձ»: Թագավորն այդ պահին լուրջ չի ընդունում կնոջ առաջարկը: Սակայն մի օր որսի գնալիս իր ընկերների հետ հայտնվում են թանձր մառախուղի մեջ և կորցնում վերադարձի ճանապարհը: Ճարահատ վիճակում հանկարծ մի քանի է գալիս թագուհուն ասածները Աստծո մասին: Նա դիմում է Աստծուն և խոստանում հավատարմ և հետևել Նրան, եթե ազատվի թանձր մշուշից: Այդ պահին անթափանց մառախուղը միանգամից վերանում է, և ինքը բարեհաջող վերադառնում է պալատ: Կնոջը պատմում է պարահարի մասին, և երկուսով գնում են Նունեի մոտ: Թագավորը խնդրում է, որ իրեն ևս պատմի Աստծո և Նրա Որդի Տիսու Քրիստոսի մասին: Նունեի քարոզությունը լսելուց հետո թագավորը նույնպես պատրաստակամություն է հայտնում քրիստոնյա դառնալ: Պալատ վերադարձին կանչում է երկրի բոլոր նախարարներին, պատմում իր և իր կնոջ հետ փրկելի ունեցած հրաշքների մասին և հաստատում իր համոզումը, թե Քրիստոսն է ճշմարիտ Աստվածը, և քրիստոնեությունն է ճշմարիտ կրոնը: Նունեի խորհրդով պատգամավորներ են ուղարկվում Նայաստան, Մբ Գրիգոր Լուսավորիչի և Տրդատ արքայի մոտ՝ հոգևորականներ խնդրելով մկրտվելու համար: Եվ այսպես մկրտվում են վրաց թագավորը, թագուհին, ամբողջ արքունիքը և հազարավոր ժողովուրդ Կուր գետում: Մցխեթում կառուցվում է վրացական առաջին եկեղեցին: Այս դեպքերից հետո Նունեն շարունակում է իր քարոզչական առաքելությունը երկրի բոլոր կողմերում և ի վերջո խաղաղ մահով վախճանվում 340թ.: Նրա գերեզմանի վրա կառուցվում է փառավոր եկեղեցի, որն այսօր էլ Վրաստանի մեծագույն ուխտավայրերից է:

Ինչպե՞ս ենք դարձել քրիստոնյա

Պատասխանի՛ր հետևյալ հարցերին.

1. Ո՞վ բերեց քրիստոնեական հավաքը մեր երկիր:

2. Ե՞րբ դա փեղի ունեցավ:

3. Որո՞նք են մեր երկրի քրիստոնեական պարամության կարևոր դեպքերը:

ՏԱՆԸ` ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Այս դասի հայեցակետը Սուրբ Պողոսի և Բառնաբասի ճամփորդությունն էր, որ Սուրբ Գրքի մեկնություններում կոչվում է «Առաքելական ուղևորություններ», ովքեր փարածեցին հավաքը նոր երկրներում: Աշակերտներն արդեն նշումներ արեցին քարտեզի վրա նրանց ճամփորդությունների վերաբերյալ, և դասում նշվում էր, թե ինչպես Եկեղեցու աճմանը զուգընթաց աշակերտները պետք է հոգ փանեին օրեցօր շարժվող քրիստոնյաներին:

Դասում ներկայացվեց նաև 4-րդ դարում ապրած Սբ Նունեի վարքը, որը Սբ Նոբիսիմյանց անդամներից էր: Նա Նայասարանում որոշ ժամանակ իր ընկերուհիների հետ արելուց հետո մեկնում է Վրաստան և քարոզում Քրիստոսի Ավերարանը: Երեխաներին հանձնարարվեց կապակցել Եկեղեցու վաղ դարերի աշակերտների գործը ավելի ուշ շրջանի սուրբերի, ինչպես օրինակ՝ Սբ Նունեի ուղևորության և քարոզչական առաքելության հետ:

Ընթացիկով գրուցե՛ք, թե ինչպես քրիստոնեական հավաքը մուտք գործեց մեր երկիր: Թող երեխան պարամի, թե ինչ սովորեց այս ամենի մասին դասարանում, և կիսե՛ք ձեր իմացած փեղեկություններն ու պարամությունները միմյանց հետ:

Այս թեմաների շուրջ գրուցելիս մտածե՛ք այն եղանակների մասին, որոնցով դուք ևս կկարողանաք «փարածել հավաքը»՝ առ այդ ուրիշների հետ խոսելով, ինքնուրույն խորամուխ լինելով այն հարցերի մեջ, որոնք հնարավոր է փրվեն մյուսների կողմից, և աղոթքով խնդրելով, որ Աստված օրհնի և առաջնորդի ձեզ նախաձեռնությունը:

ՊՈՂՈՍԸ ԴԱՐՁԻ Է ԲԵՐՈՒՄ ՇԱՏԵՐԻՆ ՓԻԼԻՊՊԵՈՒՄ

«Հավատա՛՛ Տեր Հիսուս Քրիստոսին և կփրկվես քո ամբողջ ընտանիքով»:
Գործք առաքելոց 16.31

Ի Ա Յ Տ Ա Վ Ո Ր Օ Ե Ը Ք

Ծրագրերի փոփոխում

- Շա՛ր լավ, Սոնա, - կանչեց մայրը, - արդեն ժամանակն է գնալու, և խնդրում եմ հոնքերդ չկիպես:

Սոնան դժկամությամբ հեպրեց մորը, և միասին գնացին հարևան Լալայենց փուն: Նրանք պիպի պահեին Լալայի երկու երեխաներին, որպեսզի Լալան կարողանար գնալ աշխատանքի:

Քայլելիս Սոնան մտածում էր կյանքի անարդար լինելու մասին: Այսօր ինքը մայրիկի հեպ կարող էր ազատ ժամանակ անցկացնել փանը՝ վայելելով միասին կարկանդակներ թխելու հաճույքը: Ինչո՞ւ Լալան օրերից հենց այսօր զգաց մեր օգնության կարիքը: Էլ ուրիշ մարդ չկա՛ր, որ օգներ նրան: Սոնան այս մտքերից ավելի խոժոռեց դեմքը:

Արդեն երեկո էր, երբ փուն վերադարձան: Սոնայի մռայլված դեմքին հանդարտ ժպիտ երևաց: Մայրիկն ասաց.

- Աեցցեն, դու շատ լավ պահեցիր երեխաներին: Լալան շատ գոհ էր քեզանից: Սոնան պատասխանեց.

- Ինչևէ, այսօր գեղեցիկ օր էր: Ես ուրախ էի, որ կարողացա երեխաներին ինչ-որ կերպ զբաղեցնել: Նաև ես բավական բան սովորեցի նայելով, թե դու ինչպես էիր վարվում նրանց հեպ:

- Դա այդպես էր, քանի որ ես արդեն ունեի որոշակի փորձառություն, - ասաց մայրը, - չէ՞ որ ես այդպես էի խնամել իմ լավ բալիկին՝ քեզ անուշիկս:

Սոնան հարցրեց.

- Մայրիկ, քո կարծիքով ես լա՛վ ուսուցիչ էի երեխաների համար:

Մայր պատասխանեց.

- Այո՛, դու հիանալի ուսուցիչ էիր: Բայց մինչև դասարանում անելիքներիդ մասին մտածելը, արի՛՛ րեսնենք, թե ինչ համով բան պիպի պատրաստենք միասին այսօր, լա՛վ:

- Հրաշալի է, - ասաց Սոնան, - հենց որ ուրելիքից եմ խոսում, ախորժակս բացվում է , չճաշե՛նք:

🌿 *Կարդա՛՛ Աստվածաշնչի այսօրվա պատմությունը և տե՛ս, թե ինչպե՛ս աշակերտների ու հավատացյալների ծրագրերը անսպասելիորեն փոխվեցին:*

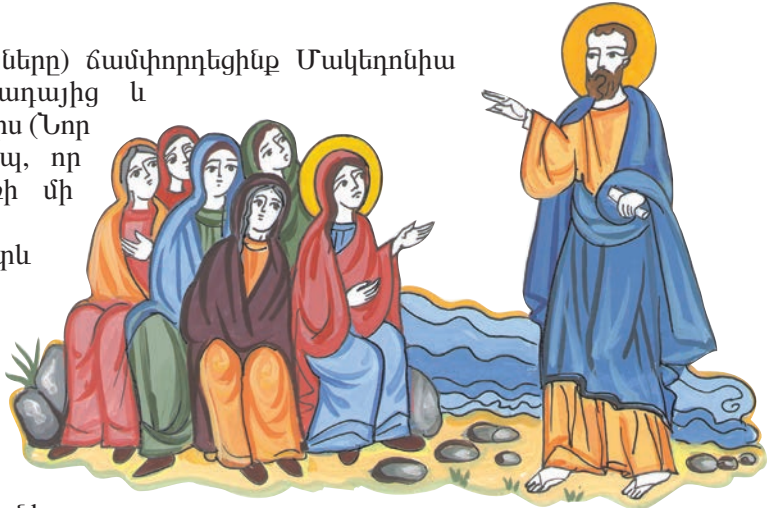
ՊՈՂՈՍԸ ԵՎ ՇԻՂԱՆ ՏԱՐԾՈՒՄ ԵՆ ՆԱՎԱՏԸ

Նման Գործք ստաբլիոց 16.11-40

Մենք (Պողոսը, Շիղան և նրանց ուղեկիցները) ճամփորդեցինք Մակեդոնիա քարոզելու: Նավով դուրս եկանք Տրովադայից և ուղղվեցինք դեպի Սամոթրակե, ապա Նեապոլիս (Նոր քաղաք), իսկ այնտեղից էլ՝ դեպի Փիլիպպ, որ Մակեդոնիայի նահանգի առաջին գավառի մի քաղաքն է և հռոմեական գաղթավայր:

Մի քանի օր մնացինք այնտեղ: Այնուհետև քաղաքից դուրս գնացինք դեպի գետի կողմը, որտեղ մարդիկ հավաքվում էին աղոթելու: Մենք քարոզեցինք հավաքված կանանց, որոնց մեջ էր նաև Լիդիան՝ Թիափիր քաղաքից: Նա ծիրանի զգեստներ վաճառող էր, բայց և աստվածավախ կին էր: Տերն ինքը բացեց նրա միտքը, որ անսա Պողոսի խոսքերին: Եվ երբ մկրտվեցին ինքն ու իր ընտանիքը, նա աղաչեց մեզ՝ ասելով.

- Եթե ինձ Տերոջը հավաքացող եք համարում, եկեք մնացե՛ք իմ տանը:

Եվ սրիպեց, փարավ մեզ:

Պատահեց, որ երբ կրկին գնում էինք աղոթքի վայրը, մեր դեմն ելավ մի սարուկ աղախին, որ մի հարցուկ ոգի ուներ իր մեջ և իր գուշակություններով անագին շահ էր բերում իր տերերին: Այս կինը Պողոսի և մեր ետևից էր գալիս՝ աղաղակելով.

- Այս մարդիկ Բարձրյալ Աստծո ծառաներն են, որոնք փրկության ճանապարհն են քարոզում ձեզ:

Երբ օրեր շարունակ այս բանը կրկնվեց, Պողոսի համբերությունը սպառվեց, և նա, դառնալով չար ոգուն, ասաց.

Տիտու Քրիստոսի անունով հրամայում եմ քեզ, դուրս ել դրա միջից:

Նույն վայրկյանին ոգին դուրս ելավ: Երբ աղախնի տերերը տեսան, որ իրենց շահի աղբյուրը կտրվեց, բռնեցին Պողոսին ու Շիղային ու քաշեցին փարան հրապարակ՝ իշխանությանը հանձնելու: Նրանց

բերեցին դատավորների մոտ՝ քաղաքում խռովություն հրահրելու և հրեական սովորությունները քաջալերելու մեղադրանքով, ոնչը ընդունելի չէր հռոմեացիների համար: Ամբոխը թափվեց նրանց վրա: Դատավորները պատռել տվեցին նրանց հագուստները և հրամայեցին գանահարել, ապա բանտ ներսեցին:

Կեսգիշերին, մինչ Պողոսն ու Շիղան աղոթում և օրհներգում էին Աստծուն, հանկարծ տեղի ունեցավ այնպիսի ուժեղ մի երկրաշարժ, որ բանտի հիմքերը սասանվեցին: Նույն վայրկյանին բոլոր դռները բացվեցին, և բոլորի կապանքները քանդվեցին: Երբ բանտապետն արթնացավ, ուզում էր ինքնասպան լինել՝ կարծելով թե բանտարկյալները փախել են: Սակայն Պողոսը բարձր ձայնով կանչեց.

-Մի՛ արա, կանգնի՛ր, բոլորս էլ այստեղ ենք:

Բանրապետը մեծապես ազդվեց այս երևույթից և Տիրոջ խոսքերից, որ Պողոսն ասաց նրան: Նա և նրա ամբողջ ընտանիքը մկրտվեցին այդ գիշեր:

Նաջորդ օրը քաղաքի դարավորները բանրապետին հրամայեցին, որ ազատ արձակի Պողոսին և Շիղային: Իսկ Պողոսն ասաց.

-Նրապարակորեն գանահարել րվեցին մեզ և մեզ բանր նեպեցին, մենք, որ անմեղ ենք և մանավանդ հռոմեացի, և հիմա թաքուն-թաքո՞ւն են դուրս հանում մեզ: Ո՛չ, դուրս չենք գա: Թող իրենք գան և դուրս հանեն մեզ:

Դարավորները, երբ լսեցին, թե հռոմեացի են, վախեցան. եկան, ներողություն խնդրեցին Պողոսից ու Շիղայից և ազատ արձակեցին: Իսկ նրանք, բանրից դուրս գալով, գնացին Լիդիայի փուն, որտեղ հավաքացյալ եղբայրներին փեսնելով՝ քաջալերեցին նրան և մեկնեցին:

Խորհենք պատմության շուրջ

Խո՞րով ավարտե՛ք հետևյալ նախադասությունները՝ ըստ պատմության կերպարների:

1. Ինչ-որ անակնկալ բան պատահեց ինձ հետ, երբ _____

2. Ինչ-որ անակնկալ բան պատահեց ինձ հետ, երբ _____

3. Ինչ-որ անակնկալ բան պատահեց ինձ հետ, երբ _____

Քարտեզով աշխատանք

ՆԱԳԱՏԱԿ ՊՐՈԿՈՊԻՈՍԵ և «ԱՇԱԿԵԿԱՆ ԱՅԵԵԼՈՒՆԸ»

Պրոկոպիոսը ծնվել է Երուսաղեմում: Նրա ծննդյան անունը Նեանիոս էր: Հորը կորցրեց երիպասարդ փարիքում, և մայրը դաստիարակեց նրան՝ պաշտել փառավ Հռոմի կուռքերին:

Բոլոր առողջ փղամարդկանց նման Նեանիոսը պեպք է ծառայել հռոմեական բանակում, և նա շատ լավ զինվոր դարձավ: Բանակային այն դասակը, որի մեջ էր նաև Նեանիոսը, հափուկ նշանակության ջոկատ էր, որ ընտրվել էր հենց կայսեր կողմից: Մի օր նրանց հրամայվում է գնալ Եգիպտոսի Ալեքսանդրիա և սպանել փեղի բոլոր քրիստոնյաներին:

Զինվորները կամաց-կամաց պարտաստվում էին արշավել քաղաքի վրա: Այդ ընթացքում Նեանիոսը մի փարօրինակ փորձառության հանդիպեց: Գիշերվա ժամը երեքն էր: Հանկարծակի մի լուսապայծառ շողացող խաչ հայտնվեց մթնած երկնքում: Մի ձայն էր հնչում խաչից, որ ասում էր. «Նեանիոս, այդ ո՞ր ես գնում և ո՞ւմ դեմ ես կռվում»:

Երիպասարդ զինվորը քարացավ: Նա հագիվ էր կարողանում խոսել և ի վերջո շնչացավ. «Ո՛վ ես դու, Տե՛ր, ես քեզ չեմ ճանաչում»:

Տեր Հիսուս Քրիստոսը խոսեց կրկին խաչի վրայից: Նա ասաց. «Քեզ փեսանելի այս նշանով հաղթիր քո թշնամիներին: Իմ խաղաղությունը թող քեզ հետ լինի»:

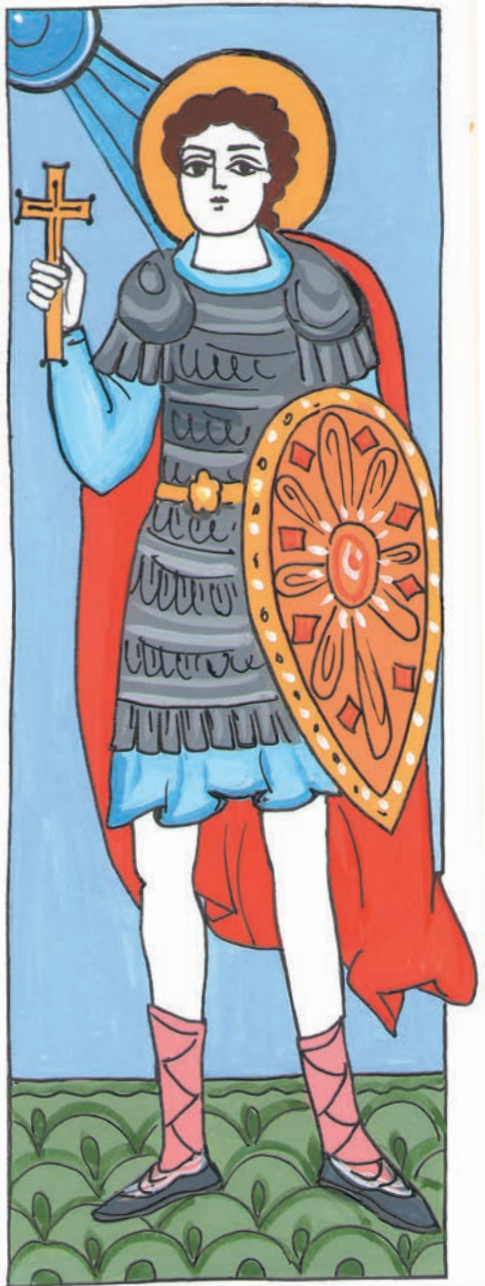
Այս ամենը լսելուց լիովին փոխվեց Նեանիոսի կյանքը: Նա թեքվեց Ալեքսանդրիա փանող ճանապարհից և վերադարձավ Երուսաղեմ: Այնպեղ նա հայտարարեց մորը և բոլորին, որ ինքը գիպի, որ քրիստոնյա է:

Այդ օրերի շատ հավաքացյալների նման Նեանիոսը կրակն ընկավ իր հավաքը խոստովանելու պարճառով: Նա կանչվեց ապյան հարցաքննության և դատավորի առջև ցած նեպեց իր զինվորական գոպին և սուրը: Ապա ասաց. «Այսուհետ ես կլինեմ միայն Քրիստոս Թագավորի զինվորը»:

Նեանիոսին բանալը գցեցին: Այնպեղ Հիսուս Քրիստոսը կրկին այցելեց նրան՝ մկրտելով և նրան նոր անունով՝ Պրոկոպիոս կոչելով: Զորացած այս իրադարձությունից՝ Պրոկոպիոսը Տիրոջ մասին պատմեց իր բարեկամ բանակիկներին: Նրանցից շատերը նույնպես հավաքի դարձան:

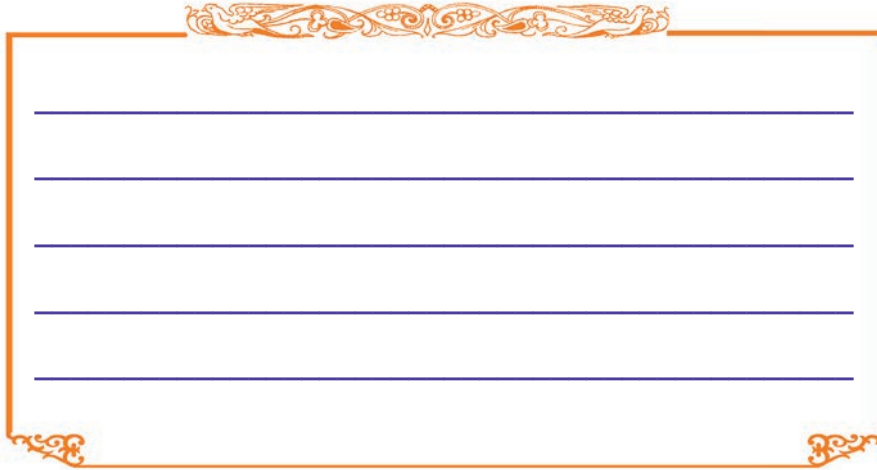
Պրոկոպիոսը հավաքի համար մահվան դատապարտվեց: Գլխարման վայրում նա վեր կանգնած բարձրացրեց իր ձեռքերը և աղոթեց աղքատների ու կարիքավորների, այրիների և բոլոր հուսալքվածների համար: Նա աղոթում էր, որ աճի քրիստոնեական հավաքն ամբողջ աշխարհում: Ապա նա հանգիստ դրեց գլուխը դահիճի սրի փակ: Դեպքը փեղի ունեցավ

303 թ. պաղեստինյան Կեսարիայում:

ՆԱՅԱՏԱԿ ՊՐՈԿՈՊԻՈՍՆ ԱՂՈԹՈՒՄ Է

Ներքևի տողերի վրա գրի՛ր մի կարճ աղոթք, որ Պրոկոպիոսը գուցե ասած լինե՞ր գլխատման վայրում:

Սուրբ Պողոս

Նրանք ինչպե՞ս էին նման իրար

Նահապետակ Պրոկոպիոս

Սուրբ Պողոսը
ծրագրեց հալածել
քրիստոնյաներին:

Սուրբ Պողոսին
տեսիլքում հայտնվեց Տիտուս
Քրիստոսը:

Սուրբ Պողոսի
անունը փոխվեց:

Մենք փակավին
կարդում են Սուրբ Պողոսի
գրվածքները:

Սուրբ Պողոսը բանտ
զցվեց իր հավաքի համար:

Հավատի վկայություն տալ

Դու երբևէ առիթ ունեցել ես հավատք խոստովանելու կամ հավատքիդ մասին վկայություն փալու անսպասելի մի վայրում կամ իրավիճակում: *Ներքևի տողերի վրա գրի՛ր դրա մասին:*

ՏԱՆԸ` ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Այս դասի հայեցակետն այն էր, որ երբ առաքյալները դուրս եկան քարոզելու Ավետարանը, նրանք երբեմն պետք է փոխեին իրենց ծրագրերն ըստ Մուրբ Նոգու թելադրության, որպեսզի անսպասելի դեպքեր կարարվեին նրանց և ուրիշների կյանքում:

Դասում ներառված էր մի պարմություն և քննարկում, թե ինչպես են մեր սեփական ծրագրերը երբեմն փոփոխվում: Նրանում ընդգրկված էր նաև այն փաստը, որ անսպասելի դեպքեր փողի են ունենում մեր սեփական կյանքում: Աստված կարող է գործել այնպիսի եղանակներով, որ մենք չեն կարող և չպետք է կանխատեսենք:

Նահապակ Գրոկոպիոսը, որի մասին կարդացինք այսօրվա դասում, այցելություն գրավ Տեր Հիսուս Քրիստոսից: Դա լիովին անակնկալ էր, ինչը փոխեց նրա կյանքը հռոմեական բանակի զինվոր լինելուց դեպի Քրիստոսի «զինվորը» և մարտիրոսը դառնալը:

Ընդամենը գրուցե՛ք ձեր կյանքում պարահաճ անսպասելի դեպքերի շուրջ, որոնք թերևս բարի արդյունք են ունեցել ձեզ համար: Միասին արտասանե՛ք հեղինակ աղոթքը, որը շատ լավ սկիզբ կլինի օրվա համար, եթե այն միասին արտասանե՛ք առավոտյան:

Նանուն Նոր և Որդու և Մուրբ Նոգու. Ամեն

Բարեբա՛ր Տեր, Քո խաղաղության հրեշտակին առաքի՛ր մեզ, որպեսզի գալով անխռով պահի մեզ ցերեկը, թե գիշերը, մեր հանգստյան, թե արթուն պահերին: Եվ մենք գոհանալով փառավորենք Նորը, Որդուն և Մուրբ Նոգուն այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից. ամեն:

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՈՒՂԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

«Եվ քանի որ Աստծո զավակներն ենք, ինչպե՞ս կարող ենք մտածել, թե աստվածությունը նման է ոսկով, արծաթով կամ քարով շինված և մարդկային ճարտարության ու մտքի ծնունդ եղող քանդակների»:
 Գործք առաքելոց 17.29

Ի Ա Յ Տ Ե Ա Գ Ո Ր Ծ Ե Ը Ք

Ենթադրենք՝ ունես երեք ընկեր, ովքեր երբեք խնձոր չեն փեսել կամ կերել: Դու պիտի օգնես քո ընկերներին և սովորեցնես վայելել խնձորի համը, քանի որ ինքդ գիտես, թե որքան լավն է: Ի՞նչ կասեիր խնձորների մասին ընկերներիցդ յուրաքանչյուրին:

Գրի՛ր քո պատասխանները:

🌀 Առաջին ընկերդ նկարիչ է, ով սիրում է հարուստ գույներ:

🌀 Երկրորդ ընկերդ սիրում է թթվաշ բաներ ուտել:

🌀 Երրորդ ընկերդ շատ մրսահոգված է առողջարար սննդով:

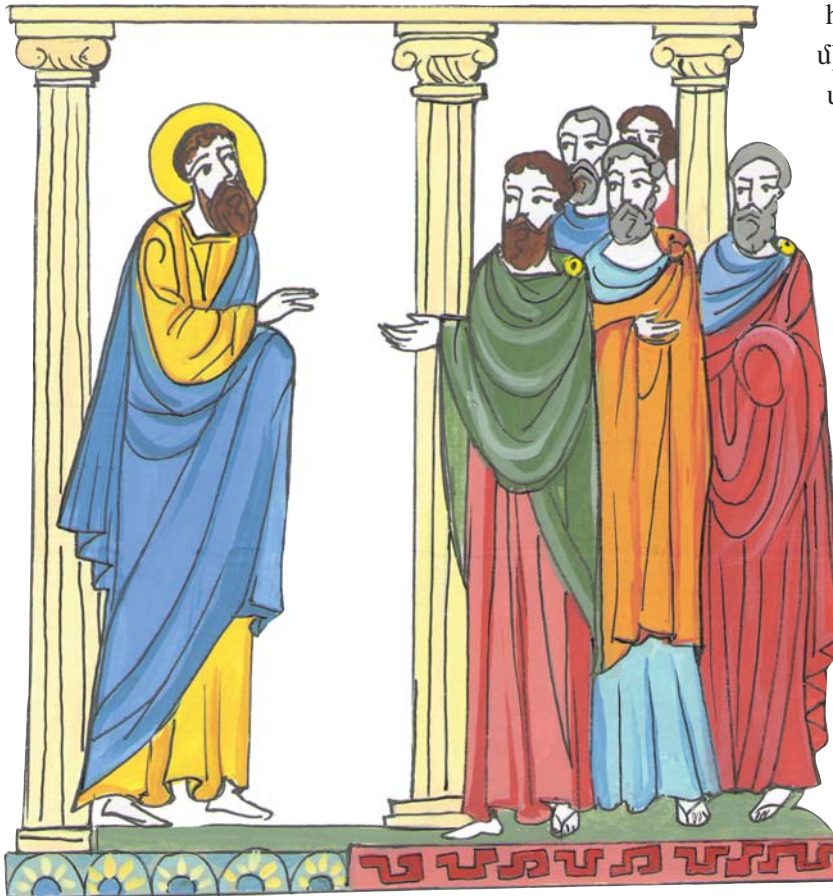
🌀 Կարդա՛ **Աստվածաշնչի** այսօրվա պատմությունը և փե՛ս, թե ինչպե՛ս Սուրբ Պողոսը խոսեց հավատքի մասին փարբեր մարդկանց հետ փարբեր եղանակներով:

ՊՈՂՈՍԸ ՔԱՐՈԶՈՒՄ ԵՎ ՈՒՍՈՒՅԱՆՈՒՄ Է ՆՈՒՆԱՍՏԱՆՈՒՄ

Նմնր. Գործք առաքելոց 17

Պողոսը և Շիղան անցան Անփիպոլիս ու Ապոլոնիա քաղաքներով և հասան Թեսալոնիկե:

Սովորության համաձայն, Պողոսը մտավ տեղի հրեաների ժողովարան: Նա ասաց հավաքված հրեաներին. «Նիսուսը, ով մահացավ և հարություն առավ, Մեսիան է՝ խոստացված Փրկիչը»:

Որոշ հրեաներ, բարեպաշտ շաք հույներ և մի քանի երևելի կանայք միացան Պողոսին և Շիղային: Իսկ մյուս հրեաներն ամբոխ կազմեցին և սկսեցին փնտրել այդ երկուսին: Չկարողանալով գտնել նրանց՝ նրանք Յասոնին և որոշ եղբայրների քարշ փվեցին քաղաքի իշխանավորների առաջ: Ապա սկսեցին բացականչել.

-Սրանք, որ աշխարհը փակնուվրա արեցին, այսօր էլ են հասել, և Յասոնը նրանց ընդունել է: Եվ սրանք բոլորը կայսեր հրամաններին հակառակ են գործում. մի ոմն Նիսուսի մասին ասում են, թե թագավոր է:

Եվ այսպիսով գրգռեցին ժողովրդին և քաղաքապետերին: Բայց երաշխիք ստանալով Յասոնից և ուրիշներից՝ արձակեցին նրանց: Նույն

գիշեր հավաքացյալները Պողոսին և Շիղային ճանապարհեցին դեպի Բերիա, որտեղ նույնպես գնացին ժողովարան: Ժողովուրդը սիրով ընդունեց նրանց ուղերձը և քննեց Սուրբ Գիրքը՝ փեսնելու, թե նրանց ասածները ճշմարիտ են: Նրանցից շատերը հավաքացին, ինչպես նաև բավական մեծ թվով երևելի հույն փղամարդիկ և կանայք:

Պողոսը գնաց Աթենք: Քաղաքի փողոցներով քայլելիս փխրում էր՝ ամենուր փեսնելով ժողովրդի կռապաշտությունը: Նա սրա մասին խոսում էր հրեաների և հեթանոս նորադարձների հետ ժողովարանում և հրապարակում: Նաև բանավիճում էր այն մարդկանց հետ, ովքեր հետևում էին հունական իմաստասիրությունը: Այս մարդիկ Պողոսին խնդրեցին գալ Արիսպագոս: Ապա հարցրին.

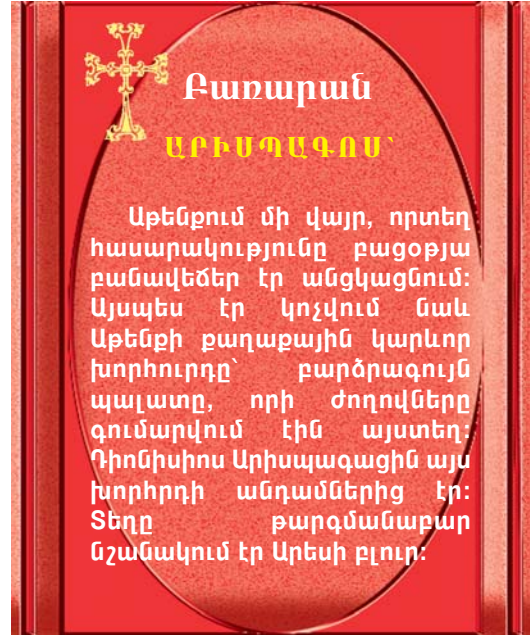
-Կարո՞ղ ենք իմանալ, թե ի՞նչ է այդ նոր վարդապետությունը, որի մասին խոսում ես: Օտարոտի բաներ ասացիր մեզ. ուզում ենք իմանալ, թե ի՞նչ են դրանք (ընդհանրապես բոլոր աթենացիներն ու այնտեղ բնակվող օտարականներն ուրիշ զբաղմունք չունեին, բացի վերջին նորություններն ասելուց կամ լսելուց):

Պողոսն ասաց հավաքվածներին.

-Ո՛վ աթենացիներ, փեսնում եմ, որ դուք ծայրաստիճան կրոնասեր եք: Քաղաքով շրջելիս փեսա մի բազին, որի վրա գրված էր. «Անձանոթ Աստված»:
Ահա ում որ դուք առանց ճանաչելու եք պաշտում, ես նույնն եմ քարոզում ձեզ: Այն Աստվածը, որ ստեղծեց աշխարհը և ամեն ինչ, որ կա նրա մեջ, նա, որ Տերն

է երկնքի և երկրի, որ ո՛չ ձեռակերպ փաճարներում է բնակվում և ո՛չ էլ մարդկանց կողմից ծառայության է կարոտում մարդկանց նման, նա՛ է, որ բոլորին կյանք, շունչ և ամեն ինչ է փախի: ...Ինչպես ձեր բանաստեղծներից մեկն էլ ասել է. «Մենք նրա զավակներն ենք»: Եվ քանի որ Աստուծո զավակներն ենք, ինչե՛ս կարող ենք մտածել, թե աստվածությունը նման է ոսկով, արծաթով կամ քարով շինված և մարդկային ճարտարության ու մտքի ծնունդ եղող քանդակների: ...Նա սահմանել է մի օր, երբ արդարությամբ պիտի դարձի ամբողջ աշխարհը մի մարդու ձեռքով, որի միջոցով ուզեց հավաք ներշնչել բոլորին՝ նրան հարություն փայլով մեռելներից:

Պողոսը հեռացավ Աթենքից, ոմանք միացան նրան և դարձան հավաքացյալներ: Նրանց մեջ էին Դիոնիսիոս Արիսպագացին, Դամարիս անունով մի կին և ուրիշներ:

Լրացրո՛ւ նախադասությունը

1. Պողոսը քարոզում էր Թեսաղոնիկեի հրեաներին՝ ...

2. Բերիայի հրեաները պարբերաբար կամոսներն ընդունեցին Պողոսի խոսքերը, ապա նրանք ...

3. Աթենքում Պողոսը մտածեց՝ փնտրելով ...

4. Պողոսն ասաց աթենացիներին, որ Աստված որևէ բանի կարիք չունի, որովհետև ...

5. Պողոսն աթենացիներին ասաց նաև, որ Աստված օր է սահմանել ...

Մ Բ Դ Ի Ո Շ Ի Մ Ի Ո Ս Ա Ր Ի Ս Պ Ա Չ Ա Մ Ի Շ

Մենք գիտենք, որ Սուրբ Պողոսը գրավ ճիշտ եղանակը խոսելու հավաքի մասին փարբեր փեսակի մարդկանց հետ: Մենք ընթերցեցինք մեծ թվով մարդկանց հավաքի դարձնելու նրա հաջողությունների մասին: Բայց ոմանք, ինչպես արդեն գիտենք, ծաղրեցին ու մերժեցին նրան: Երբեմն նա մարմնական հարձակման ենթարկվեց, ծեծվեց և բանտ ներսվեց այն մարդկանց կողմից, ովքեր չէին ցանկանում լսել նրա խոսքերը:

Աթենքում Պողոսի քարոզությունը լսողներից մեկն էր Դիոնիսիոսը: Այս աթենացին ուներ լավ կրթություն և սիրում էր սովորել: Տարիներ առաջ նա գնացել էր Եգիպտոս՝ աստղագիտություն սովորելու նպատակով: Այնպեղ նրա հետ պատահածը փոխեց նրա կյանքը: Նա փեսավ արևի խավարումը, որը փեղի ունեցավ խաչի վրա Տիտու Քրիստոսի մահանալու ժամանակ: Չնայած նա քրիստոնյա չէր, բայց հասկացավ, որ դա շատ կարևոր իրադարձություն է: Նա ասաց.

-Կամ աշխարհի արարիչն է փառապում այս պահին, կամ էլ եկել է աշխարհի վերջը:

Աթենք վերադառնալով նա ընկերվեց Արիստոտելի անդամ: Այս, լսելով Պողոսի քարոզությունը, նրան պարզ դարձավ Եգիպտոսում իր փեսած արևի խավարման իրական նշանակությունը: Նա քրիստոնյա դարձավ և Պողոսի հետ ճամփորդեց՝ հավաքը քարոզելու համար: Տարիներ անց Պողոսը նրան նշանակեց Աթենքի եպիսկոպոս:

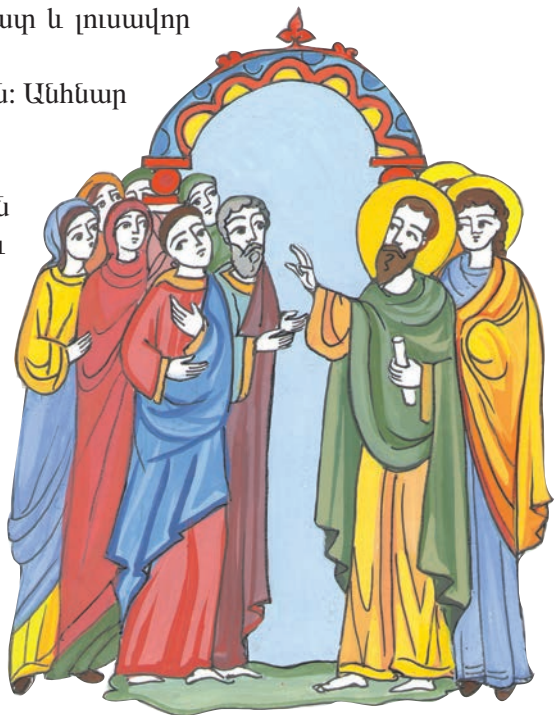
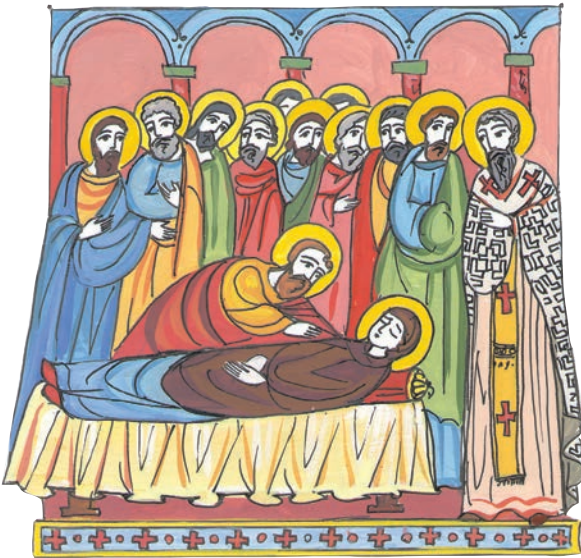
Դիոնիսիոսը Աթենքից ուղևորվեց դեպի Երուսաղեմ՝ փեսնելու Մարիամին՝ Տեր Տիտու Քրիստոսի մորը: Այնքան փապավորվեց նրա սիրառատ և լուսավոր ներկայությունից, որ հետևյալ խոսքերով նկարագրեց.

-Մարիամից բխող շնորհը լցվեց իմ սիրտը և ցնցեց իմ հոգին: Անհնար էր դիմանալ այն մեծ օրհնությանը, որ ես փեսա նրա մեջ:

Դիոնիսիոսը ներկա էր Աստվածամոր մահվանը 57թ.:

Պողոսի մահից հետո Դիոնիսիոսը որոշեց քարոզության գնալ արևմուտք: Երկու ընկերների՝ Ռափիկոս քահանայի և Էլթերիոս սարկավագի հետ ուղևորվեց Հռոմ: Այնպեղ այս երեք քրիստոնյաները դարձի բերեցին շատերին: Ապա անցան Քերմանիա և Իսպանիա՝ նույնպես քարոզելու: Ոմանք թշնամաբար վերաբերվեցին նրանց, իսկ ոմանք էլ դարձան հավաքացյալ:

Վերջապես նրանք մեկնեցին Ֆրանսիա, որտեղ փեղական իշխանությունները հալածում էին քրիստոնյաներին: Նրանց բանտ գցեցին և մութը չընկած, հասկացան, որ շուրջով մահվան պիտի դարապարտվեն: Խավար գիշերվա մեջ, սառն ու խոնավ բանտախցում Դիոնիսիոսն ընկերակիցների հետ պատարագ մատուցեց: Նաջորդ առավոտյան նրանց գլխատեցին:

Դիոնիսիոս Արիսպագացին գրել է շատ գրքեր: Դրանցից չորսը այսօր լայնորեն ընթերցվում են ուղղափառ քրիստոնյաների կողմից: Այս գրքերում Դիոնիսիոսը գրում է հրեշտակների դասերի և Եկեղեցու խորհուրդների մասին: Նաև գրում է աղոթքի մասին՝ որպես սրբերն ազնվացնող մի միջոցի, որով հնարավոր է մոտենալ Աստծուն:

Երբևէ ունեցե՛լ ես մի փորձառություն, որ իմաստավոր կամ կարևոր է դարձել ոչ թե այդ վայրկյանին, այլ հեղափոխում:

Ներքևում գրի՛ր դրա մասին:

Պողոսը և ավելի ուշ Դիոնիսիոս Արիսպագացին քաջաբար արտահայտեցին իրենց հավատը այն մարդկանց, ովքեր չէին ճանաչում Տիսուս Քրիստոսին կամ նույնիսկ չէին կամենում հավատալ նրան:

Եթե ոչ քրիստոնյայի հեղափոխությունը չէր հավատի մասին, ի՞նչ կասեիր նրան: *Գրի՛ր պատասխանդ ներքևում:*

ՏԱՆԸ` ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասը կենտրոնացած էր այն եղանակի վրա, որով Սուրբ Պողոսը քարոզեց փարբեր մարդկանց: Նա օգտագործեց Տին Կրակարանի մարգարեությունները՝ հրեաների փոխանցելով այն միտքը, թե ինչպես Քրիստոսը եղավ դրանց լրումը, մինչ արթնացիների հեղափոխության հղում կատարեց հույն փարբեր փիլիսոփաների:

Պողոսը փարբեր հակազդեցությունների հանդիպեց քարոզելիս: Ոմանք ծաղրեցին նրան, ոմանք հավատացին, իսկ ոմանք էլ խիստ թշնամացան և հարձակվեցին խոսքով և ուժի կիրառմամբ: Ձեր երեխային հանձնարարե՛ք պատմել Սբ Դիոնիսիոս Արիսպագացու պատմությունը, ով քրիստոնյա դարձավ Պողոսի քարոզության: Պողոսի նման նա ինքնուրույն քարոզեց Ավետարանը փարբեր փեսակի մարդկանց և դիմակայեց փարբեր փեսակի հակազդեցությունների:

Ընդհանրապես գրուցե՛ք որոշ եղանակների մասին, որոնցով կկարողանաք խոսել ձեր քրիստոնեական հավատի մասին փարբեր փեսակի մարդկանց հետ: Ինչպե՛ս կմոտենալիք մտավորական մարդկանց, ինչպե՛ս՝ կյանքում նեղություններ ու ցավ ապրողներին: Ի՞նչ փեսակի հակազդեցություններ մարդիկ կարող են դրսևորել և ինչպե՛ս հնարավոր կլինեն դիմակայել դրանց:

Միասին աղոթե՛ք, որ Աստված առիթներ պարգևի ձեզ ուրիշներին խոսելու հավատի մասին և առաջնորդի ձեր ընթացքը լավագույն եղանակով հավատի սերմը սերմանելու նրանց հոգիներում:

ԴԵՊԻ ԱՇԽԱՐՀԻ ՉՈՐՍ ԾԱԳԵՐԸ

Այս գլխում պիտի սովորենք, թե ինչպես Կորնթոսի և Եփեսոսի եկեղեցին հիմնադրվեց Պողոս առաքյալի քարոզչական գործունեության շնորհիվ: Պողոսը նաև գնաց Երուսաղեմ, որպեսզի իր բարեկամ հրեաներին պատրմի հեթանոսների դարձի գալու մասին:

Ճ նողների համար

Աստուծո Խոսքը հասավ Կորնթոսի և Եփեսոսի հեթանոս բնակչությանը շնորհիվ Պողոս առաքյալի քարոզչական գործունեության: Պողոսը նաև գնաց Երուսաղեմ՝ իր բարեկամ հրեաներին պատմելու հեթանոսների դարձի գալու մասին:

ԿՈՐԹՆՈՍԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՆԻՄՆԱԴՐՈՒՄԸ

«Տերը Պողոսին ասաց.
«Խոսի՛ր առանց վախենալու, լուռ մի՛ մնա»:
Գործք առաքելոց 18.9

ՔԱՅՏՈՒՄ ԳՈՐԾԵՐ

Երբևէ սովորել՛ ես մի նոր բան և ցանկացել այն կիսել մյուսների հետ: Երբևէ պարզել՛ ես մի բան, որը լավ և օգտակար կլիներ, որ քո ընկերները ևս իմանային:

Մեր ընկերները հաճախ փարբեր կերպ են ընդունում նոր գաղափարները: Նրանք երբեմն հեղափոխությամբ են վերաբերվում դրանց և ուզում են ավելին իմանալ, իսկ երբեմն էլ՝ անսպասելությամբ:

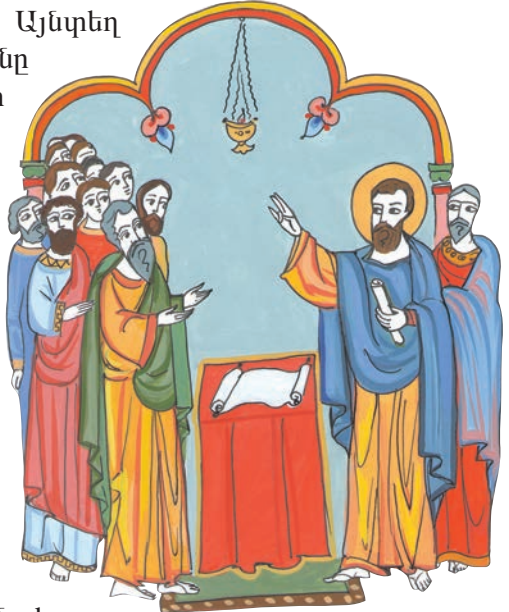
Գրի՛ր սովորածդ այն նոր բանի մասին, որը փոխանցել ես մեկ ուրիշին: Գրի՛ր, թե ինչպես ևս ընդունեց այդ նորությունը: Գրի՛ր նաև, թե որքանո՞վ քո ասածները հեղափոխեցին կամ ընդհակառակը, չհեղափոխեցին նրան:

🌱 *Ընթերցի՛ր Աստվածաշնչի այսօրվա պատմությունը և տես, թե ինչպես ոմանք ընդունեցին և ոմանք էլ ընդդիմացան Պողոսի ասածներին:*

ՊՈՂՈՍԸ ԶԱՐՈՉՈՒՄ ԵՎ ՈՒՄՈՒՅԱՆՈՒՄ Է ԿՈՐՆԹՈՍՈՒՄ

Նմանք Գործք առաքելոց 18.1-23

Աթենքում քարոզելուց հետո Պողոսը գնաց Կորնթոս: Այնպեղ հանդիպեց Ակյուղաս անունով մի հրեայի հետ, որի կնոջ անունը Պրիսկիղա էր: Նրանք նոր էին եկել Իտալիայից, քանի որ Կլավդիոս կայսեր հրամանով բոլոր հրեաները պետք է հեռանային Հռոմից: Պողոսի նման՝ Ակյուղասը և Պրիսկիղան արհեստով վրանագործներ էին, որով և Պողոսը մնաց նրանց մոտ, և նրանք աշխատեցին միասին: Ամեն շաբաթ օր Պողոսը գնում էր ժողովարան՝ քարոզելու Ավետարանը հրեաներին ու հույներին:

Երբ Շիղան և Տիմոթեոսը ժամանեցին Մակեդոնիայից, Պողոսն ամբողջ հոգով ճիգ էր թափում՝ վկայությամբ աացուցելու հրեաներին, որ Տիմոսն է սասված Փրկիչը՝ Զրիստոսը: Եվ երբ նրանք հակառակվեցին և հայիոյեցին իրեն, Պողոսը, իր զգեստները թափ րալով, ասաց.

-Այսուհետև կգնամ հեթանոսներին քարոզելու:

Պողոսը գնաց Տիպոս Հուստոս անունով աստվածապաշտ մի մարդու րուն: Շար կորնթացիներ, այդ թվում և Կրիստոս անունով ժողովրդապետը, հավատացին և մկրտվեցին: Տերը րեսիլքի մեջ ասաց Պողոսին.

-Խոսի՛ր առանց վախենալու, լուռ մի՛ մնա, որովհետև ես քեզ հետ եմ: Ոչ մեկը քո դեմ չի ելնի և քեզ վնաս չի հասցնի, քանի որ այս քաղաքում ես մեծ թվով ժողովուրդ ունեմ:

Եվ Պողոսը մեկ րարի և վեց ամիս մնաց այնպեղ՝ նրանց ուսուցանելով Աստծո խոսքը:

Նրեա որոշ առաջնորդներ հարձակվեցին Պողոսի վրա և մեղադրեցին նրան Հռոմի այդ րարածքի դեկավարի՝ Գաղիոնի առջև: Նրանք ասում էին.

-Սա մարդկանց դրդում է, որ մեր Օրենքին հակառակ ձևով պաշտեն Աստծուն:

Ս ա կ ա յ ն

Գաղիոնն ուշադրություն չդարձրեց, նույնիսկ երբ նրանք սկսեցին ծեծել ժողովրդապետին:

Պողոսը Պրիսկիղայի և Ակյուղասի հետ գնաց Ասորիք՝ Սիրիա: Նրանք ուղևորվեցին Կենքրա, որպեղ Պողոսը գլուխը խուզեց, քանի որ ուխտ էր արել: Նրանք անցան Եփեսոս, որպեղ Պողոսը կրկին քարոզեց ժողովարանում: Նրան խնդրեցին, որ երկար ժամանակ այնպեղ մնա, բայց նա հրաժարվեց և, հրաժեշտ րալով նրանց, ասաց.

-Եթե Աստված կամենա, դարձյալ կգամ ձեզ մոտ:

Պողոսը մենակ գնաց Երուսաղեմ, ապա Ամարիոք՝ ողջունելով հավատացյալներին: Այնպեղից ելավ և սկսեց շրջել նախ գաղապացիների երկրում, ապա Փոյուգիայում՝ զորացնելով Փիրոջը բոլոր աշակերտներին:

Խորհենք պատմության շուրջ

Այս պատմության մարդիկ րարբեր կերպ արձագանքեցին Ավերարանի խոսքին, որ Պողոսը քարոզում էր: Քո կարծիքով ո՞ր արձագանքները գոհացրեցին Պողոսին: Որո՞նք հիասթափեցրին նրան: Որո՞նք, թերևս, զարմացրին նրան:

🌀 Ձեր խմբով լրացրե՛ք նախադասությունները՝ գծիկների վրա գրելով աջ կողմի սյունակից ընտրված համապատասխան ճիշտ բառերի առջևի տառերը:

<ol style="list-style-type: none"> 1. Նոռմի կայսրը, ով հրեաներին բռեց Իսրայիլայից, կոչվում էր _____ : 2. Պրիսկիղան և Ակյուղասը հոգում էին իրենց ապրուստն այս արհեստով՝ _____ : 3. Երբ Կորնթոսի ժողովարանի մարդիկ չէին լսում Պողոսին, նա ասաց, որ կգնա քարոզելու _____ : 4. Պողոսը մնաց Կորնթոսում _____ : 5. Երբ Պողոսը Կորնթոսից մեկնեց Սիրիա, նրան ընկերակցում էին _____ : 6. Պողոսը խոսքացավ _____ մարդկանց՝ ասելով. «Աստուծո կամքով նորից կգամ ձեզ մոտ»: 	<ol style="list-style-type: none"> ա. վրանագործություն բ. Տիրերիոս գ. 3 փարի դ. հեթանոսներ ե. փայտագործություն զ. Պրիսկիղա և Ակյուղաս է. հողագործություն ը. Դեկոս թ. Մակեդոնիա ժ. Կլավդիոս ժա. 1 փարի ժբ. Շիղա և Տիմոթեոս ժգ. 18 ամիս ժդ. Եփեսոս
--	--

Քարտեզով աշխատանք

ԿՈՐԵԹՈՍ ՔԱՂԱՔԸ

Ննագույն Կորնթոսն ուներ երկու նավահանգիստ՝ Կենքրան և Աքայիան: Տարբեր փեսակի մարդիկ էին անցնում ու դառնում նավահանգստային այս քաղաքով: Ինչ ասես, որ չէր պարահի զանազան մրայնության և բարբերի փեր այս բոլոր մարդկանց խառնարան Կորնթոսում: Շար կորնթացիներ պաշտամունք էին անում Ապոլոնի մեհյանում, որը կառուցվել էր Նիսու Քրիստոսից հարյուրավոր փարիներ առաջ: Իսկ ոմանք էլ արհամարհում էին կրոնական ուսմունքները: Իսկապես,

«ապրել կորնթացու պես» արտահայտությունը նշանակում էր ապրել անբարոյական կյանքով:

Եվ այսպես Պողոսը եկավ քարոզելու Ավերարանն այս վայրենի քաղաքում 50թ.: Նրան վիրավորեցին, ծաղրեցին և քարշ փվեցին հռոմեական ղեկավարների առջև, որոնք չօգնեցին նրան: Նրանք որևէ շահագրգռություն չունեին երկու խումբ հրեաների միջև դար փեսանելու համար:

Եթե այսօր այցելես Կորնթոս, կրեսնես հնագույն մի արձանագրություն մսի շուկա անունով հայրնի մի շենքի պարհին: Մա կարող է լինել այն նույն վայրը, որի մասին Պողոսը նշում է Կորնթոսի քրիստոնյաներին ուղղված իր նամակում: Այդուհանդերձ, հակառակ Կորնթոսում իր գլխով անցած բոլոր փորձանքների, Պողոսին հաջողվեց շարերին դարձի բերել այնպեղ: Ներագայում իր գրած նամակներով էին առաջնորդվում Կորնթոսի քրիստոնյաները: Այսօր էլ ամենուր այլ քրիստոնյաներ առաջնորդվում են նրա խոսքերով:

ՍՈՒՐԲ ՊՈՂՈՍԸ ԳՐՈՒՄ Է ԿՈՐԵԹՈՍԻ ՔՐԻՍՏՈՆԵՅԱԳԵՐԻՑ

Սուրբ Պողոսը երկու նամակներ է ուղղել Կորնթացիներին: Առաջինը գրվել է 54թ., չորս փարի քաղաքում քարոզելուց և ուսուցանելուց հետո: Պողոսի ականջին է հասնում այն լուրը, որ շար խնդիրներ են ծագել քրիստոնյաների մեջ: Նա գրում է նրանց հիշեցնելով, որ նրանք պարկանում են Քրիստոսին և պերք է ապրեն ճշմարիտ հերկորդների նման:

Կարդա՛ Պողոսի՛ կորնթացիներին ուղղված առաջին նամակի 1.10-25 հարվածը և պարասխասնի՛ր հաջորդ էջի հարցերին:

«Եղբայրներ՛ր, մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի անունով կոչ եմ ուղղում ձեզ, որ բոլորդ միաբանվեք, և պատակտու՛մներ չլինեն ձեր մեջ, այլ միանաք նույն մտքի և նույն խորհրդի մեջ»:

Ա Կորնթացիներին 1.10

1. Ո՞րն է Կորնթոսի եկեղեցու խնդիրներից մեկը, որի մասին խոսում է Պողոսը:

Three horizontal lines for writing the answer to question 1.

2. Բեր համանման խնդրի մի օրինակ, որ գուցե գոյություն ունի քո եկեղեցում այսօր:

Three horizontal lines for writing the answer to question 2.

3. Աթենքում Պողոսը մտախոհվեց՝ փեսնելով ...

Three horizontal lines for writing the answer to question 3.

☘ Գտի՛ր իմաստության, հիմարության, փկարության և զորության մասին Պողոսի խոսքերը քո ընթերցած հատվածում և դրանք շարադրի՛ր քո ինքնուրույն բառերով ներքևի տողերի վրա: Նշի՛ր Աստվածաշնչի համարը աջ կողմի վանդակի մեջ:

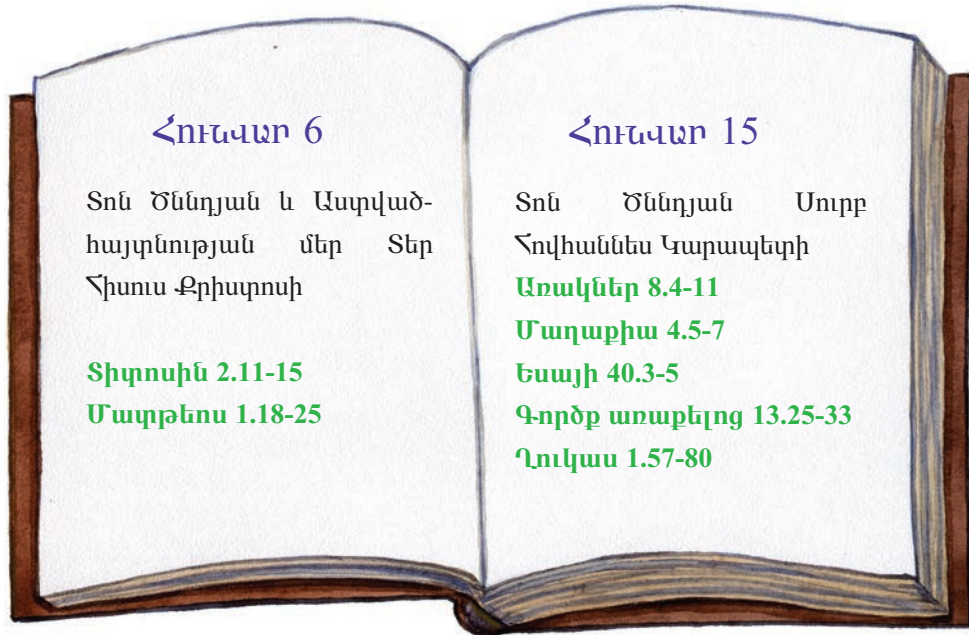
Three horizontal lines for writing the answer to question 3, and a small rectangular box at the bottom right for the scripture reference.

Սուրբգրային պատմության մեջ դու հանդիպել ես Ակյուղասին և Պրիսկիլային: Մենք կրկին հանդիպում ենք նրանց **Ա Կորնթացիների 16-րդ** գլխում: Կարդա՛ նույն **գլխի 19-րդ** համարը: Այն ի՞նչ է պատմում մեզ Ակյուղասի և Պրիսկիլայի՝ որպես բարեպաշտ քրիստոնյաների գործերի մասին:

Նայենք ճաշոց գիրքը

Մեր Եկեղեցին հանձնարարում է մեզ փարվա յուրաքանչյուր օր սուրբգրային որոշակի ընթերցումներ կարարել: Ամեն օրն ունի յուրահատուկ ընթերցվածներ Նին Կրակարանից, Ավետարաններից, Առաքելական Թղթերից կամ Գործք առաքելոցից:

Նայի՛ր ճաշոց գրքի բացված էջը, որում նշված են սուրբգրային ընթերցվածների հղումները:

☞ *Ընթերցի՛ր հունվար 6-ի Առաքելական թուղթը: Պողոսն ինչպիսի՞ հանձնարարություն է փայխա Տիրուհին: Արդյո՞ք այդ հանձնարարությունը վերաբերում էր միայն Տիրուհին:*

☞ *Ընթերցի՛ր հունվար 15-ի Առակները: Ի՞նչ է առաջարկվում մեզ ձեռք բերել առավել քան արծաթն ու ոսկին: Ինչո՞ւ:*

ՏԱՆԸ` ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասի առանցքը Սուրբ Պողոսի քարոզությունն է Կորնթոսում, որը ժամանակի վայրենի, ազապ վարքու-բարքի ու փարբեր քրեակի հեղափոխությունների փեր մարդկանցով ապրող նավահագստային քաղաք էր:

Այս պայմաններում հայրնվում է Պողոսը՝ Տիրոջը հնազանդվելու և կյանքի լուրջ կենսակերպով ապրելու պարգամով: Դասում շեշտվում է, որ Պողոսը հանդիպեց խիստ ընդդիմության, ինչպես նաև ընդունելության: Անկախ նրանից, թե ինչպիսի հակազդեցություն ստացավ, նա երբեք չլքեց իր ծառայությունը Աստծուն և իր սերը հանդեպ այն մարդիկ, որոնց համար քարոզում էր Աստծո մասին: Մենք, որպես Նիսուս Բրիսպոսի հեղափոխություն, նույնպես կոչված ենք անդադար պարմել մյուսներին Տիրոջ մասին:

Կորնթացիներին ուղղված Պողոսի առաջին նամակի ամենագեղեցիկ ու ամենահայրնի հարվածներից է 13-րդ գլուխը: Այստեղ նա գրում է քարոզելու մասին և նշում է, որ ոչինչ արժե այն մարդու խոսքը, ով քարոզում է, բայց չի սիրում այն մարդկանց, որոնց ուղղված է իր քարոզը:

Միասին կարդացե՛ք նույն գլխի 1-8ա համարները: Ձեռքի փակ ունեցե՛ք որոշ ներկեր, գունավոր մատիտներ, սրվարաթուղթ և մկրապ: Սրվարաթուղթից պարբերաբար էջանիշեր և բաժանե՛ք ընթանիքի անդամներին: Թող ամեն մեկն ընտրի իր սիրած հարվածը և արպագրի էջանիշի վրա՝ ըստ ցանկության նկարագրողով կամ համապարասխան փոքրիկ պարկերներ գծանկարելով վրան:

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԵՓԵՍՈՍՈՒՄ

«Եվ այսպես մեծ զորությանը տարածվում էր Տիրոջ խոսքը, և եկեղեցին զորանում էր»: **Գործք առաքելոց 19.20**

Ի Ա Յ Տ Ե Ա Գ Ո Ր Ծ Ե Ը Ք

Ընտրի՛ր մի պատասխան հետևյալներից՝ ✓ այսպես նշելով ընտրածդ պատասխանը:

1. Ես կգերադասեի լինել.
 ___ հարուստ, բայց ոչ շատ առողջ:
 ___ աղքատ, բայց շատ առողջ:

2. Ես կգերադասեի ունենալ.
 ___ շատ ընկերներ, բայց ոչ մեծ անուն կամ կարևոր դիրք:
 ___ մեծ անուն և կարևոր դիրք, բայց քիչ մարերիմ ընկերներ:

3. Ես կգերադասեի.
 ___ գրել մի գիրք, որ վաճառվեր միլիոնավոր օրինակներով:
 ___ հայտնաբերել ծանր հիվանդություն բուժելու դեղամիջոց:

4. Ես կգերադասեի ճանաչվել որպես.
 ___ առաջաձեռն:
 ___ շնորհալի:

5. Ես կգերադասեի ճանաչվել որպես.
 ___ ազնիվ:
 ___ խելացի:

6. Ես կգերադասեի ճանաչվել որպես.
 ___ ենթակա:
 ___ հաջողակ:

🌿 **Աստվածաշնչի** այսօրվա պատմության մեջ տես՝ թե ի՞նչ ընտրեցին մարդիկ իրենց կյանքի հետ կապված Սուրբ Պողոսի քարոզները լսելուց հետո:

ՊՈՂՈՍԸ ՇԱՏԵՐԻՆ Է ԴԱՐՁԻ ԲԵՐՈՒՄ ԵՓԵՍՈՍՈՒՄ

Նման Գործք առաքելոց 19

Եփեսոսում Պողոսը գրավ մի խումբ հավաքացյալների, ովքեր մկրտվել էին Նովիաննես Մկրտչի կողմից: Պողոսն ասաց նրանց.

-Նովիաննեսը քարոզում էր ձեզ հավաքալ նրան, ով պիտի գար իրենից հետո, այսինքն՝ Նիսուս Քրիստոսին:

Եփեսացիները, այս լսելով, մկրտվեցին Տեր Նիսուսի անունով: Իսկ երբ Պողոսը ձեռքը դրեց նրանց գլխին, Սուրբ Նոգին իջավ նրանց վրա. խոսում էին անձանոթ լեզուներով և մարգարեանում:

Պողոսը համարձակ քարոզում էր ժողովարանում: Մակայն երբ նրանցից ոմանք սկսեցին համառորեն հակաճառել և վարկաբեկել Տիրոջ վարդապետությունը, Պողոսը քաշվեց ժողովարանից և սկսեց քարոզել դպրոցում: Երկու փարի փեղի բոլոր հրեաներն ու հույները լսեցին Տիրոջ խոսքը: Այնպեղ կապարվեցին շար հրաշքներ ու բժշկումներ, և բոլորի մեջ ահ ընկավ: Նրանք, ովքեր կախարդությամբ էին զբաղվում ժողովրդի մեջ, այրեցին իրենց մոգական գրքերը և քրիստոնյա դարձան: Մի հրեա ավագերեցի յոթ որդիները, որ շրջիկ երդվեցնողներ էին,

մարդկանցից չար ոգիները հանելու համար հանդգնեցին Տեր Նիսուսի անունը գործածել՝ ասելով.

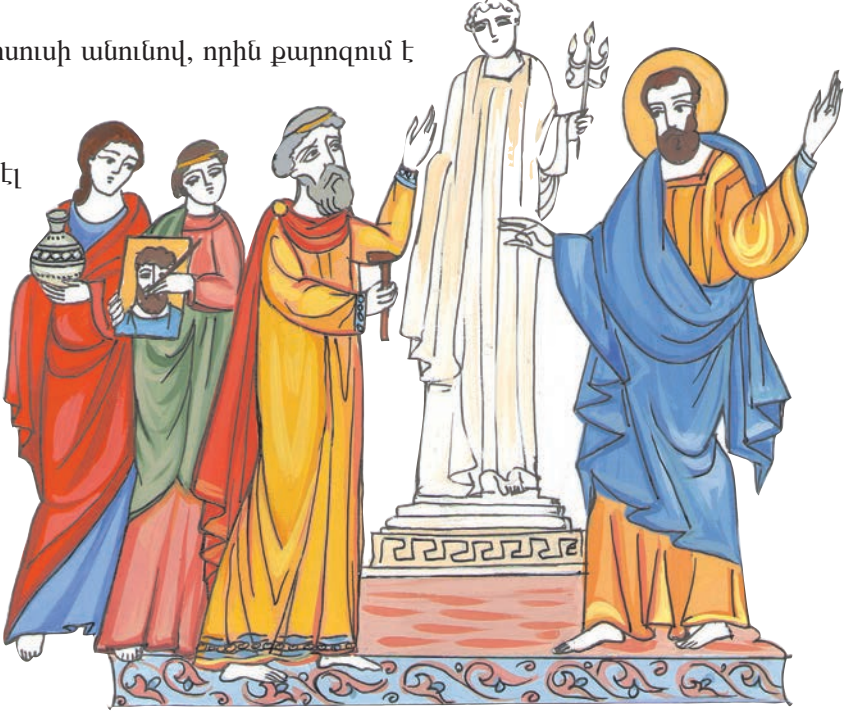
-Երդումով հրամայում եմ ձեզ այն Նիսուսի անունով, որին քարոզում է Պողոսը:

Չար ոգին պապասխանեց՝ ասելով.

-Նիսուսին գիտեն, Պողոսին էլ ճանաչում եմ, բայց դուք ո՛վ եք:

Եվ այն մարդը, որի մեջ էր չար ոգին, հարձակվեց նրանց վրա և բոլորին մեկ առ մեկ ծեծելով քշեց այդ փնից: Երբ այս բանը հայտնի դարձավ, շարերը Եփեսոսում դարձան հավաքացյալ և փառավորում էին Տեր Նիսուսի անունը:

Պողոսը, լցված Սուրբ Նոգով, գիտեր, որ պիտի գնար դեպի Մակեդոնիա և Աքայիա, այնպեղից էլ՝ Երուսաղեմ: Դրանից հետո որոշեց, սակայն, որ պիտի մեկնի Նոմ:

Նոռն: Նա իր օգնականներին՝ Տիմոթեոսին և Երասպոսին ուղարկեց Մակեդոնիա, իսկ ինքը մնաց Եփեսոսում:

Դեմետրիոսը մի արծաթագործ էր, որ Արպեմիա դիցուի մեծիանի զարդաքանդակներն էր պատրաստում: Նա իր մոտ կանչեց իր արհեստակից ընկերներին և ասաց.

-Ո՛վ մարդիկ, մենք կկորցնենք մեր ապրուստը այս Պողոսի պատճառով, ով շարերին փարհամոզում է, որ մարդու ձեռքով շինված աստվածները աստված չեն: Էլ չասած, որ Արպեմիա դիցուի մեծիանն այլևս ոչնչի պիտի վերածվի:

Մի մեծ իրարանցում սկսվեց քաղաքում՝ մինչ արծաթագործները աղաղակել.

-Մե՞ծ է եփեսացիների Արպեմիսը:

Մարդիկ բարկացած դուրս եկան փողոցներ և մեծ խառնաշփոթություն ստեղծեցին: Ալեքսանդրոս անունով մի մարդ փորձում էր հանգստացնել մարդկանց ամբոխի մեջ, բայց նրան չէին լսում և շարունակում էին բղավել: Պողոսն ուզում էր մտնել ամբոխի մեջ, բայց նրան ուղեկիցները չթողեցին:

Վերջապես քաղաքի քարտուղարը լռեցրեց ամբոխին և ասաց.

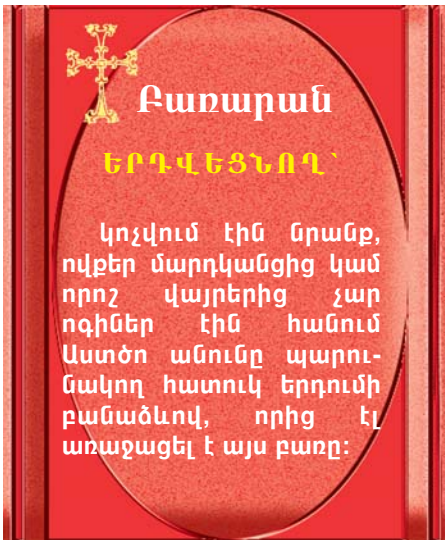
-Ո՛վ եփեսացիներ, դուք այդ մարդկանց բերել եք այսպեղ, որոնց բերել եք այսպեղ ո՛չ մեծիանն են կողոպտել, ո՛չ էլ մեր դիցուիուն հայիոյել: Եթե Դեմետրիոսը և նրա հետ եղող արհեստավորները մեկի դեմ բողոք ունեն, թող գնան դատարան: Այլապես մենք էլ իբրև խռովարար կարող ենք ամբաստանվել այսօրվա այս արահաճի պատճառով:

Մտածենք պատմության շուրջ

1. Ո՞րը եղավ կախարդանքով զբաղվող մարդկանց ընտրությունը, որոնք ներկայացված էին պատմության մեջ:
2. Ինչպե՞ս կարող էր նրանց ընտրությունն ազդել իրենց կյանքի վրա հետագայում:
3. Քո կարծիքով ինչո՞ւ էին այդքան զայրացել արծաթագործները:
4. Ինչո՞ւ Պողոսի ուղեկիցները թույլ չբովեցին, որ նա մտնի ամբոխի մեջ:

Դասավորի՛ր դեպքերն ըստ հաջորդական կարգի

- ա. Ալեքսանդրոսին չհաջողվեց հանգստացնել ամբոխին:
- բ. Տիմոթեոսն ու Երասպոսը Պողոսի կողմից ուղարկվեցին Մակեդոնիա:
- գ. Դեմետրիոսը գրգռում է արծաթագործների ամբոխի զայրույթը:
- դ. Երբ Պողոսը ձեռքը դնում է նոր մկրտված քրիստոնյաների վրա, նրանք Սուրբ Նոգի են ստանում:
- ե. Պողոսն ասում է, որ շուտով պետք է գնա Նոռն:
- զ. Ոմանք դարձի եկան և վառեցին մոգությունների մասին իրենց գործածած գրքերը:
- է. Չար ոգի ունեցող մի մարդ հեռու քշեց ոմանց, ովքեր չարաշահում էին Տիսուսի անունը:
- ը. Արծաթագործների ամբոխին ասվեց, որ եթե բողոք ունեն Պողոսի և նրա գործակիցների դեմ, պետք է դիմեն դատարան:
- թ. Արծաթագործների ամբոխը գոչում էր՝ ասելով. «Մե՞ծ է եփեսացիների դիցուիին»:
- ժ. Ոմանց ընդդիմանալու պատճառով Պողոսն ստիպված եղավ քարոզները ժողովարանից փեղափոխել դպրոց:

ԲԱՍԱՏՐԵԼ ԿԱՅՍՐԻԿ

Նոռմի Տրայանոս կայսրը հալածում էր քրիստոնեաներին, քանի որ նրանք ասարժո փեղ չէին պաշտում իրեն: Տրայանոսի պաշտոնյաներից մեկը՝ Պլենին, պետք է որոշում կայացներ ինչպես պարժեղ քրիստոնյա լինելու համար մեղադրվող մարդկանց: Սկսվում է երկար նամակագրություն Պլենիի և կայսեր միջև, որի առիթը Պլենիին մտաբերող հարցերն էին՝ քրիստոնյաների հետ ինչպես վարվելու առնչությամբ:

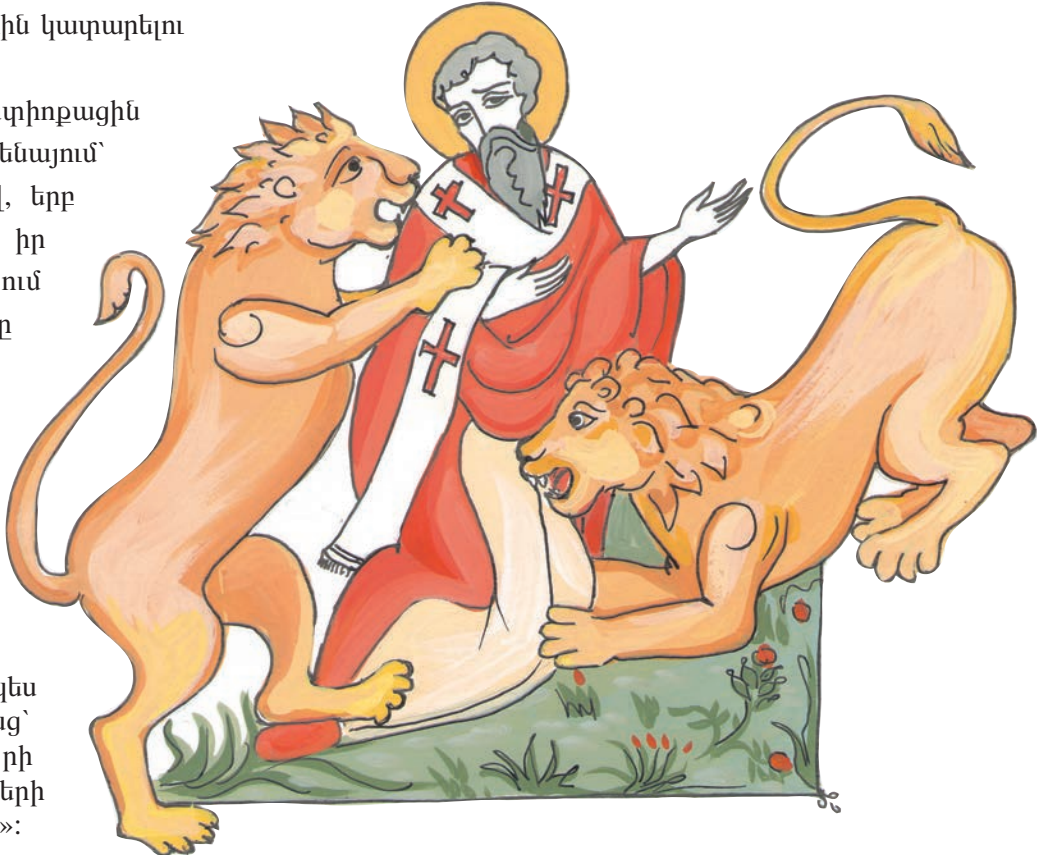
Ներկայան էին կայսերն ուղղված Պլենիի հարցերը. արդյո՞ք մարդու փարիքը որևէ դեր պիտի խաղա, կամ՝ արդյո՞ք երեխան կամ ծեր մարդիկ պետք է պարժվեն քրիստոնյա լինելու համար: Նարցերից մեկն էլ վերաբերում էր նրան, թե արդյո՞ք անձը, որ «գղջացել է» ուրանալով քրիստոնեությունը իշխանությունների ճնշման փակ, պետք է պարժի ենթակա լինի: Պլենին ուզում էր նաև իմանալ, արդյո՞ք զուր քրիստոնյա լինելը բավարար է պարժի կրելու համար, թե նա պետք է նաև հանցանք գործած լինի:

Պլենիին հետաքրքրող հարցումներից մեկը, հարկապես, լավագույնս պարկերում է վաղ քրիստոնյաների արիությունն ու վճռակամությունը: Պլենին փեղեկացնում է կայսրին, որ ոմանք մեղադրվում են անանուն կերպով, այսինքն՝ չկա մեկը, որ հստակ վկայություն փա նրանց դեմ: Պլենին խնդրում է կայսեր արքունությունը՝ նման մարդկանց ազատ արձակելու համար: Նա ասում է Տրայանոսին, որ նրանք միշտ սիրով ժխտում են, որ իրենք քրիստոնյա են: Նա կարող էր հեշտությամբ նրանց սփիպել աղոթքներ արտասանել չասարվածներին, գինի ու խունկ մատուցել կայսեր արձանին և անարգել Նիսուս Քրիստոսի անունը: Այսպեղից պարզ է դառնում, որ նրանք քրիստոնյաներ չեն: Ինչո՞ւ է պարզ, որովհետև, գրում է Պլենին.

-Ինձ ասել են, որ հնարավոր չէ ուժով սփիպել իրական քրիստոնյաներին կարարելու այդ ամենը:

Սբ Իգնատիոս Անտիոքացին մահանում է Նոռմի արենայում՝ Տրայանոսի հրամանով, երբ նա մերժեց ուրանալ իր հավարը: Արենայում կանգնած՝ Իգնատիոսը դիմեց ամբոխին, ասելով.

-Նոռմեացիներ, դուք գիտեք, որ ես դատապարտված եմ մահվան ոչ թե նրա համար, որ հանցանք եմ գործել, այլ որովհետև սիրում եմ Ասարժուն: Ես ինձ մատուցում եմ որպես անարար հաց՝ պարարասարված վայրի գազանների ժանիքների փակ աղացվող ցորենից»:

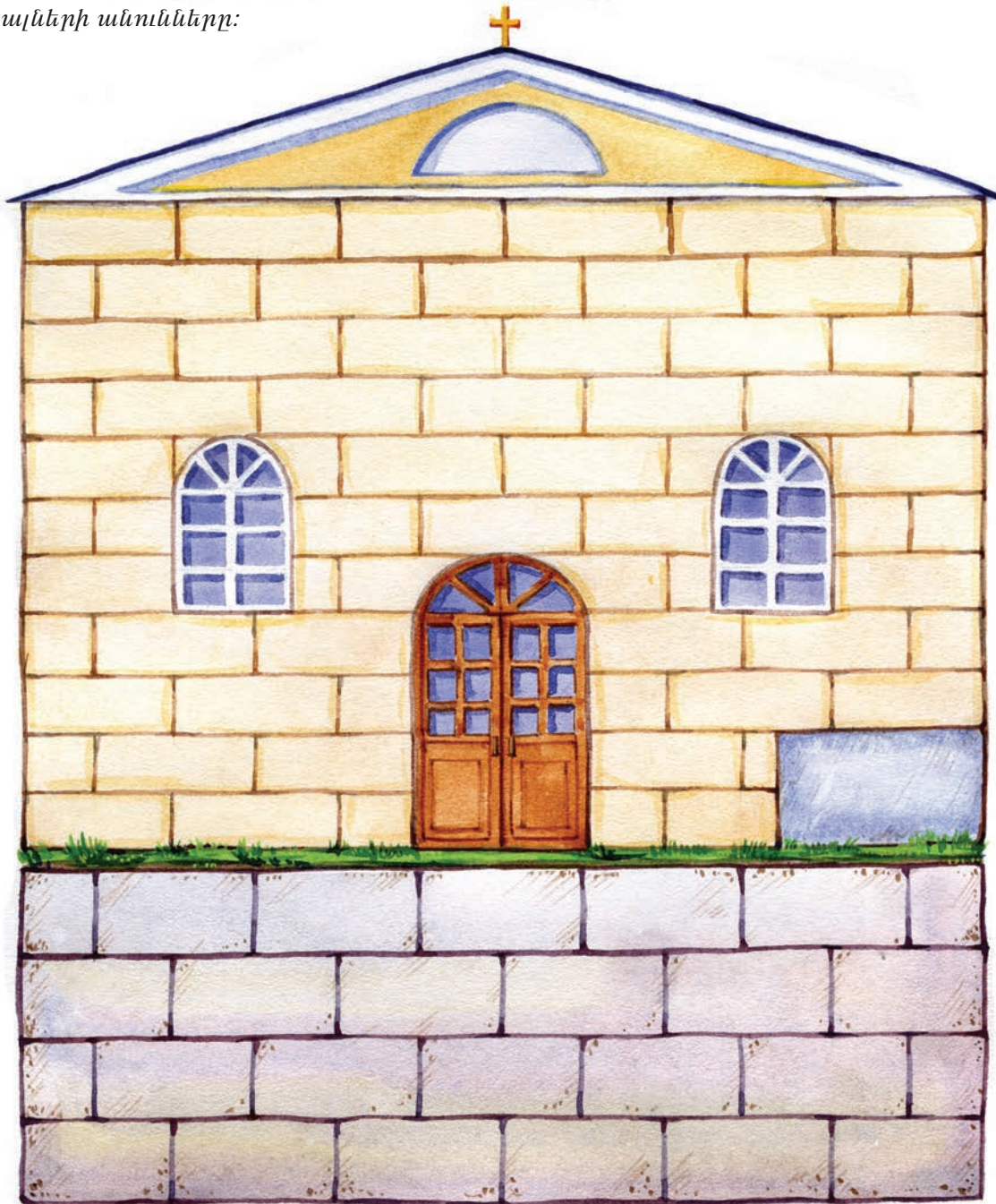

Սուրբ Տաճար

Սուրբ Պողոսը մի նամակ է գրում եփեսացիներին, ինչպես որ գրել էր կորնթացիներին: Իր նամակը գրել է բանարում եղած ժամանակ: Այսուհանդերձ, նամակը լի է հույսով, սիրով և քաջավերանքով՝ ուղղված Եփեսոսի քրիստոնյաներին:

Սուրբ Պողոսն այսպես է գրում եփեսացիներին. «Դուք մասերն եք այն մեծ կառույցի, որի հիմքը առաքյալներն ու մարգարեներն են, և որի անկյունաքարն է ինքը՝ Տիսուս Քրիստոսը: Նրանով է, որ ամբողջ կառույցը ներդաշնակ միասնությամբ աճում ու դառնում է Տիրոջ սեփական սուրբ տաճարը: Նրան միացած՝ դուք էլ բոլորի հետ միասին դառնում եք Աստուծո բնակարան՝ Սուրբ Հոգու միջոցով» /Եփ 3.20-22/:

Օգտագործի՛ր քո Աստվածաշունչը, որպեսզի գրկես որոշ մարգարեների անուններ, ասպա դրանք գրի՛ր տաճարի հիմնաքարերի վրա: Կարդա՛ Մատթեոս 10.1-4 հատվածը և գրի՛ր առաքյալների անունները:

Հավատի վեմ

Պեքրոսը և Պողոսը համարվում են առաքյալների խմբի առաջնորդները: Ահա նրանց նվիրված շարականից երկու տրոն, որ երգվում է նրանց տրոնին:

Յնծում է այսօր Ասարծո Եկեղեցին սուրբ առաքյալների հիշարարկով՝
 հասարարված հավարքի վեմի վրա և զարդարված մարմնացյալ Բանի փառքով:
 Որ ընտրյալ առաքյալների դասում գերագույնը անվանեցիր լինել երանելի
 Պեքրոսին՝ որպես գլուխ հավարի և վեմ եկեղեցու:

Քո ժայռակտորի վրա գրի՛ր «Վեմ Քրիստոս» բառերը, ապա ըստ ճաշակի գունազարդի՛ր:

Օ Ր Յ. Դ Զ. «Դ Ր Զ»

3 Յըն - ծայ այ - սօր ե - կե - դե - ցի Ա - ս-տու - ծոյ.

4 յի - շա - տա - կաւ սուրբ ա - ռա - քե - լո - ցն. հաս - տա-տեալ

5 ի վե - ռայ վի - մի հա - լա - - - տո - - - յ.

6 զար - դար - եալ ի փա - ռս մարմ - նա - ցե - լոյ բա - նի - ն:

ՏԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասն աշակերտներին ուղղորդում է մրաձել, թե ինչպե՛ս կարարել կյանքում ընտրություններ և թե ինչպե՛ս դրանք կազդեն իրենց ապրած կյանքի ընթացքի վրա: Այդպիսին էր Սուրբ Պողոսի փորձառությունը Եփեսոսում, երբ ոմանք մերժում էին նրա ուսուցումներն ու քարոզությունը, մինչ մյուսների կյանքը լիովին փոխվում էր այդ վարդապետությունը լսելիս: Նրանք դարձան հավարացյալներ և մի կողմ դրեցին այն ամենը, ինչ նախկինում էր կարևոր և որոշ դեպքերում մեծ օգույներ էր բերում:

Դասը նաև ցույց է տալիս աշակերտներին, որ հավարացյալները մշտապես հալածվում էին աշխարհիկ արժեքներով ապրող մարդկանց կողմից, ովքեր չէին ուզում լսել, որ Ասարված Իր Որդու՝ Նիսուս Քրիստոսի միջոցով ապրելու մեկ այլ կերպ է ցույց տալիս մեզ: Տիպար օրինակներից մեկը, ով մեծ գին վճարեց քրիստոնյա լինելու համար, Սուրբ Իզնապիոս Անտիոքացին է, որ նահապարակվեց Տրայանոս կայսեր հրամանով:

Ընտրանիքով գրուցե՛ք կյանքում կարարած որոշ ընտրությունների մասին, որոնք գուցե ոչ այնքան իմաստուն են թվացել մի լավ բանից հրաժարվելու պարճառով: Բացարդե՛ք, թե ինչո՞ւ այդ բանն ընտրելիս կարծում էիք, որ ավելի լավը կամ ավելի կարևորն էր ընտրում:

Ընթերցե՛ք **Եփեսացիներին ուղղված նամակի 4.25-32** հարվածը: Խոսե՛ք հեղեյալ հարցերի շուրջ.

ա/ Ինչպիսի՞ ընտրություններ անելու համար էր Սուրբ Պողոսը խնդրում եփեսացիներին (և մեզ բոլորիս):

բ/ Այդ ընտրություններն ինչպե՛ս կփոխեն մարդու կյանքը, եթե նա դրանք կարարի:

ՊՈՂՈՍԻ ՃԱՌԸ ԵՓԵՍՈՍԻ ԵՐԵՅՆԵՐԻՆ

«Եվ հիմա հանձնում եմ Աստծուն և նրա շնորհի Ավետարանին, որ կարող է հոգեպես աճեցնել և ժառանգակից դարձնել ձեզ»:
Գործք առաքելոց 20.32

ԻՆՏԵՐՎՅՈՒՄ

Կան մարդիկ, ովքեր մեր կյանքի անբաժան մասն են երկար փարիներ: Ոմանց հետ ապրում ենք մեր կյանքի մեծ մասը: Իսկ ոմանց հետ էլ անցկացնում ենք ավելի կարճ ժամանակ: Վերջիններիս հետ մենք հանդիպում ենք արձակուրդի շրջանում, որից հետո այլևս կապ չենք պահում նրանց հետ: Դրանք կարող են լինել հարևաններ կամ դասընկերներ, որոնք փեղավորվել են այլ փեղ:

Ենթադրենք, թե մի կարճ ժամանակով հանդիպել ես մեկին և հավանել նրան:
Գրի՛ր քո պատասխանները հետևյալ հարցերին.

🌿 Որո՞նք կլինեին այն երկու բաները, որ կցանկանայիր, որ այդ անձը հիշեր:

Two horizontal lines for writing inside a yellow rounded rectangle.

🌿 Ո՞րը կլիներ այն բանը, որ հուսով ես, նա գուցե սովորած լիներ քեզնից:

Two horizontal lines for writing inside a yellow rounded rectangle.

🌿 Ի՞նչ լավ բան կա, որ արել ես այդ անձի համար:

Two horizontal lines for writing inside a yellow rounded rectangle.

🌿 **Աստվածաշնչի** այսօրվա պատմության մեջ փե՛ն, թե ինչպե՛ս Սուրբ Պողոսը հուսով էր, որ կհիշվի որպես անձ և ուսուցիչ:

**ՊՈՂՈՍԻ ՆՐԱԺԵՇՏԻ ԽՈՍՔԸ
ԵՓԵՍՈՍԻ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐԻՆ**

Նման Գործք առաքելոց 20.17-38

Պողոսը կանչեց Եփեսոսի եկեղեցու երեցներին և ասաց.

-Դուք ինքներդ գիտեք, թե Ասիա գալու իմ առաջին օրվանից ինչպե՛ս վարվեցի ձեզ հետ և ծառայեցի Տիրոջը ամենայն խոնարհությամբ և հաճախ արցունքով՝ կրելով հրեաների նյութած բոլոր փորձությունները: Բնավ չքաշվեցի ձեզանից, խոսեցի օգտակար բաների մասին և ուսուցանեցի ձեզ՝ լինի հրաաբակորեն, թե քննարկում: Նույն վկայությունն ու արգամբ քվեցի թե՛ հրեաներին և թե՛ հեթանոսներին՝ ապաշխարությամբ դառնալու Աստծուն և հավաքալու մեր Տիրոջը՝ Նիսուս Թրիստոսին:

Այժմ ասա Սուրբ Նոգու մղումով գնում եմ Երուսաղեմ: Չգիտեմ, թե այնպե՞ղ ի՛նչ կպատահի

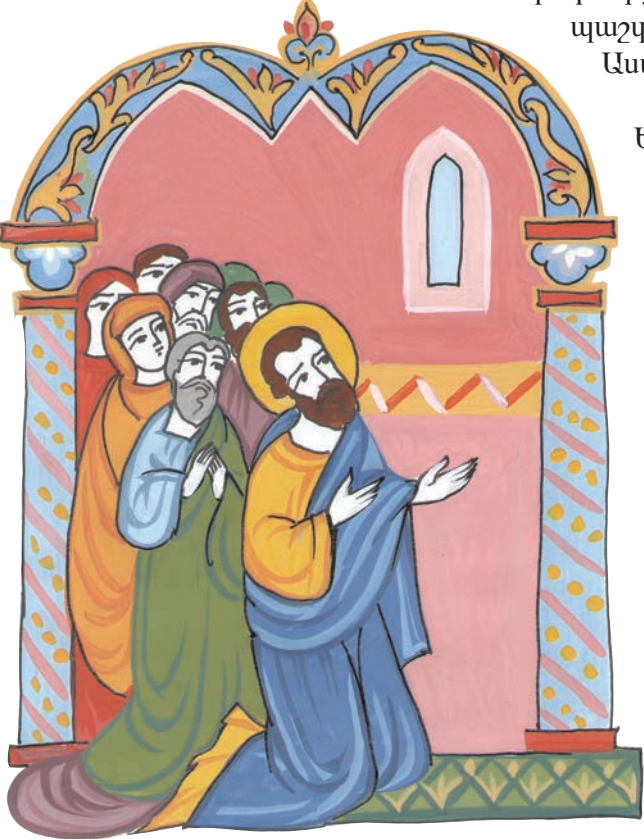
ի՛նձ: Գիտեմ միայն, որ ամեն մի քաղաքում Սուրբ Նոգին ազդարարում է ինձ՝ ասելով, որ ինձ սպասում են բանտարկություն ու նեղություն:

Բայց իմ հոգը չէ, ինձ համար կարևորը կյանքը չէ, այլ այն, որ ուրախությամբ իր վախճանին հասցնեմ իմ գործը, այն պաշտոնը, որ ինձ քվեց Տեր Նիսուսը՝ ավերարանելու Աստծո շնորհը:

Նման գիտեմ, որ այսուհետև այլևս չեք քննարկում ինձ: Եկա ձեր բոլորի մոտ, շրջեցի ու քարոզեցի Աստծո արքայությունը, և ինձ այլևս չեք քննարկում: Բայց իմ խիղճը հանգիստ է, որովհետև առանց քաշվելու հայրանեցի ձեզ Աստծո կամքը:

Ուշադիր եղեք ձեր անձերին և ձեր ամբողջ հոգին, որի վրա Սուրբ Նոգին քննարկեց ձեզ: Նովվեցե՛ք Տիրոջ եկեղեցին, որ նա իր արյունով գնեց: Իմ մեկնումից հետո ձեր մեջ կմտնեն հափշտակիչ գայլեր, որոնք չեն խնայի հոգին: Ձեր միջից էլ դուրս կգան մարդիկ, որոնք սխալ բաներ կուսուցանեն՝ հավաքացյալներին իրենց հեղինակից քանալու համար:

Ներկաբար, արթուն կացեք, հիշեցե՛ք, թե ինչես երեք տարի անդադար, գիշեր-ցերեկ, յուրաքանչյուրիդ մեկ-մեկ արցունքով խրատեցի: Եվ հիմա հանձնում եմ Աստծուն և Նրա շնորհի Ավերարանին, որ կարող է հոգեպես աճեցնել և ժառանգակից դարձնել ձեզ իր բոլոր սրբերին: Ձեզնից որևէ մեկի արձաթը, ոսկին կամ հագուստը չցանկացա: Դուք ինքներդ գիտեք, որ իմ այս ձեռքերով շահեցի և հոգացի թե՛ իմ և թե՛ իմ

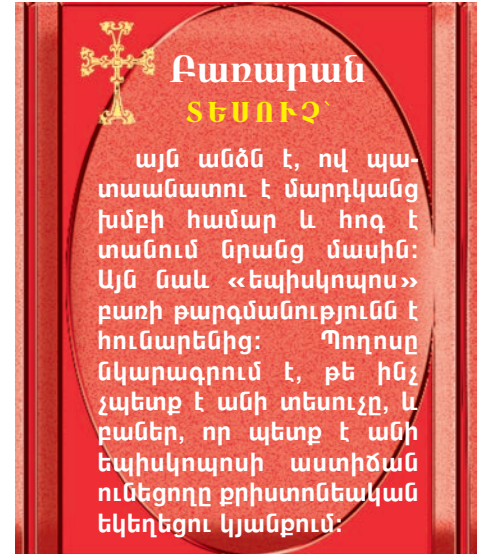

ընկերակիցների կարիքները: Ես իմ կյանքի օրինակով ցույց տվեցի ձեզ, թե այդես եպր է աշխատել և օգնել փրկարներին՝ հիշելով այն խոսքը, որ Տեր Նիսուսն ինքն իսկ ասաց, թե՝ «Ավելի երջանակաբեր է փալը, քան առնելը»:

Իր խոսքը վերջացնելուց հետո Պողոսը բոլորի հետ ծնկի եկավ և աղոթեց: Բոլորն էլ սկսեցին լաց լինել և Պողոսին ողջագուրելով համբուրում էին նրան: Մորմոքվում էին մանավանդ նրա համար, որ ասում էր, թե իրեն այլևս չեն փեսնելու: Ապա նրան ուղեկցեցին մինչև նավը:

Մտածենք պատմության շուրջ

1. Քո կարծիքով որո՞նք են այն երեք բաները, որ Պողոսն ամենաշատն էր ցանկանում, որ եփեսացիները և իր մոտ ուսանած աշակերտները հիշեն:
2. Որո՞նք են Պողոսի ասած այն երկու բաները, որոնցով ինքը փորձում էր ուսուցանել մարդկանց:
3. Պատմության մեջ ո՞ր խոսքերն են հուշում մեզ, թե ինչպե՞ս էին եփեսացի քրիստոնյաները վերաբերվում Պողոսին:
4. Քո կարծիքով Պողոսն ի՞նչ նկատի ուներ, երբ ասում էր՝ «Մուրք Նոգու մղումով»:

«Տեսնենք» Պողոսի խոսքերը

Կարդա՛ **Մաթթեոս 7.15-20** հատվածը և կապույտով ընդգծի՛ր Մուրք Գրքի պատմության այն խոսքերը, որոնք կապակցվում են հիշյալ հատվածի հետ:

Ապա ընթերցի՛ր **Ա Կորնթացիներին 9.3-12** հատվածը և **կարմիրով** ընդգծի՛ր պատմության այն խոսքերը, որոնք առնչվում են հիշյալ հատվածի հետ:

🌀 *Ձեր խմբով ընտրե՛ք վերևի հատվածներից մեկը և մտածե՛ք այն դերախաղալու ձևերի մասին:*

Պողոսի ռիսոնիցոնիսցերը և եկեղեցու աղոթքերը

Վաղ քրիստոնեական եկեղեցում կար հոգևոր երեք հիմնական կարգ կամ աստիճան՝ սարկավագ, քահանա և եպիսկոպոս: Պողոսը գրում է այն հարկանիշների մասին, որ հոգևորական դառնալ կամեցողները պետք է ունենան: Գործք առաքելոցից քաղված նրա խոսքերից մի քանիսին ծանոթացանք Աստվածաշնչի դասին: Պողոսը սրա մասին գրել է նաև երիտասարդ իր օգնականին՝ Տիմոթեոսին, նամակներից մեկում: Ահա թե ինչ է գրում Պողոսը եպիսկոպոսի արժանիքների մասին Տիմոթեոսին ուղղված առաջին նամակի 3.1-7 հատվածում:

Ով եպիսկոպոսության է ձգտում, ձգտում է բարի գործի: Եպիսկոպոսը պետք է լինի անմեղադրելի, մեկ կնոջ ամուսին, դուս, զգաստ, մեղմաբարո, հյուրասեր և ուսուցանելու ընդունակ: Չեքք է հարբեցող լինի, ոչ էլ կոպիտ, այլ ազնիվ. ոչ կովազան և ոչ էլ դրամասեր: Պետք է իր սեփական ընտանիքի համար լավ վերակացու լինի և ունենա զավակներ, որոնք ամենայն ակնածանքով հնազանդ լինեն իրեն: Այլապես, եթե իր սեփական ընտանիքին վերակացու լինել չի կարող, ինչպես՝ պիտի կարողանա հոգ փանել Աստծո եկեղեցուն: Նավարի մեջ նորադարձ չպետք է լինի, որպեսզի չլինի թե գոռոզանալով դատարարության փակ ընկնի Սաբանայի նման. այլ պետք է լավ անուն ունենա ոչ քրիստոնյա մարդկանց շրջանում, որպեսզի չլինի թե նախապիների առարկա դառնա և ընկնի Սաբանայի լարած թակարդի մեջ:

Շար գեղեցիկ աղոթքներ են ընթերցվում Եկեղեցում հարկապես եպիսկոպոսական ձեռնադրության և օծման արարողության ընթացքում: Կաթողիկոսն է ձեռնադրում եպիսկոպոսին և ասում է հետևյալ աղոթքը.

Բողոքի՝ Տեր, ընտրյալ այս անձին արժանացրու մրնել հավիտենական թր լծի փակ և ընդունել եպիսկոպոսի պարվական կարգը, գորացրու նրան Սուրբ Նոգուղ ներգործությամբ, ինչպես գորացրեցիր սուրբ առաքյալներին ու մարգարեներին և օծեցիր թագավորներին:

Արարողության ընթացքում ձեռնադրվող եպիսկոպոսը փալիս է մի շարք խոստումներ: Դրանցից շատերը հիմնված են Պողոսի խոսքերի վրա եփեսացիներին ուղղված նամակում: Նաջորդ էջի վերևի վանդակներում նշված են հիշյալ խոստումներից մի քանիսը: Դատարկ վանդակների մեջ գրի՛ր եփեսացիներին ուղղված նամակի խոսքերը, որոնց վրա հիմնված են խոստումները:

Ձեռնադրվող խոստանում է.

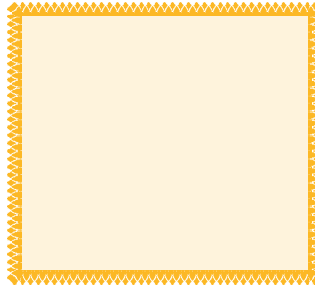
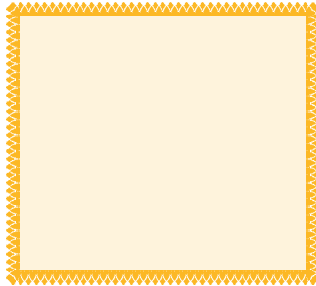
Ես խոստանում եմ սիրահոժար ուսուցանել իմ հոգևոր խնամքին հանձնված մարդկանց:

Ես ճշմարտապես հաստատում եմ, որ ո՛չ խոստումներով և ո՛չ ոսկյա կամ արծաթյա նվերներով եմ ստանձնում այս ծառայությունը:

Ես խոստանում եմ այցելել և հսկել իմ հոգին և պաշտպանել նրանց սխալ ուսուցումներից և պաշտամունքներից:

Ես խոստանում եմ լինել ողջամիտ, ազնիվ և բարեհամբույր բոլոր մարդկանց և նույնիսկ անհավաքների նկատմամբ:

Պողոսը գրում է.

Կղեմեսի հրաժեշտը

Անկարան՝ Թուրքիայի մայրաքաղաքը, մի ժամանակ կոչվում էր Անկյուրա: 258թ. այնտեղ ծնվեց Կղեմես անունով մի փոքր հեթանոս հորից և քրիստոնյա մորից: Երիտասարդ փարիքում ծնողներին կորցնելուց հետո նա հանձնվեց իրենց ընկերական ծանոթներից մեկի՝ Սոֆիայի խնամքին: Շուտով սաստիկ սով սկսվեց երկրում, և Սոֆիան իր հարկի փակ ընդունեց ծնողագուրկ այլ փոխաների ու աղջիկների: Այսպիսով Կղեմեսի հոգսերն ավելացան փանք: Նա մի կողմից անում էր փնային գործերը և մյուս կողմից խաղացնում էր երեխաներին: Նա Սոֆիայի հետ նրանց սովորեցնում էր Տիտու Քրիստոսի մասին՝ Տիրոջ սիրտ օրինակ դառնալով նրանց համար: Երեխաները շատ էին սիրում Կղեմեսին և նրա պատմածները: Ներազատ փարիներին, երբ քրիստոնյաները հալածվում էին, նրանցից շատերը հոժարակամ փակեցին իրենց կյանքը՝ որպես մարտիրոսներ:

Կղեմեսն ապրում էր իր հավաքը աղոթքով և անկեղծությամբ: Նա նաև որոշեց ուրել միայն հաց և բանջարեղեն, այլ ոչ երբեք այն ամենը, ինչ մոռվում է: Նա քահանա ձեռնադրվեց և այնքան մեծ հարգանք էր վայելում, որ 20 փարեկանում դարձավ Անկյուրայի եպիսկոպոսը:

Սակայն երևելի քրիստոնյաներին վիճակված էին ծանր ժամանակներ հոռմեական հեթանոս կայսրության մեջ: Նավաբն ուրանալու Կղեմեսի մերժումը և մարդկանց ոգեշնչելու նրա կարողությունն անհանգստացնում էին հեթանոս կառավարիչներին և հարկապես Դիոկղետրիանոս կայսրին: Կղեմեսը բանտարկվում է և համարյա 30 փարի բազում փանջանքների ենթարկվում: Պատմվում է, որ մի անգամ նրա փանջանքն այնքան դաժան է եղել, որ ականապես մարդիկ գայրույթից քարկոծել են դահիճներին: Ինչևէ, Կղեմեսը դիմանում է բոլոր չարչարանքներին և գնում, շարունակում է ուսուցանել, առաջնորդել և քաջաբար քարոզել քրիստոնեական հավաքը:

312թ., երբ Կղեմեսը Սուրբ Սեղանի առջև կանգնած Սուրբ Պապարագ էր մատուցում և աղոթքը անում, կայսերական զինվորները ներխուժեցին եկեղեցի, բռնեցին նրան և գլխատեցին: Նրա հետևորդները սարսափահար եղան, բայց և քաջություն գտան Կղեմեսի այն խոսքերից, որ վերջին ձերբակալության ժամանակ ասել էր դահիճ Դոմենտիանոսին: Խավարի այդ ժամանակներում Կղեմեսը բացականում է:

-Դու ինձ պարիվ ես անում, ո՛վ Դոմենտիանոս, քանի որ իմ Տեր Տիտու Քրիստոսի բերանին նույնպես հարվածել են և ապրակել նրա այրերին: Եվ չնայած ես անարժան եմ, բայց այժմ ինձ արժանի դարձրիր կիսելու այդ ցավը Տիրոջ հետ: Փա՛ռք Տիրոջը, որ իր զավակներին արժանի է դարձնում այս պատվին:

Շ ա ր ա կ ան

Քրիստոս փառքի թագավոր, որ պսակիչն ես բոլոր
մարտիրոսների, և հաղթող ես պահում Քեզ
հուսացողներին,
բարեխոսությամբ սուրբ մարտիրոսների
Քո խաղաղությունը
պարգևիր ամենասուրբ Երրորդությանդ
երկրպագողներին:

Կ ան ո ն մ ար տ ի ր ո ս ա ց Յ մ բ . Բ Կ

Որ պր - սակիչդ ես ա - մեն նայն մար - տի - - րո - սաց ես յաղ - - թող
պա - - հն - ցեր ըզյու-սա - - ցն ա - - լան ի քեզ Քրիս-տոս
փա - ոսց թա - գա - - տր բա - րե - խո - սու - թեամբ սրբ - բոց մար - տի - -
րո - սաց պար - գեւ - եա գխա - դա-դու - թինդ եր - - կրբ - պագուացս
ա - մեն - նա - - սու - - րբ ե - - - ր - րոր - դու - թե - ա - - - նդ:

Տ Ա Ն Ը` Ը Ն Տ Ա Ն Ի Ք Ի Ն Ե Տ

Այս դասը կենտրոնացած է Սուրբ Պողոսի՝ իր հեղինակներին ուղղված խոսքերի վրա, որ պատրաստվում էր մեկնել Երուսաղեմ: Նա գիտեր, որ պիտի հալածանքների ենթարկվեր ու թերևս նահապտակվեր, որի համար էլ իր հեղինակներին ասում է, որ իրեն այլևս երբեք չեն փեսնի: Այսպիսով Պողոսը զրուցում է նրանց հետ իր կարարածների մասին և հորդորում, որ հիշեն դրանք: Պողոսը նաև նշում է այն արժանիքները, որ քրիստոնեական հոգի առաջնորդը պետք է ունենա: Դրանք ներհյուսվել է մեր Եկեղեցու քահանայական ու եպիսկոպոսական ձեռնադրության և օժման կարգի աղոթքների հետ:

Աշակերպներն առիթ են ունեցել այս դասին մրաձել այն եղանակների մասին, որոնցով կհիշվեն իրենց ծանոթ մարդկանց կողմից, որոնց այլևս չպիտի փեսեն: Սա ի մտի ունենալով ընտանիքով միասին կարդացեք Առակներ 3.3 համարը:

Թող ողորմությունն ու հավատարմությունը չպակասեն քեզնից. կասի՛ր դրանք քո պարսևոցին, գրի՛ր դրանք քո սրտի լայն փախարակի վրա, և դու շնորհ կգտնես Աստուծո՛ւ և մարդկանց առաջ:

Միասին՝ քննարկեք: Ինչպե՛ս կարող է այս տողը ներգործել ձեր կյանքի ընթացքի վրա: Ինչպե՛ս կարող է այս խորհուրդն ազդել, որ մյուսները հիշեն ձեզ: Ինչպե՛ս կսահմանեիք «ողորմություն» և «հավատարմություն» բառերը:

ՊՈՂՈՍԸ ԵՐՈՒՄԱՂԵՄՈՒՄ ՆԱՆԴԻՊՈՒՄ Է ԻՐ ԲԱՐԵԿԱՄ ԻՍՐԱՅԵԼԱՑԻՆԵՐԻՆ

«Բոլոր մարդկանց մոտ նրա վկան դառնաս՝ պատմելով, ինչ որ տեսար և լսեցիր»:
Գործք առաքելոց 22.15

ՀԱՅՏԵԱԳՈՐԾԵՐ

- Տիմա գալի՛ս ես, թե՛ ոչ, - պահանջեց Դավիթը: Միքայելը կանգնել էր նրա ետևում՝ անհամբեր սպասելով:

Գևորգը շվարել էր, չգիտեր ինչպես վարվել: Օրը շաբաթ էր, և այդ օրն առավոտյան նրանք ընկերներով միշտ հավաքվում էին երաժշտություն լսելու:

Ի վերջո Գևորգն ասաց.

- Ես ուզում եմ գալ, բայց այսօր ինձ հարմար չէ: Մի՞թե չես հիշում, որ խոստացել եմ այս առավոտ օգնել հայրիկին, որպեսզի թույլ փա կեսօրին գնամ աշխարհագրության հարուկ դասին, որի ընթացքում խոսվելու է երկրի օգրակար հանածոների մասին: Ի դեպ՝ երկուսիդ էլ հրավիրում եմ դասախոսությանը:

- Աշխարհագրություն, - ծաղրանքով ասաց Միքայելը, - ինչ սկսել ես աշխարհագրությամբ հեղաբրքովել, ամբողջովին մոռացել ես երաժշտության մասին:

Գևորգը պարասխանեց.

- Ես փակավիճակում եմ երաժշտություն և հարկապես այն վայելելու երկուսիդ հետ: Բայց աշխարհագրությունը հրաշալի է: Ես սովորում եմ շատ բաներ աշխարհի, մայրցամաքների, երկրների, լեռների ու ծովերի մասին և այլն: Շատ կուզենայի, որ ինձ հետ գայիք կեսօրին: Կարծում եմ՝ դուք նույնպես կհավանեք: Դասախոսն իսկապես լավագույն մասնագետներից է:

Դավիթը փարտերեղեց իր գլուխը և ասաց.

- Կներես, բայց չհեղաբրքրեց ինձ:

Միքայելն ասաց.

- Ոչ այսօր, երևի մի ուրիշ անգամ:

Գևորգը նայեց իր հեռացող ընկերների ետևից: «Գուցե մի օր, - կրկնեց իր մտքում, - «Նույսը երբեք ամոթով չի թողնում»:

Պարմի՛ր ընկերջդ հետ քո հեղաբրքություններից մեկը կիսելու սեփական փորձառությանդ մասին: Քեզ ինչպե՛ս էիր զգում այդ պահին:

🌿 **Աստիճանաշնչի** այսօրվա պատմության մեջ նշմարի՛ր, թե ինչպե՛ս Պողոսը փորձում էր կիսել իր նոր հավատից բխող սերը իր բարեկամ հրեաների հետ:

ՊՈՂՈՍԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄՈՒՄ

Նման Գործք առաքելոց 21.10-22.29

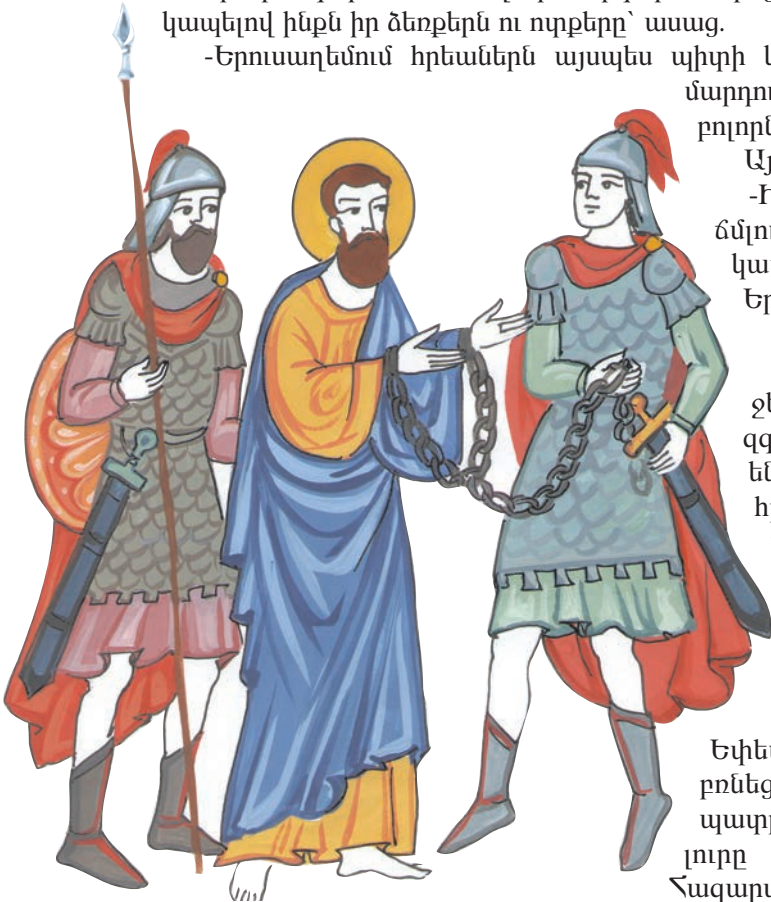
Մի օր Ագաբոս անունով մի մարգարե մոտեցավ Պողոսին, վերցրեց նրա գոտին և դրանով կապելով ինքն իր ձեռքերն ու ոտքերը՝ ասաց.

-Երուսաղեմում հրեաներն այսպես պիտի կապեն և հեթանոսների ձեռքը հանձնեն այն մարդուն, որին պապկանում է այս գոտին: Այս լսելով՝ բոլորն աղաչում էին, որ Պողոսը Երուսաղեմ չգնա:

Այն ժամանակ Պողոսն ասաց.
-Ինչո՞ւ եք այդպես լաց լինում և իմ սիրտն էլ ճմլում. ես Տեր Տիսուսի սիրո համար ոչ միայն կապվելու, այլև մեռնելու իսկ պատրաստ եմ Երուսաղեմում:

Ապա բոլորն ասացին՝ Տիրոջ կամքը թող լինի: Նակոբոսը և Երուսաղեմի հավաքացյալները ջերմորեն ընդունեցին նրանց: Սակայն զգուշացրեցին Պողոսին, որ շարերը մեղադրում են նրան, որ բոլոր հրեաներին ուսուցանում է հրաժարվել Մովսեսի Օրենքից և կրոնական ավանդույթներից: Նրան նաև խորհուրդ փոխեցին, որ ենթարկվի հրեական մաքրվելու ծեսին՝ ցույց տալով, որ ինքը ևս հարգում է Մովսեսի Օրենքը: Պողոսն այդպես վարվեց, ապա մտադրեց փախչել:

Սակայն որոշ հրեաներ, որ եկել էին Եփեսոսից, մեծ աղմուկ բարձրացրին: Նրանք բռնեցին Պողոսին, փաճարից դուրս հանեցին և պատրաստվում էին սպանել նրան: Իրարանցման լուրը հասավ քաղաքի իրավապահներին: Նազարապետը զինվորներով եկավ և ձերբակալել փակեց

նրան կրկնակի շղթաներով: Ապա հարցրեց, թե ո՞վ է Պողոսը և ի՞նչ է արել: Աղմուկ-աղաղակի բարձր ձայներից նա ոչինչ չկարողացավ իմանալ և հրամայեց նրանց գորանոց փանել: Ամբոխի բռնության պատճառով զինվորներն ստիպված էին Պողոսին բարձրացրած փանել, մինչ ամբոխը հեղձում էր նրան, գոչելով՝ մահ դրան:

Ջորանոց գնալու ճանապարհին Պողոսն ասաց հազարապետին.

-Ես հրեա մարդ եմ, քարտոնցի, Կիլիկիայից, ոչ աննշան քաղաքի քաղաքացի. խնդրում եմ, թո՛ւյլ տուր, որ իմ խոսքն ուղղեմ ժողովրդին:

Երբ հազարապետը թույլ տվեց, Պողոսը կանգնեց աստիճանների վրա և սկսեց երբայերեն խոսել հավաքված ամբոխին, թե ինչպես է խստորեն կրթվել հրեական օրենքների շնչով և հալածել քրիստոնյաներին: Լսելով հարազատ լեզուն՝ նրանք հանգիստ լսեցին: Պողոսը նկարագրեց իր կուրանալու դեպքը Դամասկոսի ճանապարհին: Ապա պատմեց, թե ինչպես Անանիա անունով աստվածավախ մի մարդ օգնեց իրեն վերականգնելու իր տեսողությունը և ասաց. «Դու բոլոր մարդկանց մոտ Աստծո վկան պիտի լինես այն բաների համար, որ տեսար և լսեցիր: Ուրեմն, մկրտվիր և կանչիր Տիրոջ անունը»:

Շարունակելով խոսքը Պողոսը պատմեց նաև Երուսաղեմ իր այցի մասին: Տաճարում աղոթելիս նրան տեսիլքի մեջ Տիսուսը պատվիրում է հեռանալ քաղաքից, որովհետև մարդիկ չպիտի ընդունեն նրա քարոզությունը, այլ պետք է գնա հեթանոսների մոտ:

Այս խոսքի վրա ամբոխն սկսեց բարձրաձայն բղավել.

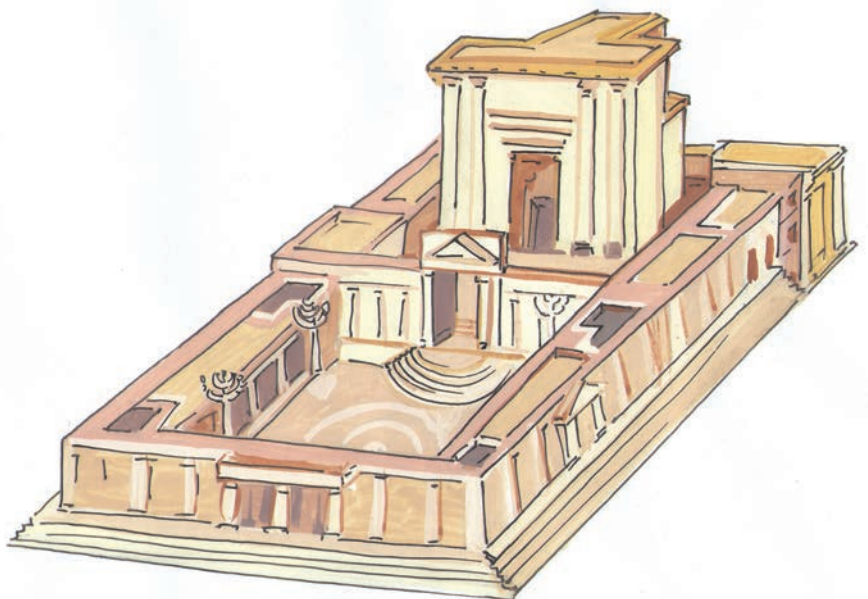
-Աշխարհից վերացրո՛ւ այս մարդուն, որովհետև այսպիսի մեկը չպետք է ողջ մնա:

Նազարապետը կրկին հրամայեց Պողոսին գորանոց փանել, որպեսզի ձեռնապահ հարցաքննեն և իմանան, թե ո՞ր հանցանքի պատճառով է ամբոխը կապաղած նրա դեմ: Սակայն Պողոսը բողոքեց, որ ինքը ծնունդով Նոմի քաղաքացի է և չպետք է ծեծի ենթարկվի:

Խորհենք պատմության շուրջ

1. Արդյո՞ք Ագաբոսի մարգարեությունը կատարվեց: Եթե այո, ինչպե՞ս:
2. Պատմության ո՞ր բառերն են հայտնում մեզ, որ հավաքացյալները սիրում և հարգում էին Պողոսին:
3. Ինչո՞ւ Պողոսը, խոսքն ուղղելով հրեաների ամբոխին, շեշտեց իր նախնական կրթությունը և իր կապը Անանիայի հետ:
4. *Ընտրի՛ր և ներքևի տողերի վրա նկարագրի՛ր պատմության այն հատվածը, որը ցույց է տալիս Պողոսի քաջությունը.*

5. *Գրի՛ր նրա մասին, թե ինչես դու ինքդ կվարվեիր Պողոսի փոխարեն.*

Խառնագրված բառեր. լրացրո՛ւ վերաքաղի համար

Շարկի՛ր ներքևի բառերը, ապա գրի՛ր ճիշտ անուններն ամեն մի նախադասության տակ:

սոնՏրա բուզա՛՛՛՛՛ պերսարա՛՛՛՛՛ բուսկո՛՛՛՛՛ նիսանա՛՛՛՛՛ կոսմոսո՛՛՛՛՛

1. Այս մարդը Երուսաղեմի եկեղեցու առաջնորդն էր:

2. Պողոսը կուրացավ և լսեց Քրիստոսի ձայնը այդ քաղաք քանող ճանապարհին:

3. Այս մարգարեն ասաց առաքյալներին, թե ինչ պիտի պատահի Պողոսի հետ:

4. Այս մարդն ուզում էր ծեծելով հարցաքննել Պողոսին:

5. Սա Պողոսի ծննդավայրն էր:

6. Այս մարդն ասաց Պողոսին, թե Աստված ինչ է կամենում, որ անի:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Ս ո ի Ր Բ Վ Ա Ղ Ա Շ Գ Ո Ղ Թ Շ Ա Մ Ի Շ

8-րդ դարի սկզբներին արաբները փրկում են Նայասրանին: Ոկրա անունով արաբ նշանավոր գորավարը որոշել էր ջնջել հայոց նախարարական փոխարկը: 704թ. նա Նախիջևան քաղաքի եկեղեցիներից մեկում հավաքում է հայ նախարարներին և նենգաբար հրամայում այրել բոլորին, իսկ նրանց ընտանիքներին գերի է ուղարկում Դամասկոս, որը Նայասրանին փրկող արաբ ամիրապետների մայրաքաղաքն էր: Գերիների մեջ էր չորսամյա Վահանը, որը հայոց Գողթն գավառի Խոսրով իշխանի որդին էր: Փոքրիկ Վահանը Դամասկոսում մահմեդական կրթություն է ստանում: Ուշիմությամբ և առաջադիմությամբ ուսումն ավարտելուց հետո նա միանգամից նշանակվում է ամիրապետի դիվանադպիր: Վահանը թեև բոլորովին իսլամացել էր և դարձել էր արաբ, բայց փեղյակ էր իր հայկական ծագման, քրիստոնյա մկրտված լինելու և իշխանական փոխից սերվելու մասին:

Երբ Սբ. Նովիաննես Օձնեցի կաթողիկոսի միջնորդությամբ ընդհանուր ներում և վերադարձ է շնորհվում քրիստոնյաներին 719թ. Էոմեր ամիրապետի կողմից, Վահանը փափագում է օգտվել այս հնարավորությունից: Մական ամիրապետը շար էր սիրում Վահանին և չէր ուզում, որ նա հեռանա արքունիքից: Վահանը

Գողթն գավառի Ազուլիս ավանի Ս. Թովմա առաքյալի վանքը

որոշում է անձամբ ներկայանալ Նեշամ ամիրապետին և շնորհ խնդրել նրանից, որպեսզի ազատ կերպով պաշտի իր հայրենի կրոնը իր հարազատ հայրենիքում: 737թ. Վահանը մեկնում է հյուսիսային Սիրիայի Մերգիտպոլիս քաղաքը, որտեղ գտնվում էր Նեշամը և նախ ներկայանում արքունիքի իր երբեմնի ծանոթներին՝ խնդրելով նրանց միջնորդությունը ամիրապետի մոտ մտնելու համար: Ծանոթանալով նրա խնդրին, թե հաստատաբանի ընդունել է քրիստոնեությունը, ոչ ոք չի կամենում այդ հարցով միջնորդել: Վահանն ստիպված իր ասելիքը դահճապետի միջոցով է գրավոր հանձնում ամիրապետին: Նեշամը գիրը կարդալուց հետո հրամայում է, որ նա անձամբ գա իր առաջ: Ամիրապետը փարբեր ձևերով փորձում է Վահանի միտքը փոխել, սակայն անօգուտ: Վահանը պաշտպանում է իր քրիստոնյա լինելու իրավունքը և մերժում գանձ ու հարսություն: Սակայն Նեշամը փակավիճակում էր, թե Վահանին վախեցնելով կարող է փրկահամոզել, ուստի դահճապետին հրահանգում է, որ սուրը շողացնելով նրա պարանոցին կամաց-կամաց արյուն հանի. թերևս ցավին չդիմանալով հավաքափոխ լինի: Դահճապետի սպառնալիքներն ապարդյուն են անցնում, և Գողթնում Վահանի հաստատաբանությունը՝ ի վերջո գործադրում է վճիռը և նրան գլխատում: Տեղի քրիստոնյաները վերցնում են սուրբ նահապետի մարմինը և թաղում գերեզմանում, որի վրա նաև մատուցում է կառուցվում:

Շարական՝ նվիրված Սր. Վահան Գողթնացուն

Մեր եկեղեցին Սուրբ Վահան Գողթնացու հիշատակը փոխում է Վարդավառին հաջորդող երրորդ կամ չորրորդ կիրակիից հետո եկող օրերին:

Ծանոթացիր սուրբին նվիրված հեթանոսական շարականին, որը եկեղեցական ավանդության համաձայն, հորինվել է Վահանի քրոջ՝ Խոսրովադուխարի կողմից, իբրև հոգևոր եղերերգ:

Ավելի քան երգերի եղանակները
գարմանալի եղան ինձ համար քո ողբերի հնչունները,
ով երանելի փեր Վահան՝ Աստուծո ընտրյալ:

Քաջ նահապետի պես պարերազմի պարաստվեցիր,
արիաբար կնքեցիր մահկանացուդ
հարավային ազգերի ձեռքով,
դասակից լինելով անմարմին հրեշտակներին,
ով երանելի Վահան՝ Գողթան աշխարհի իշխանավոր:

Մ Ն Կ. Ե Ի Յ Մ Բ. «Բ Զ»

ՏԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Գասը կենսաբանում է Երուսաղեմում Սուրբ Պողոսի փորձառության վրա: Նա փորձում էր նախկինում իրեն հավաքակից հրեա ժողովրդին բացատրել, թե ինչպես ինքը դարձի եկավ և հավաքաց Տիմոթեոս Գրիստոսին՝ որպես Տեր և Աստված: Չնայած սկզբում մարդիկ հոժարակամ լսում էին Պողոսի քարոզները, սակայն նրանք դարձան նրա ռիսեթիմ թշնամիները:

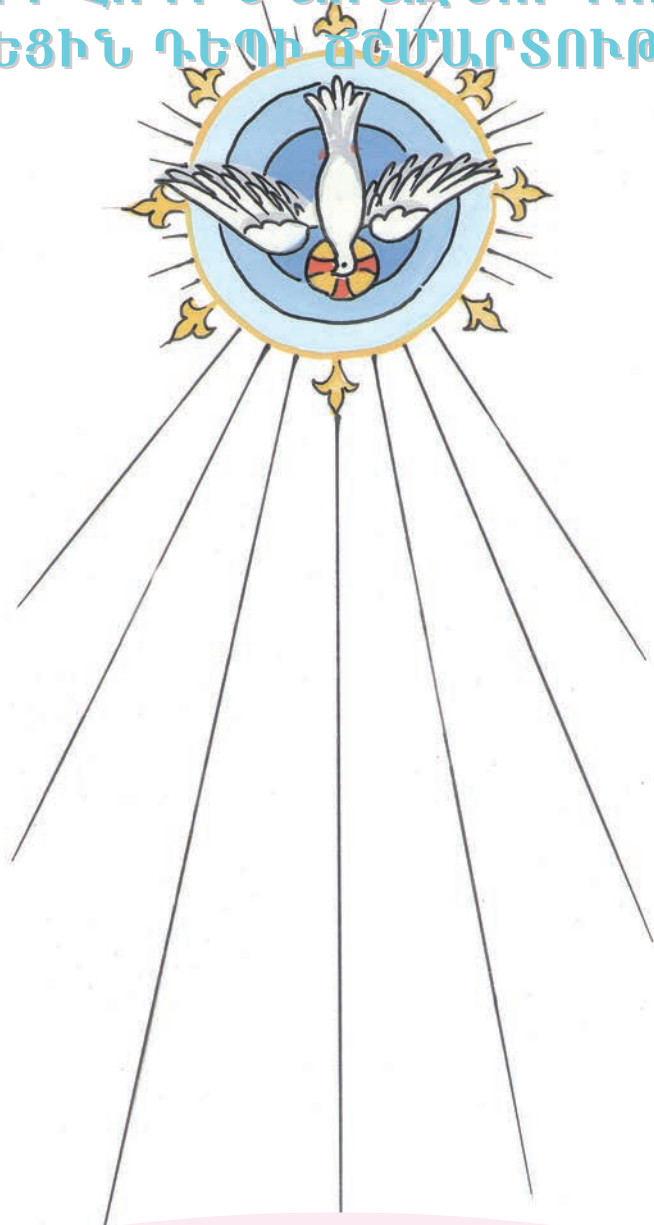
Կողք կողքի դրե՞ք այս փորձառությունը Սուրբ Վահան Գողթնացու վարքի հետ, ով ի տարբերություն իր ճակատագրին արժանացած մյուսների մերժեց օտար կրոնը և իր հոգում անմար պահեց սերն իր քրիստոնեական ճշմարիտ հավաքի և հայրենիքի նկատմամբ:

Նանձնարարե՞ք, որ ձեր երեխան պարմի Սուրբ Վահան Գողթնացու նահապետության պարմությունը: Սուրբ Պողոսի նման այս մարդը գրավ ճշմարտությունը, որը չէին կիսում իր հարազատ ժողովրդից շարերը: Նա քաջաբար և սիրահոժար աշխատեց առաջ տանելու այդ ճշմարտությունը, բայց դրա նկատմամբ մյուս մարդկանց թշնամության գինը վճարեց իր կյանքով:

Ընդհանրապես գրուցե՞ք նրա մասին, թե ինչպե՞ս կվարվեիք, եթե փորձեիք այլակրոնների միջավայրում պաշտպանել ձեր հավաքը: Ինչպե՞ս կխոսեիք հավաքի մասին: Ինչպե՞ս կխոսեիք Տիմոթեոս Գրիստոսի մասին: Ի՞նչեր կանեիք և կասեիք, ինչե՞ր չէիք անի և ասի: Ինչպե՞ս կարող եք խոսել նրանց հետ, ովքեր թեն հայ են, սակայն մոլորված լինելով չեն ճանաչում Նայ Առաքելական Եկեղեցու ուղղափառ հավաքը:

Միասին արդասանեք կամ երգե՞ք Սբ. Վահան Գողթնացուն նվիրված շարականը:

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒՄ Է ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԴԵՊԻ ՁԵՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ

յս գլխի չորս դասերը ցույց են տալիս, թե ինչպես էր Սուրբ Հոգին առաջնորդում նախնական Եկեղեցին՝ հստակ հաստատելու իր հավատքը Աստծո մեծահրաշ գործերի և Իր Միածին Որդուն՝ Հիսուս Քրիստոսին, մարդկության փրկության համար ուղարկելու մասին:

Սուրբգրային հավաճմաներից կարող ենք իմանալ, թե ինչպես մարդ պետք է ապրի Հիսուս Քրիստոսի օրինակով և ունենա երկնքում Տիրոջ հետ հավիպենական կյանք վաստակելու հույսը:

Ճ նողների համար

Նախնական Եկեղեցու առջև խնդիր ծառայելու և ձևակերպելու իր հավաքքը: Պեպրոսը և Պողոսը մյուս առաքյալների հետ Սուրբ Հոգու առաջնորդությամբ հսրակ հասարակեցին, որ Հիսուս Քրիստոսը Աստուծո՝ երկնավոր մեր Հոր Որդին է: Հիսուս Քրիստոսի խաչի զոհաբերության շնորհիվ ամբողջ մարդկությունը հնարավորություն ստացավ հավիտենական կյանք ունենալ՝ ընդունելով Հիսուս Քրիստոսին որպես Տեր և Փրկիչ և ապրելով ըստ Նրա օրինակի:

ՆԻՍՈՒՄԸ ՊԱՏԿԵՐՆ Է ԱՆԵՐԵՎՈՒՅԹ ՆՈՐ

«Նա մեզ ազատեց խավարի իշխանությունից և բերեց իր սիրելի Որդու իշխանության տակ»:

Կողոսացիներին 1.13

Ի Ա Յ Տ Ե Ա Գ Ո Ր Ծ Ե Ը Ք

Պատասխանի՛ր հետևյալ հարցերին.

1. Ո՞րն է քո ամենասիրած գույնը:
2. Ո՞ր ամսին ես ծնվել:
3. Ո՞ր առարկան ես ամենաշատը սիրում դպրոցում:
4. Քանի՞ եղբայր և քույր ունես:
5. Նշի՛ր մի երկիր, ուր կուզենայիր այցելել առիթի դեպքում:
6. Ի՞նչ կուզենայիր անել քո ազատ ժամանակ:

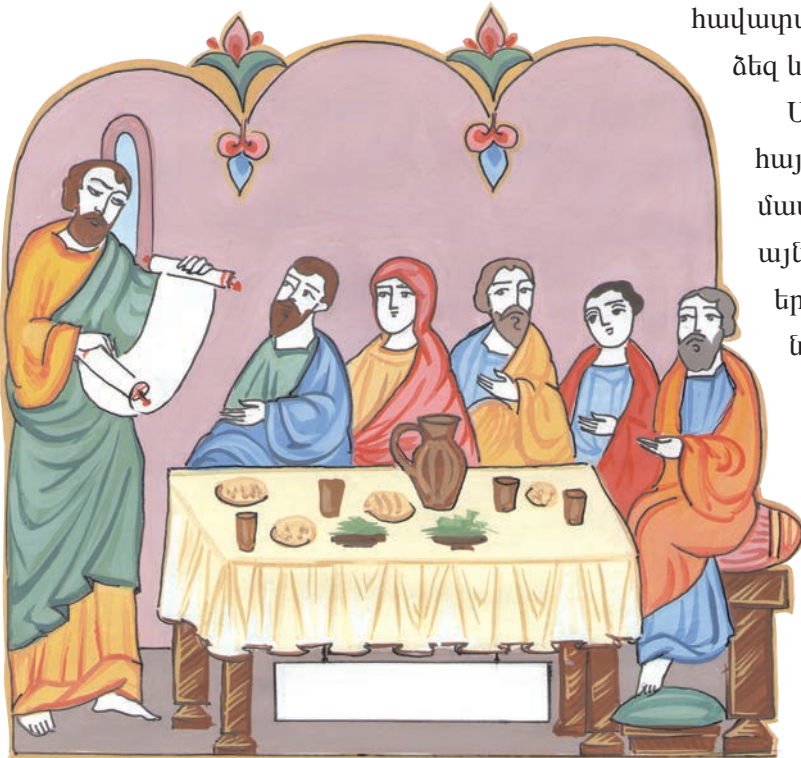

🌀 **Աստվածաշնչի** պատրվության մեջ տե՛ս, թե որքան էր Պողոս առաքյալը կամենում, որ մարդիկ իմանան իրական փաստեր Տիտու Բրիսարոսի մասին:

ՊՈՂՈՍԸ ՆՈՐԴՈՐՈՒՄ Է ԿՈՂՈՍԱՅԻՆԵՐԻՆ ՊԱՆԵԼ ԾՇՄԱՐԻՏ ՆԱՎԱՏԸ

Նմանք Կողոսացիներին 1.1-23

Ես՝ Պողոսս, Տիմոս Բրիսարոսի առաքյալս, Կողոսիայի հավաքացյալ քույրերին ու եղբայրներին. շնորհ ձեզ և խաղաղություն մեր Տայր Աստուծուց:

Մեր աղոթքներում միշտ գոհություն ենք հայտնում Տայր Աստուծուն՝ լսելով ձեր սիրո մասին հանդեպ բոլոր հավաքացյալները, այն հույսի համար, որ պահված է ձեզ երկնքում: Այդ հույսի մասին դուք նախապես լսել եք Ավետարանի ճշմարտության խոսքով, որ հասավ մինչև ձեզ: Այն աճում և պրոպերում է ամբողջ աշխարհում, ինչպես և ձեր մեջ: Դուք ուսանեցիք մեր սիրելի ծառայակից Եպաֆրասից: Նա Տիմոսի հավաքարիմ ծառան է, որը պատմեց մեզ այն սերը, որ Տոգին փվեց ձեզ:

Ահա թե ինչու այն օրվանից, երբ լսեցինք այդ, անդադար աղոթում ենք

ձեզ համար, որպեսզի լցվեք Աստուծո կամքի կատարյալ գիտությամբ՝ ապրելու համար Տիրոջը վայել ձևով, պրոպեր դառնաք ամեն փեսակ բարի գործերով անեք Աստուծո գիտությամբ: Այդիսով դուք ավելի գորացած կլինեք նրա աստվածային փառքի բովանդակ գործությամբ, որը ձեզ կարող կդարձնի մեծ համբերությամբ ու ուրախությամբ փանելու ամեն նեղություն:

Շնորհակալություն հայտնեցեք Տորը՝ Աստուծուն, որ մեզ արժանացրեց լույսի թագավորության մեջ բնակվող իր ընտրյալների վիճակին մասնակից դառնալու: Նա մեզ ազատեց խավարի իշխանությունից և բերեց իր սիրելի Որդու իշխանության փակ: Եվ Որդին փրկեց մեզ՝ թողություն փալով մեր մեղքերին:

Քրիստոսն ինքը փեսանելի պատկերն է աներևույթ Աստուծո, Տոր Որդին՝ ծնված բոլոր սրեղծվածներից առաջ. որովհետև Աստված նրանով սրեղծեց ամեն բան երկնքում թե երկրի վրա, երևելի թե աներևույթ, որոնց շարքին են հրեշտակների դասերը: Նրա ձեռքով և Նրա համար սրեղծվեց ամեն ինչ: Նրա գոյությունն ամեն բանից առաջ է, և ամեն բան նրանով է գոյացել: Նա է գլուխը մարմնի, որ եկեղեցին է: Նա է սկիզբը, որ անդրանիկ ծնունդը եղավ մեռելներից. որեսզի ինքն առաջնությունն ունենա ամեն բանի մեջ. բանզի Տայրն ուզեց, որ Քրիստոսն իր մեջ ունենա լիությունն աստվածային բնության: Նրա ձեռքով ուզեց իր հետ հաշտեցնել ամեն բան երկնքում թե երկրի վրա՝ խաղաղություն հաստատելով խաչի վրա նրա մահվամբ:

Դուք էլ մի ժամանակ օտարացել էիք Աստուծուց և թշնամացել նրան՝ ձեր մրաձեղակերպով ու չար գործերով: Բայց այժմ Քրիստոսն իր մարդեղությամբ և մահվամբ ձեզ հաշտեցրեց Աստուծո հետ, որպեսզի դուք

նրան ներկայանաք մաքուր, անբիծ և անարար: Ուստի հարարենցե՛ք ձեր հավարի մեջ՝ այն հասարակելով ամուր հիմքերի վրա, անխախտ պահելով այն հույսը, որ ունեցաք Ավերարանի քարոզությունը լսելով: Ես՝ Պողոսս, ինքս էլ ծառա եմ այդ Ավերարանին, որը քարոզվում է երկնքի փակ գրովող բոլոր արարածներին:

Խորհենք պատրաստության շուրջ

1. Պողոսն ի՞նչ նկարի ուներ, երբ ասում էր, թե Աստված զորությունը կարող կդարձնի ձեզ «մեծ համբերությամբ և ուրախությամբ փրկելու ամեն ներդրություն»:
2. Ընտրվե՛ք և գրի՛ր 3 բնորոշումներ, որ Պողոսն ասում է Հիսուս Քրիստոսի մասին:
3. Պողոսն ի՞նչ է զգուշացնում կողոսացիներին *չանել*:

Տարբեր փեսակի ծառայություն

Կարդա՛՛ր Պողոս առաքյալի՛ կողոսացիներին ուղղված նամակի 4-րդ գլխի հեյրկյալ հարվածը, որում խոսվում է ծառայության մասին: Ապա պարասխանի՛ր հարցերին և նշո՛ւմ արա քարտեզի վրա:

«Ձեզ բարևում է ձեր հայրենակից Եպաֆրասը Հիսուս Քրիստոսի ծառան, որն իր աղոթքներով շարունակ տքնում է ձեզ համար, որպեսզի հոգեպես լինեք կատարյալ և քաջատեղյակ Աստծո կամքին: Վկայում եմ նրա մասին, որ մեծ աշխատանք տարավ ձեզ համար, ինչպես նաև լավոդիկիացիների և Երապոլիսի եղբայրների համար:

Ձեզ բարևներ ունեն նաև սիրելի բժիշկ Ղուկասը և Դեմասը:

Դուք էլ բարևեք Լավոդիկիայում գտնվող եղբայրներին, Նիմֆային ու նրա տանը հավաքվող եկեղեցուն»:

- Պողոսն ինչպե՛ս է նկարագրում Եպաֆրասի ծառայությունը Աստծուն և Աստված ժողովրդին:
- Քարտեզի վրա նշի՛ր 2 քաղաքներ, որտեղ Եպաֆրասը աշխատել է:
- Ղուկասն ինչպե՛ս էր ծառայում Աստծուն և ժողովրդին:
- Ի՞նչ փեսակի ծառայություն էր մատուցում Նիմֆան Ակյուդասի և Պրիսկիլայի նման: Վերջիններիս ծառայության մասին կարող ես կարդալ **Հռոմեացիներին ուղղված նամակի 16.3-5** հարվածում:

Գրի՛ր կամ նկարի՛ր ներքևում, թե ի՞նչ փեսակի ծառայություն ամենաշատը կցանկանայիր մատուցել:

Չախ սյունակում կգրենա նախադասություններ Նավարամբից, որոնք հայրենում են մեզ ճշմարտությունը Նայր Աստծո, Որդու և Սուրբ Նոգու մասին: Օգտվիր ներքևի բառացանկից, որպեսզի լրացնես նախադասությունները: Այլա կարդա՝ աջ սյունակի նախադասությունները կողոսացիներին ուղղված Պողոսի նամակի առաջին գլխից և գրիր Նավարամբի համապարասխան նախադասությունների թվահամարը աջ կողմի դասարկ գծերի վրա: Փնտրիր բառեր կամ գաղափարներ, որոնք նման են: Ցուրաբանչյուր դասարկ գծի վրա կարելի է նշել մեկից ավելի թվահամարներ:

1. Նավարամ ենք մեկ Աստծո՝ _____ Տղոր: _____
2. Երկնքի ու երկրի, երևելի և _____ թաների Արարչին: _____
3. Եվ մեկ Տեր Տիսուս Քրիստոսին՝ Աստծո _____:
4. Չարչարվեց, _____, թաղվեց _____:
5. և երրորդ օրը հարություն առավ _____:
6. Գալու է նույն վառքով _____ ողջերին ու մեռածներին, որի _____ վախճան չունի: _____
7. Նավարամ ենք մի մկրտության և մեղքերի _____:

.....բոլոր բարի գործերում պարզաբեր լինելու և Աստծո գիտությանը աճելու համար՝ գորացած նրա ամբողջ ուժով, նրա փառքի գորությանը:

Նա փրկեց մեզ խավարի իշխանությունից և մեզ փոխադրեց արքայությունն իր սիրելի Որդու, որով փրկության ունենք նրա արյամբ և մեղքերի թողություն:

Նրանով արեղծվեց այն ամենը, ինչ որ երկնքում է և ինչ որ՝ երկրի վրա, ինչ որ երևում է և ինչ որ չի երևում. ամեն ինչ նրանով և նրա համար սրեղծվեց:

Նրանով Աստված հաշտեցրեց ամեն ինչ իր հետ՝ խաղաղություն անելով խաչի վրա թափած իր արյամբ՝ երկրի վրա, և՛ երկնքում եղածների համար:

Եվ ձեզ, որ մի ժամանակ օտարացած և թշնամացած էիք Նրան ձեր միաճումներով և չար գործերով, այժմ, ահավասիկ, հաշտեցրեց ձեզ իր իսկ մարմնով և իր մահվամբ, որպեսզի ներկայացնի ձեզ Աստծո առաջ սուրբ, անբիծ և անարար, եթե ամուր ու անասան մնաք հավարի մեջ:

խաչվեց, աներևույթ, քավության, Որդուն, Անենակա, դարելու, թագավորությունը, մեռելներից

Սուրբ Պանփալեոն բժիշկը

Պանփալեոնը Նիկոմեդիայից էր՝ հեթանոս հոր և քրիստոնյա մոր որդի: Մայրը շուրջով մահանում է՝ հագիվ քրիստոնեական սերնը ցանելով իր որդու մաքաղ սրբում: Մանուկը աճում և մեծանում է հեթանոս հոր կրոնի մեջ: Սրանում է բարձր կրթություն և նվիրվում բժշկության ասպարեզին: Իր կարողությունների շնորհիվ արժանանում է Մաքսիմինոս կայսեր ուշադրությանը, ով նրան հանձնում է իր բժշկապետի խնամքին: Աստուծո նախախնամությամբ Պանփալեոնը հանդիպում է Երմողայոս քահանային, որը ծլեցնում և աճեցնում է նրա մեջ բարեպաշտ մոր ներքաճ սերմերը, և համոզվում քրիստոնեական կրոնի ճշմարտության մեջ: Իր նոր հավաքքն առավել ամրապնդվում է հեթանոսական հրաշքից:

Մի օր շրջագայության ընթացքում հանդիպում է մի մանուկի, որը մահացել էր օձի խայթոցից: Օձը փակավին նրա կողքին էր: Ներշնչված Ավեփարանի խոսքերից և Քրիստոսի զորությունից՝ նա ասաց.

-Ո՛վ մեռած մանուկ, ո՛րքի ելիր հանուն Տիսուս Քրիստոսի, իսկ դու չար գազան, պատիժը սրացի՛ր քո չարիքի, որ վնասեցիր այս մանկանը:

Նույն վայրկյանին մանուկը հարություն է առնում, իսկ օձը՝ մահանում: Հրաշքից ցնցված նա վազում է Երմողայոսի մոտ, պատմում դեպքը և խնդրում, որ մկրտի իրեն: Իր մեջ բուռն փափագ է արթնանում դարձի բերելու իր հեթանոս հորը: Դա նրան հաջողվում է, երբ հոր ներկայությամբ մի կույրի աչքերը բժշկում է, և արդյունքում երկուսն էլ դարձի են գալիս: Նոր մահից հետո իր ամբողջ ժառանգությունը չքավորների ու աղքատների համար է օգտագործում: Իր գործունեությամբ Պանփալեոնը երեք տեսակի չարիքների դեմ էր պայքարում, որոնք են՝ աղքատությունը, հիվանդությունը և մեղքը: Ուստի թե՛ հիվանդներին էր բժշկում Քրիստոսի անունով, թե՛ չքավորներին օգնության հասնում և թե՛ բազում մարդկանց դարձի բերում:

Պանփալեոնի համբավը և ժողովրդականությունը շարժում է մյուս բժիշկների նախանձը, որոնք ամբաստանում են նրան Մաքսիմինոս կայսեր առջև /286-305թթ./: Նակառակ այն իրողության, որ կայսեր ներկայությամբ անբուժելի մի հաշմանդամի աղոթքով կատարյալ բժշկություն է պարզվում, կայսրը չի բուժվում իր հոգևոր հաշմանդամությունից, այլ ընդհակառակը՝ հրամայում է, որ Պանփալեոնին բազում չարչարանքների ենթարկեն: Աստուծո ծառան հրաշքով փրկվում է փանջանքներից: Զայրացած Մաքսիմինոսը հասկանալով, որ Երմողայոս քահանան է պատճառ դարձել նրա դարձի գալուն, նահապակում է նրան: Ի վերջո կայսրը հրամայում է գլխատել Պանփալեոնին: Իր կատարած անթիվ բարիքների համար մարդիկ նրան կոչում էին «ամենողորմած», որոնցից վերջինը իրեն չարչարողների համար Աստուծոց թողություն խնդրելը եղավ:

Աղոթենք

Ահա մի աղոթք, որ ասվում է Սուրբ Պատարագի ընթացքում Սուրբ Նաղորդությունից առաջ: Փորձիր արտասանել այս աղոթքը առաջիկա շաբաթներին և օգտագործիր Սուրբ Էյդենի օրինակը մտածելու այն եղանակների մասին, որոնցով կկարողանաս քո հոգում «մաքուր և անարար» պահել Քրիստոսի պատկերը:

**Մաքրի՛ր մեր մտքերն ու խորհուրդները, որպեսզի նաև մենք այսօր սրբությամբ հաղորդվենք Քո սուրբ առաքյալների հետ վերնապարան մեջ:
Ճաշակեցե՛ք և փեսե՛ք, որ քա՛ղցր է Տերը, ալելուիա:**

ՏԱՆԸ` ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասը շեշտում է Սուրբ Պողոսի մտածողությունը: Բանն այն է, որ վաղ քրիստոնյաները գիտեին ճշմարտությունը Տիմոթեոսի և նրա պարզևած փրկության մասին, մինչդեռ շատերը մոլորության մեջ էին ընկնում կեղծ ուսուցիչների խոսքերից և շեղվում իրենց ճշմարիտ հավաքից: Դա է վկայում Շտրալանդիայի մեծ սուրբի՝ Սբ. Էյդեն Լինդիսֆարնացու օրինակը, ով նաև քարոզում էր քրիստոնեության իսկությունը մարդկանց, որոնց քարոզվել էր ճշմարիտ հավաքը, սակայն որոնք ընկնելով ուրիշների ազդեցության փակ, վերադարձել էին կռապաշտությանը:

Քրիստոնեական ուսմունքի հիմնական աղբյուրը, իհարկե, Նիկիական Նանգանակն է՝ Նավաբամբը: Ձեր ընտանիքով վերանայե՛ք Նավաբամբում արտահայտված կարևոր ճշմարտությունները՝ Տիմոթեոսի ճշմարիտ մարդկացումը, Նրա փրկարար մահն ու հարությունը, որ հավիտենական կյանք է պարգևում բոլորիս, Նրա սերը հանդես էր արեղծածները, որոնց Նա Նոր և Սուրբ Նոգու հետ, որպես Սուրբ Երրորդություն, կյանքի կոչեց, ինչպես նաև Եկեղեցին, որի գլուխը Քրիստոսն է:

Նիկիական Հանգանակը

Նավաբամբ ենք մեկ Աստուծո՝ Անենական Տորը, երկնքի և երկրի, երևելի և աներևույթ Էակների Արարչին:

Եվ մեկ Տեր Տիմոթեոսի Քրիստոսին՝ Աստուծո Արդուն՝ Տայր Աստուծուց ծնվածին՝ միածին, այսինքն՝ Տոր Էությունից: Աստուծո է Աստուծուց, լույս՝ լույսից, ճշմարիտ Աստուծուց ծնված ճշմարիտ Աստուծո է, և ոչ ստեղծված: Ինքը նույն Տոր բնությունից է, որով ամեն ինչ ստեղծվեց երկնքում և երկրի վրա, երևելի և աներևույթ:

Որ մեր փրկության համար իջավ երկնքից, մարմնացավ, կարարելապես ծնվեց սուրբ կույս Մարիամից Սուրբ Նոգով: Որով առավ մարմին, հոգի և միտք և այն ամենը, ինչ կա մարդու մեջ ճշմարտապես և ոչ թվացյալ:

Չարչարվեց, խաչվեց, թաղվեց, երրորդ օրը հարություն առավ, ելավ երկինք նույն մարմնով և նստեց Տոր աջ կողմում:

Գալու է նույն մարմնով և Տոր փառքով դարելու կենդանի և մեռած մարդկանց, որի թագավորությունը չունի վախճան:

Նավաբամբ ենք և Սուրբ Նոգուն անստեղծ և կարարյալ, որ խոսեց օրենքում, մարգարեների միջոցով և Ավետարանում: Որը իջավ Տորդանան, քարոզեց առաքյալներին և բնակվեց սուրբերի մեջ:

Նավաբամբ ենք միայն մեկ, ընդհանրական և առաքելական եկեղեցու, մեկ մկրտության, ապաշխարության, մեղքերի թափության ու թողության:

Նավաբամբ ենք մեռելիների հարությանը, հոգիների և մարմինների հավիտենական դարապահանքին, երկնքի արքայությանը և հավիտենական կյանքին:

ՆԱՄԱԽԱՆՆԻ ԼԻՆԵՆՔ ՆԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ

«Նայեցե՛ք, որ Քրիստոսի Ավետարանին վայել ձևով ապրեք»:
Փիլիպեցիներին 1.27

ԻՆՏԵՐՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Նաճախ գործերն անելու համար անհրաժեշտ է լինում աշխատել այլ մարդկանց հետ: Շենք կառուցելու համար ճարտարապետը, շինարարների խումբը և նյութեր մատակարարողը՝ բոլորը պետք է աշխատեն միասին: Նրանք պետք է պայմանավորվեն շենքի կառուցման ձևի շուրջ և թե ինչ պետք այն պիտի ունենա: Նույն բանն են պահանջում նաև այլ գործերը:

Մի հայրնի ծաղրածու հեծանիվ էր բշտում բարձրահարկ երկու շենքերի միջև ձգված պարանի վրա: Նույնիսկ այդ մեկի համարձակ քայլը շարերին համախմբեց մտածելու, թե ինչպես այն կարելի է անել:

Քո կարծիքով ովքե՞ր կարող էին լինել այդ մարդիկ:

Ի՞նչ մասնագիտության և զբաղմունքի փեր մարդիկ կարող էին լինել նրանք:

Քո խմբի հետ վարժվի՛ր աշխատել միասին և համաձայնվել՝ լուծելով գլուխկոտրուկը:

ՄԱՐԴԻԿ

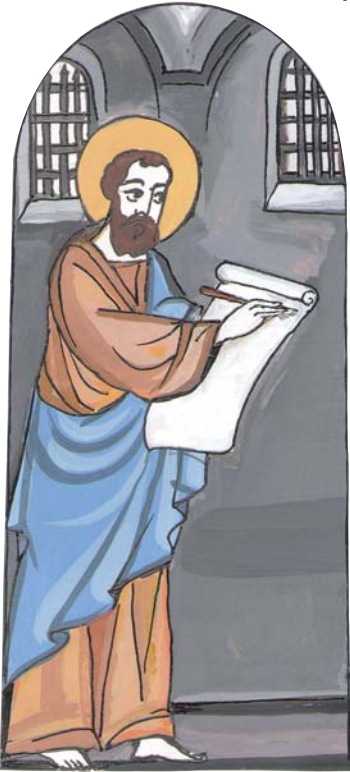
ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

🌿 **Կարվածաշնչի** այսօրվա պատրմության մեջ կարդա՛, թե ինչպե՞ս էր Սք. Պողոսը հորդորում հավատացյալներին համաձայնվել և միասին կառուցել իրենց հավատը:

ՊՈՂՈՍԸ ՆՈՐԴՈՐՈՒՄ Է ՓԻԼԻՊԵՅԻՆԵՐԻՆ ՆՏԵՎԵԼ ՆԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻՆ

Նման Փիլիպեցիներին 1.3-2.13

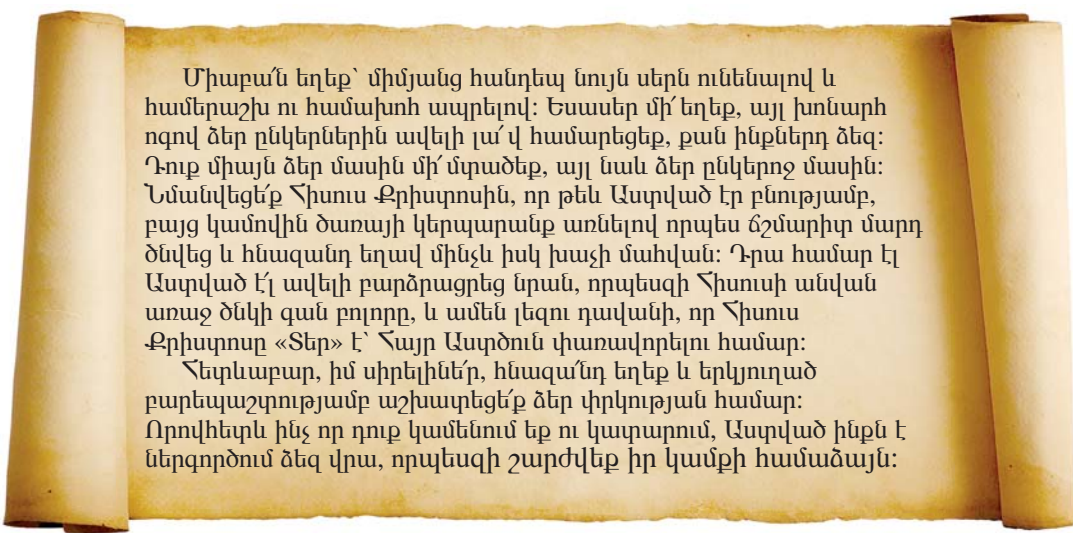

Պողոսը գրում է.
-Շնորհակալ եմ Աստուծոց, որ առաջին օրվանից մինչև այժմ դուք ձեր մասնակցությունը բերեցիք Ավետարանի քարոզության գործին և բոլորդ էլ մասնակից եղաք ինձ վիճակված շնորհին, լինի իմ բանարարության ընթացքում, թե այն ժամանակ, երբ ազատ վիճակում աշտանում և հասարակում էի Ավետարանը: Իմ աղոթքն է, որ ձեր սերն ավելի աճի աստվածգիտությամբ և կարարյալ դատողությամբ, որպեսզի կարողանաք ընտրել լավը, և Քրիստոսն իր գալստյան օրը ձեզ մաքուր և անբասիր գրնի: Նույնիսկ բանարի կապանքների մեջ գրկվելը, որը Քրիստոսի համար եղավ, քաջություն ներշնչեց և համարձակություն տվեց, որ ավելի անվախ քարոզեմ Աստծո խոսքը բոլորին և մանավանդ կայսերական պալատի անդամներին:

Ոմանք նախանձի և հակառակության համար են քարոզում Քրիստոսին, բայց ուրիշներն այդ անում են սիրահոժար կերով: Բայց ես ուրախ եմ, քանի որ անկախ որևէ միտումնավորությունից, Քրիստոսն է քարոզվում: Եվ ձեր աղոթքներով ու Նոգու օգնությամբ ես պիտի մեծարեմ Քրիստոսին թե՛ իմ ապրելով և թե՛ մեռնելով: Ես պարտավոր եմ մեռնել և լինել Քրիստոսի հետ, բայց ես պետք է ապրեմ, որպեսզի շարունակեմ իմ քարոզչական գործը ձեր մեջ:

Ուրեմն, նայեցե՛ք, որ Քրիստոսի Ավետարանին վայել ձևով ապրեք, որպեսզի եթե կարողանամ գալ, անձամբ տեսնեմ, իսկ եթե չկարողանամ գալ, իմանամ ձեր մասին, թե հասարակում եք մնում, իբրև մեկ շունչ, մեկ հոգի, և միասնաբար պայքարում եք Ավետարանի հավատարի համար: Բնավ չվախենաք հակառակորդներից: Եվ դա Աստուծոց է, որ ոչ միայն

Քրիստոսին հավատարի, այլ նաև նրա համար չարչարվելու շնորհը տրվեց ձեզ, որպեսզի մղեք այն նույն պատերազմը, որ ես եմ մղում:

Միաբան եղեք՝ միմյանց հանդեպ նույն սերն ունենալով և համերաշխ ու համախոհ ապրելով: Եսասեր մի՛ եղեք, այլ խոնարհ ոգով ձեր ընկերներին ավելի լավ համարեցեք, քան ինքներդ ձեզ: Դուք միայն ձեր մասին մի՛ մտածեք, այլ նաև ձեր ընկերոջ մասին: Նմանվեցե՛ք Տիտու Քրիստոսին, որ թեև Աստված էր բնությամբ, բայց կամովին ծառայի կերպարանք առնելով որպես ճշմարիտ մարդ ծնվեց և հնազանդ եղավ մինչև իսկ խաչի մահվան: Դրա համար էլ Աստված էլ ավելի բարձրացրեց նրան, որպեսզի Տիտուսի անվան առաջ ծնկի գան բոլորը, և ամեն լեզու դավանի, որ Տիտու Քրիստոսը «Տեր» է՝ Նայր Աստծուն փառավորելու համար: Ներկաբար, իմ սիրելիներ, հնազանդ եղեք և երկյուղած բարեպաշտությամբ աշխատեցե՛ք ձեր փրկության համար: Որովհետև ինչ որ դուք կամենում եք ու կատարում, Աստված ինքն է ներգործում ձեզ վրա, որպեսզի շարժվեք իր կամքի համաձայն:

Խորհենք պատմության շուրջ

- 1. Բո կարծիքով Պողոսն ի՞նչ նկարի ունե՛ր՝ ասելով, թե մեծարում է Քրիստոսին «թե՛ իր ապրելով և թե՛ մեռնելով»:
- 2. Ինչո՞ւ է Պողոսը կարծում, որ քրիստոնյաների համար կարևոր է «միաբան լինել, միմյանց հանդեպ նույն սերն ունենալ և ապրել համերաշխ ու համախոհ»:

Լավ օրինակներ / Վատ օրինակներ

Աստվածաշունչը փալիս է մեզ լավ օրինակներ, ինչի մասին խոսում է Սուրբ Պողոսը, ու նաև զգուշացնում, որ չհետևենք վատ օրինակներին: Ձեր խմբով կարդացե՛ք ներքևի հատվածները, մտածե՛ք, թե ինչո՞ւ է դրանց հեղինակն այդ ձևով արտահայտել իր մտքերը:

Տիշե՛ք, որ Սուրբ Պողոսը շատ լավ գիտեր Առակների գիրքը և գուցե առաջարկեր իր հավաքագյալ ընկերներին ընթերցել և հետևել նրանցում հայտնված խորհրդին:

«Անմիտներին իրենց ճանապարհները թվում են ուղիղ, իսկ իմաստունն ունկնդիր է լինում խրատին»:

Առակներ 12.15-16

«Նոր փորողն ինքն է ընկնելու նրա մեջ. ով քար է գործում ուրիշի վրա, ինքն իր վրա է գործում այն»:

Առակներ 26.27

«Լսի՛ր որոյակ հորդ խրատը և մի՛ մերժիր մորդ պատվիրանը»:

Առակներ 1.8

«Մրջյունի մո՛տը գնա, ո՛վ ծույլ, նախանձի՛ր նրա գործերին և իմաստո՛ւն եղիր նրանից ավելի. քանզի նա ո՛չ հողագործ է, ո՛չ վերակացու և ո՛չ էլ գլխին փեր ունի, բայց ամռանը նա պարտաստում է իր ուրելիքը և հնձի ժամանակ ամբարում է իր առաք պաշարը»:

Առակներ 6.6-8

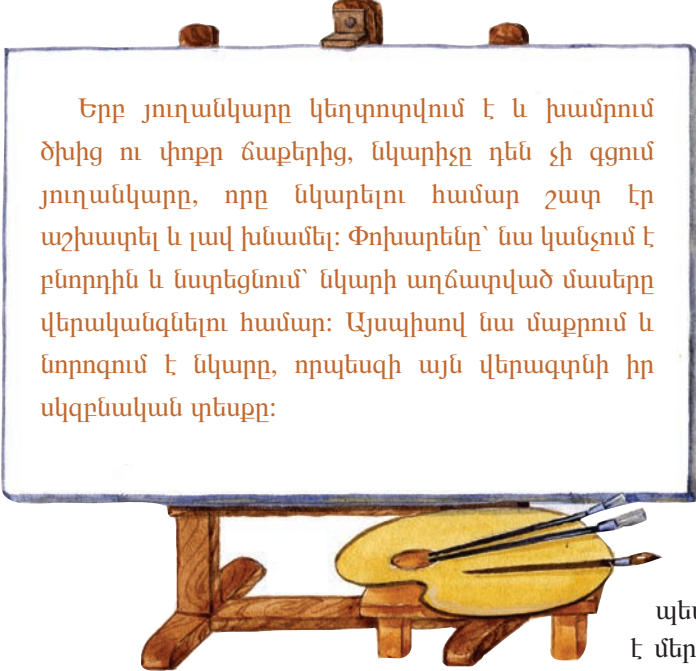

🌿 *Ինքնուրու՛յն գրիր քո առակը ներքևի փողերի վրա:*

ԻՇԶՈ՞Ւ ԵԿԱՎ ԴՐՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԸ

Ասրվածաշունչը մեզ հետ կապված Ասրծո ծրագրի մի ամբողջ պատմությունն է: Երկար տարիներ անց Ասրված մի Փրկիչ խոստացավ Իր ժողովրդին: Նրանք գիտեին, որ Ասրված կպահեր իր խոստումը:

Բայց միաժամանակ մարդիկ շարունակում էին չհնազանդվել Ասրծուն: Նրանք վիրավորում և վնասում էին մեկը մյուսին: Նրանք հոգ չէին տանում Ասրծո գեղեցիկ սրեղծագործության մասին: Նրանք թույլ էին տալիս, որ մեղքը խավարով պատի իրենց հոգիները:

Երբ յուզանկարը կեղտոտվում է և խամրում ծխից ու փոքր ճաքերից, նկարիչը դեն չի գցում յուզանկարը, որը նկարելու համար շատ էր աշխատել և լավ խնամել: Փոխարենը՝ նա կանչում է բնորդին և նստեցնում՝ նկարի աղճարված մասերը վերականգնելու համար: Այսպիսով նա մաքրում և նորոգում է նկարը, որպեսզի այն վերագրնի իր սկզբնական տեսքը:

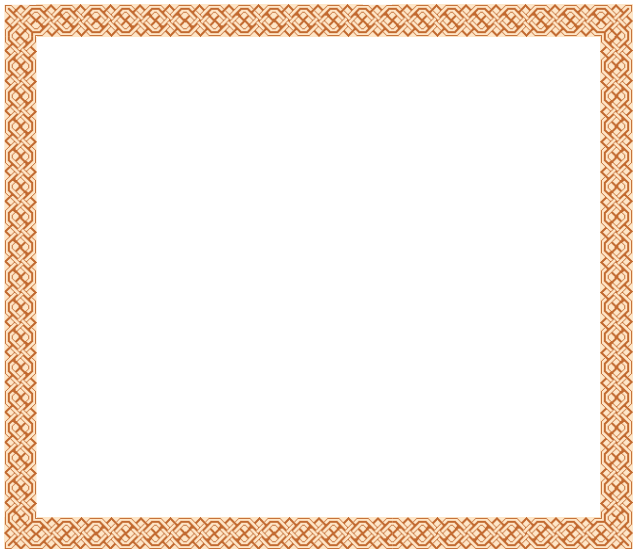
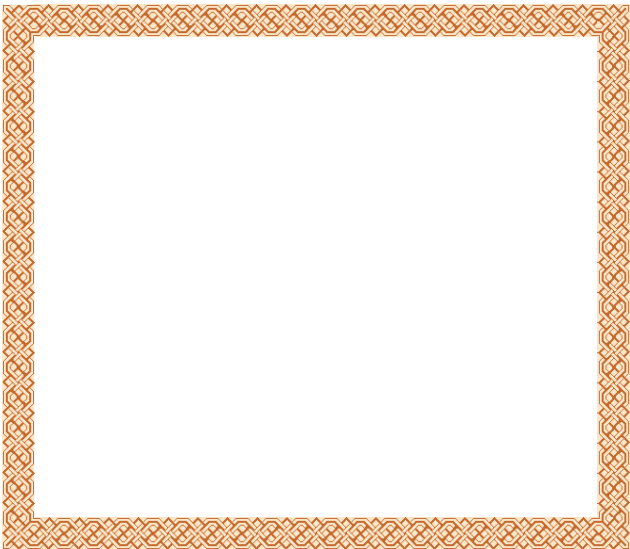
Նիսու Քրիստոսը եկավ մարդկանց ցույց տալու, թե ինչպես նրանք պետք է ապրեն: Նա Ասրծո Սուրբ Որդին էր, բայց դարձավ մեզ նման մարդ, որպեսզի մենք ունենանք սուրբ կյանքի ամենալավ օրինակը:

Մեծ սուրբերից մեկը՝ Աթանաս Ալեքսանդրացին, նկարի շրջանակի միջի գրվածքով է ձևակերպում իր միտքը:

Նա Ասրծուն նմանեցնում է նկարչի: Տերը տեսնում էր, որ մարդիկ գնալով հեռանում են Իրեն նմանվելուց: Մենք նման էինք մի կեղտոտ, աղճարված պատկերի, որն այլևս նման չէր բնորդի կերպարին: Այսպիսով, Ասրված ուղարկեց Իր Որդուն, որպեսզի դառնա պատկերի կերպարը նորից և մեզ հիշեցնի, թե ինչպիսի տեսք պետք է ունենանք և ինչպես պետք է ապրենք: Նիսու Քրիստոսը տիպար կերպարն է մեր կյանքի: Դա այն կյանքն է, որը պիտի բերի մեզ Տիրոջ Արքայությունը հավիտյան:

❁ Ի՞նչ խոսքերով կամ պատկերով կբացատրենիք Նիսու Քրիստոսի՝ աշխարհ գալու նպատակը

❁ Օգտագործի՛ր խոսքերը կամ նկարները՝ ցույց տալու, թե քեզ համար ի՞նչ է նշանակում համամիտ լինել Քրիստոսին կամ առավել նմանվել Նիսուսին:

Արտացոլենք Հիսուս Քրիստոսի պատկերը

Ժամերգությունների ընթացքում ասվում են շարք աղոթքներ, որոնք ամրապնդում են մեր հավատը և ուղղորդում մեզ՝ Հիսուս Քրիստոսին ունենալու որպես մեր կյանքի փրկար:

«Եվ մենք միաբան ասենք՝ օրհնյալ է Քո սուրբ և փառավոր անունը, և Քեզ երգով մատուցենք օրհնություն և փառք Նոր և Սուրբ Հոգուդ հետ այժմ և հավիպյանա ամեն»:

«Բարձրյալ Քրիստոսին դարձնենք մեզ ապավեն, որպեսզի չարը չհարվածի մեզ և չարի փառապանքը չհասնի մեր օջախներին»:

«Արժանի՛ արա մեզ, Տե՛ր, սուրբ սրբով և հրեշտակային երգով գոհություն մատուցելու Ամենակալիդ, Աստված մեր, փրկի՛ր և ողորմի՛ր»:

Քո կարծիքով՝ ինչո՞ւ են «սիրք» և «հրեշտակ» բառերը ներառնվել այս աղոթքում:

Մեկ այլ Աթանաս հանդիպում է Քրիստոսին

Պատմող, Չոսիմոս, Աթանաս Կիլիկեցի, Կառավարիչ

Պատմող. Երբեմն մարդիկ Հիսուս Քրիստոսի մասին սովորում են Տիրոջը հավաքացողների արարքներին նայելու միջոցով: Այդպիսի անձ էր Աթանաս Կիլիկեցին: Նա ապրում էր Դիոկղետրիանոս կայսեր օրերին, որը քրիստոնյաների մեծագույն հալածողներից էր:

Աթանաս. Անունս Աթանաս է: Ես աշխատում էի որպես բանտարար, և մի օր մի շարք փարփոխակ բանտարկյալ բերեցին իմ բանար: Նրա անունը Չոսիմոս էր: Ասացի, որ նա «փարփոխակ» էր ոչ այն պարճառով, որ անսովոր փեսքով մեկն էր, այլ մի բան կար նրա հետ կապված: Նա միշտ հանդարտ էր ու զվարթ նույնիսկ իմ կեղտոտ, աղմկոտ բանարում՝ շրջապարված կոպիտ ու հաճախ բարկացկոտ մարդկանցով:

Կառավարիչ. Ա՛խ, Չոսիմոս: Ի՛նչ լավ եմ նրան հիշում: Որպես հռոմեական կառավարիչ իմ գործն էր նրան հարցաքննել և հեռու պահել նրան այն անհեթեթ մտքից, որ Հիսուսը՝ պաղեստինցի այդ գլխացավանք քարոզիչը, Աստծո Որդին է: Նրանից պահանջում էինք խոստովանել, որ կայսրն աստված է, և զոհեր մատուցել նրան: Բայց նա պարզապես չարեց մեր ուզածը:

Չոսիմոս. Նրանք շարք ջանացին, որ ես ուրանամ հավատս: Ինձ չարչարեցին ու սպառնացին: Բայց ես շարունակ հիշում էի, որ մեր Տե՛ր Հիսուս Քրիստոսին նույնպես չարչարել էին: Ես պարտապարհ էի փառապել, քան թե ուրանալ Տիրոջը: Ինչպե՛ս կարող էի այլ բան անել, երբ Նա փվել էր Իր կյանքը մեզ համար:

Աթանաս. Իմ բանարում ես գիտեի շարք բանտարկյալների, ովքեր այդքան չարչարանքից հետո պարտապարհ կլինեին խոստովանել ամեն բան: Սակայն Չոսիմոսը փարբերվում էր: Նա ոչ միայն պահեց իր հավատը, այլ միաժամանակ երբեք չհայհոյեց իրեն փանջողներին:

Կատարվարիչ. Մենք շար ձևեր ունենք մարդկանց խոսեցնելու համար: Ես հաճախ զարմանում էի, թե ինչպե՞ս դրանցից ոչ մեկը չաշխարհեց Զոսիմոսի վրա: Նրան շար փանջեցին, իհարկե, բայց ոչինչ չսփայեց նրան երկրպագելու կայսրին՝ որպես աստծո:

Զոսիմոս. Միայն Աստծո Որդին կարող էր գորացնել ինձ, որպեսզի դիմանամ չարչարանքներին: Միայն Աստծո Որդին է արժանի հավաստի, որի համար կարելի է փանջվել:

Աթանաս. Տեսնելով Զոսիմոսի անասան հավատը՝ ես նույնպես դարձա հավատացյալ: Միայն նա, ով Աստծո ճշմարիտ Որդին է, կարող էր այդ վստահությունը, հավատը և խաղաղությունը ներշնչել Զոսիմոսին կամ մեկ այլ մարդու: Ես երբեք չեմ մոռանա նրա օրինակը և միշտ երախտապարտ կլինեմ նրան:

Կատարվարիչ. Ի վերջո մենք սփայված էինք բաց թողնել Զոսիմոսին: Եվ մեր բանփայտիչը՝ Աթանասը, միացավ նրան, երբ նա հեռացավ քաղաքից: Լսեցի, որ նրանք քաշվել են լեռները աղոթքի կյանքով սպրելու համար: Նրանք հրաժարվեցին ամեն ինչից՝ քաղաքային զվարճալից կյանքից, շուկայում վաճառվող ամենօրյա համեղ ուտելիքներից, թատրոնի ներկայացումներից:

Ի՞նչ անհեթեթություն, կամ արդյո՞ք նրանք այդպիսին էին:

ՏԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Այս դասը կենտրոնացած էր Սուրբ Պողոսի մտաբանության վրա, որ ճշմարիտ հավատքի եկածները մոլորեցվում էին սխալ վարդապետություն քարոզող ուսուցիչների կողմից: Պողոսը խոսում է այդպիսի մարդկանց փարբեր դրդապարճառների մասին՝ ասելով, որ ոմանք դա անում են նախանձից և ինքնահավանությունից, ոմանք էլ՝ սիրուց: Պողոսը նաև նշում է, որ ինքն ուրախ է, որովհետև երկու դեպքերում էլ քարոզվում է Ավետարանը: Արտասովոր է, որ Պողոսն սպրում էր այդ ուրախությունը նույնիսկ բանքում եղած ժամանակ: Բայց նա շար խիստ կերպով շեշտում է Տիտու Քրիստոսի մասին ճշմարտության և քրիստոնեական հավատի ճանաչման անհրաժեշտությունը:

Միաժամանակ Պողոսը շեշտում է «համամիտ» լինելու կարևորությունը, որով դասը նաև կենտրոնանում է միասին աշխատելու, ճշմարտության շուրջ համաձայնվելու վրա: Դասում ներկայացվում Աթանաս Կիլիկեցու պատմությունը (այս Աթանասին չպետք է շփոթել Աթանաս Մեծ Ալեքսանդրացու հետ), ով ինքնատիպապես արտահայտված քրիստոնեական չարչարանքի օրինակից փրկվելուց և դարձավ հավատացյալ:

Ընդհանրված գրուցե՛ք փանջանքի օրինակի շուրջ, որը փարվում է շնորհով և գորությամբ: Գուցե գիտեք մեկին, ով փարել է հիվանդություն կամ կորուստ կամ դժվարություն օրինակելի քաջությամբ և հանդարությամբ: Ընդհանրված գրուցե՛ք, թե ձեզ համար ի՞նչ է նշանակում այդպիսի օրինակը:

Միասին աղոթե՛ք, որ ձեր ընդհանրի անդամները կարող լինեն դառնալու լավ օրինակներ մյուսների համար փանջանքների հանդիպելիս:

Ահա մի աղոթք, որով խնդրում ենք Աստծո օգնությունը փառապանքն ու ցավը հեշտ փանելու համար:

Աղաչում եմ Քեզ, Քրիստոս Փրկիչ իմ, որպեսզի Քո մեծ ողորությամբ բժշկես Քո ծառայի հոգու և մարմնի ախտերն ու հիվանդությունները և կատարյալ առողջությամբ հասցնես ինձ հավիտենական անախտ կյանք: Քանզի առաքվեցիր Նոր կողմից, Միաժին Որդի Աստծո, մարդկային ցեղին բժշկելու համար, Տեր իմ և Փրկիչ Տիտու Քրիստոս, կյա՛նք փուր ինձ և ողորմի՛ր:

ԱՊՐԵՆՔ ԱՍՏԾՈՆ ՏԱՆԸ՝ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

«Մեր հույսը դրել ենք կենդանի Աստծո վրա, որ փրկիչն է բոլոր մարդկանց և մանավանդ հավատացյալների»:
Ա Տիմոթեոսին 4.10

Հ Ա Յ Տ Շ Ա Գ Ո Ր Ծ Ե Ը Ք

Աշոպը լավ հղկեց թռչնի բույնի անհարթ ու կոպիտ եզրերը, որը պարբերաբար էին քեռի Մերոբի հետ միասին: Աշոպին շատ էր դուր եկել իրենց պարբերաբար և ուրախ էր, որ շատ լավ բաներ էր սովորել քեռի Մերոբից, օրինակ՝ ինչպես լողալ, ինչպես օդապարիկ թռցնել, ինչպես փայտից իրեր պարբերաբար, ինչպես հեծանիվ քշել, փոխել հեծանիվի ակը և այլն:

- Լավ, երևում է կարգին գործ արեցինք, - ասաց քեռի Մերոբը՝ ձեռքերի մեջ պարբերաբար թռչնի բույնը, - արդեն կարող ես որոշել, թե ինչ գույնով այն պիպի ներկես: Իսկ երբ

չորանա, միասին մի քիչ չոր խոր կղնենք մեջը, ապա կընտրես մի լավ ծառ՝ վրան ամրացնելու համար: Բայց մենք բավական աշխատեցինք այս առավոտը, և հիմա արդեն ճաշի ժամն է:

- Ես մի բան կպարբերաբար ուրելու համար, - առաջարկեց Աշոպը, - մի համով աղցան և վրա կլցնեմ շատ համեմունքներ:

- Կեցցեն, ախորժակս բացեցիր, - ասաց քեռի Մերոբը, - ես սիրում եմ աղցան, բայց շատ հաճախ չեմ ուրում: Ես գլուխ չեմ հանում համեմունքներից ու լցուններից:

- Ես քեզ ցույց կբար ինչպես պարբերաբար իմ յուրահարուկ բաղադրաբանը: Չրեսնվա՞ծ բան է, - ասաց Աշոպը:

- Լավ, համոզեցիր, - ժպտալով ասաց քեռին: Դու ինձ մի լավ բան կսովորեցնես, որ կյանքում ինձ պերք կլինի: Իհարկե՛, ուրախ կլինեմ, քանի որ կսկսեմ ավելի հաճախ աղցան ուրել:

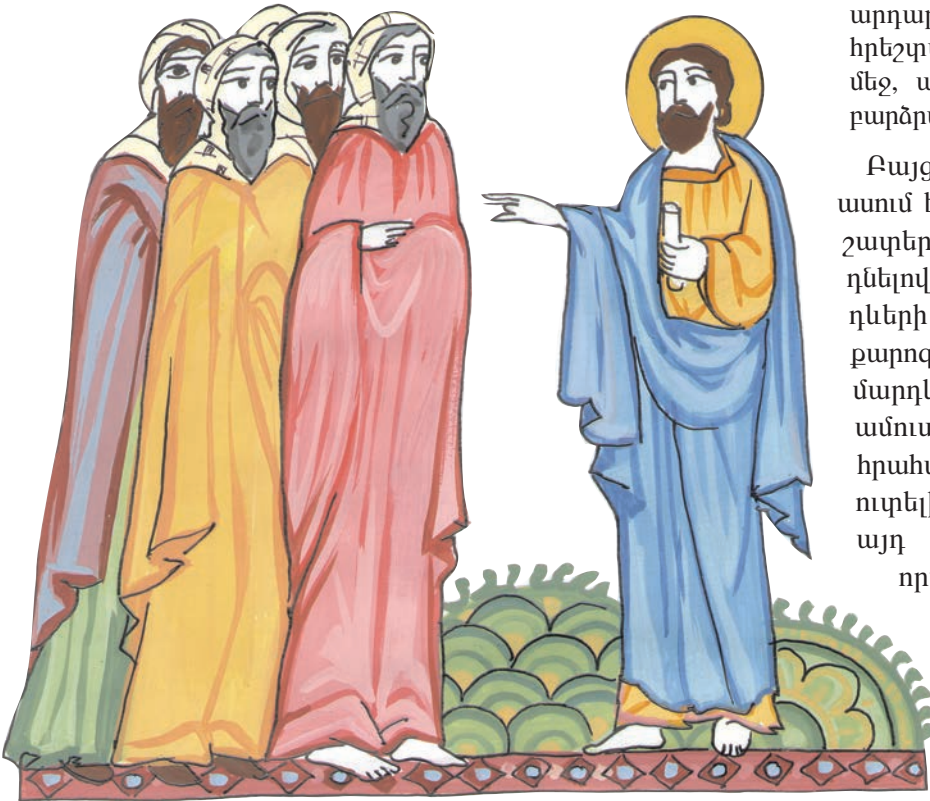
🌿 *Հարվածաշնչի այսօրվա պարբերաբար մեջ կարդա՛, թե ինչպե՛ս էր Սբ. Պողոսը հորդորում հավատացյալներին համեմունքներով և միասին կառուցել իրենց հավաքը:*

ՊՈՂՈՍԸ ԽՐԱՏՈՒՄ ԵՎ ՔԱԶՊԱԼԵՐՈՒՄ Է ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ

Նմանք Ա Տիմոթեոսին 3.14-4.16

Սուրբ Պողոսն այսպես է գրում Տիմոթեոսին.

-Նույս ունեն, որ շուրով քեզ մոտ կլինես: Բայց այս բաները գրում եմ քեզ, որեսզի եթե ուշանամ, իմանաս, թե ինչն է քեզ է շարժվես Աստծո ընդհանրում, այսինքն՝ կենդանի Աստծո եկեղեցում, որ ճշմարտության սյունն ու խարխախն է: Եվ անհերքելիորեն մեծ է աստվածաշարության խորհուրդը, որովհետև.

Աստված երևաց մարմնով և արդարացավ հոգով, հայտնվեց հրեշտակներին, քարոզվեց ազգերի մեջ, աշխարհը հավաքաց, փառքով բարձրացվեց երկինք:

Բայց Սուրբ Նոզին հայտնաես ասում է, թե վերջին ժամանակներում շարերը կլքեն հավաքը՝ ականջ դնելով մոլորեցուցիչ չար ոգիների և դևերի ուսուցումներին, որոնք քարոզվում են կեղծավոր և սրախոս մարդկանց կողմից: Այս մարդիկ ամուսնությունն արգելում են և հրահանգում հեռու մնալ մի շարք ուրելիքներից, մինչդեռ Աստված այդ ուրելիքներն ստեղծեց, որպեսզի հավաքացյալ և ճշմարտության ճանաչմանը հասած մարդիկ շնորհակալությամբ վայելեն դրանք:

Արդարև, Աստծո բոլոր ստեղծածները բարի են, և դրանց մեջ խորելի բան չկա, մանավանդ դրանք

շնորհակալությամբ ընդունողի համար, որովհետև ամեն ինչ սրբվում է Աստծո խոսքով և աղոթքով:

Դու, սակայն, Նիսուս Զրիստոսի իսկական ծառան կլինես, եթե այս խրատները քո հավաքացյալ եղբայրներիդ և ինքդ քեզ սնես այն հավաքով ու ճշմարիտ ուսուցումներով, որոնց հետևող եղար: Իսկ առավներին հատուկ և հավաքը ղրորող առասելներից ամբողջովին հեռո՛ մնա:

Ինքդ քեզ մարզիր աստվածաշարությամբ ապրելու, որովհետև եթե մարմնի մարգումներն օգտակար են որոշ բաների համար, աա աստվածաշարությունն ամեն ինչի համար է օգտակար, քանի որ այն խոստանում է կյանք քո թե՛ այս, թե՛ հանդերձյալ աշխարհում: Մեկ բան պարզ է, և ամեն մարդ պետք է գիտենա, որ քոնում ենք և հանձն ենք առնում նախապիքներ կրել, որովհետև մեր հույսը դրել ենք կենդանի Աստծո վրա, որ փրկիչն է բոլոր մարդկանց և մանավանդ հավաքացյալների:

Պարվիրի՛ր այս բաները և սովորեցրո՛ւ: Եվ որպեսզի ոչ ոք քեզ չարհամարիի քո երիտասարդ քարիքի համար, օրինակ եղիր հավաքացյալներին քո խոսքով, վարմունքով, սիրով, հավաքով և մաքուր կենցաղով: Մինչև իմ գալը հո՛գ քո նրանց մասին՝ ընթերցելով Աստծո խոսք, հորդորելով և ուսուցանելով: Անփույթ մի՛ եղիր այն պարզևի նկարմամբ, որ քո վեց քեզ մարգարեական հոգով, երբ երեցները ձեռք դրեցին քեզ վրա: Մրաժիր իմ այս ասածների մասին և աշխարհի գործի՛ վերածել դրանք, որպեսզի ամեն մարդ հայտնապես քոնի քո առաջադիմությունը: Ուշադիր եղիր ինքդ քո նկարմամբ և քո ուսուցման նկարմամբ ու միշտ մնա այդես՝ գիտենալով, որ այդ ձևով դու ոչ միայն քեզ կփրկես, այլ նաև բոլոր նրանց, ովքեր լսում են քեզ:

Խորհենք պատմության շուրջ

1. Պողոսն ի՞նչ նկարի ուներ «Ինքդ քեզ մարզի՛ր աստվածաշարժությամբ ապրելու» ասելով:
2. Ինչո՞ւ է նա առավել կարևորում այն, քան մարմնի մարզումը:
3. Պատմության վերջնամասում Պողոսը խոսում է Տիմոթեոսին տրված շնորհի մասին: Ինչպե՞ս էր նա ստացել այդ շնորհը: Գրի՛ր դրա մասին պատմող խոսքերը պատմությունից:

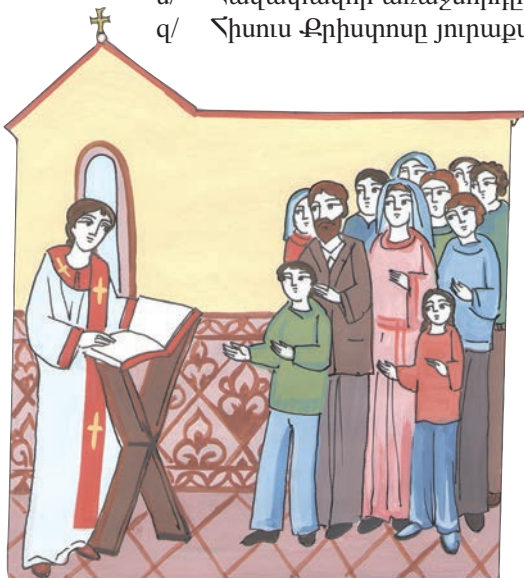

4. Դա որքանո՞վ է նմանվում Եկեղեցում այսօր կատարվող քահանայական ձեռնադրության կերպին:

Պատշաճեցրո՛ւ բառերը

Ընդգծի՛ր Աստվածաշնչի պատմության այն բառերը, որոնք ունեն ներքևի յուրաքանչյուր կապակցության իմաստը և համապատասխան տառը գրի՛ր լուսանցքում:

- ա/ Նիսուս Քրիստոսը բարձրացավ Երկինք, Նոր մուր:
- բ/ Երիտասարդ լինել չի նշանակում, որ չես կարող ուսուցանել մյուսներին:
- գ/ Կա որոշակի եղանակ, որով մենք ստանում ենք ամեն բան Աստծուց:
- դ/ Բոլոր հավատացյալները պետք է առիթ ունենան լսելու բարձրաձայն ընթերցվող Սուրբ Գիրքը:
- ե/ Նավարավոր առաջնորդը, որ բարի օրինակ է, կարող է փրկել ինքն իրեն և ուրիշներին:
- զ/ Նիսուս Քրիստոսը յուրաքանչյուր անձի Փրկիչն է:

Բառարան

ՄՅՈՒՆ՝

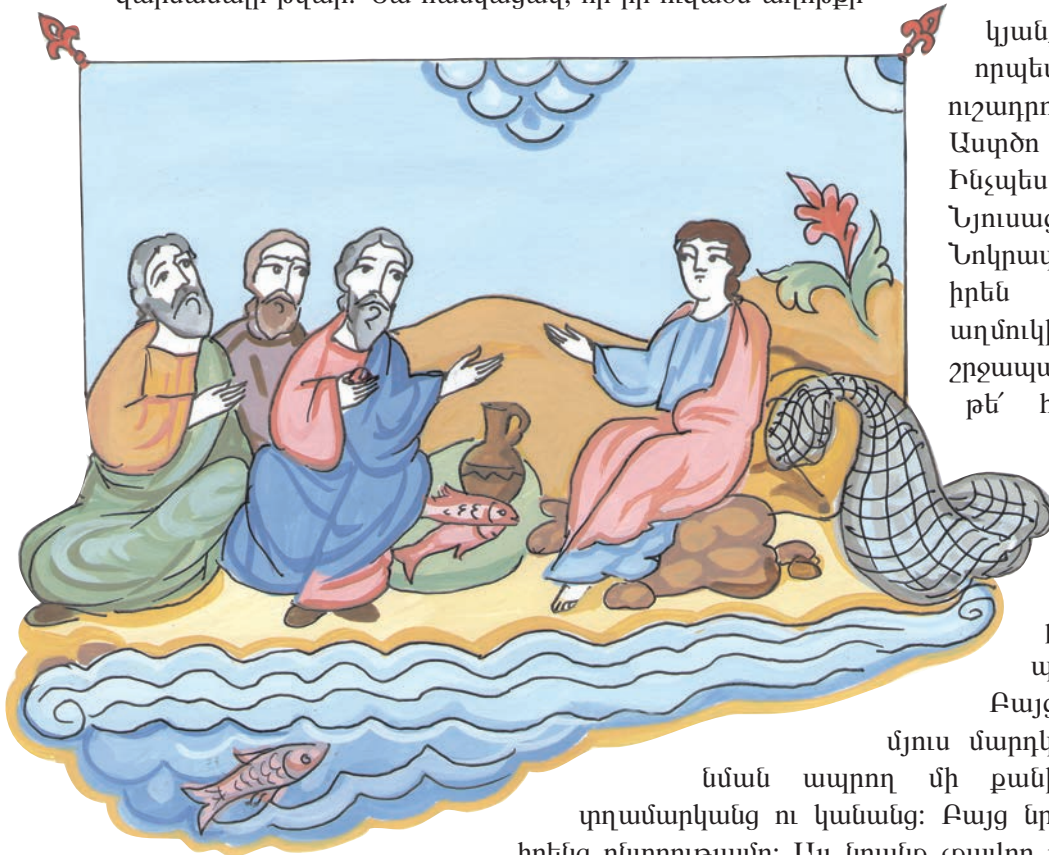
քարե կամ փայտե
ամուր հեճարան,
առանց որի շենքը չի
կարող կանգուն մնալ:

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ՆՈԿՐԱՏԻՈՍԷ

Որոշ ընդհանրություններ երբեմն պարզապես են ունեցել ունենալու բազում սուրբ անդամներ: Սուրբ Գրիգոր Նյուսացին և Սուրբ Բարսեղ Մեծը, ովքեր եղբայրներ էին, ունեին նաև մի քայր՝ Սուրբ Մակրինեն: Նրանք բոլորն էլ սիրում էին իրենց կրթությունը եղբորը՝ Նոկրափոսին: Բարսեղը գրում է, որ իր կրթությունը եղբայրն «ավելի մեծ էր իր ուժով, արագությամբ, որոշաձև անելու ջիղով», քան իրենք մնացյալը: Նոկրափոսը հարկապես կապված էր մորը և մշտապես ժպիտ էր պարզում նրան:

Այս երիտասարդը սովորում էր իրավաբան դառնալու համար: Ընդհանրապես մյուս անդամների նման նա շատ խելացի էր: Լավ կրթված լինելուց բացի նա գերազանց հոնկոր էր, հրապարակախոս, որով նա հասարակարգ էր հաջողված իրավաբան դառնալ և շատ փող աշխատել:

Բայց Նոկրափոսը որոշել էր դառնալ մի բան, որ շատերին գուցե զարմանալի թվար: Նա հասկացավ, որ իր ուզածն աղոթքի

կյանքով մենակ ապրելն է, որպեսզի իր ժամանակը և ուշադրությունը հարկացնեք Աստուծո կամքի կատարմանը: Ինչպես եղբայրը՝ Գրիգոր Նյուսացին, գրում է, Նոկրափոսն ուզում էր «ինքն իրեն հեռացնել քաղաքի աղմուկից և հոգսերից, որ շրջապատում էին թե՛ զինվորին, թե՛ հայցվորին դավաճան արյաններում»:

Այսպիսով Նոկրափոսը գնաց ապրելու գետի ափին, ծառերով ու բարձրաբերձ լեռներով պարունեշված մի վայրում:

Բայց նա չէր «թաքնվում»

մյուս մարդկանցից: Նա գրավ իր նման ապրող մի քանի ծեր, աղքատացած

տղամարկանց ու կանանց: Բայց նրանք այնպես չէին եկել իրենց ընտանիքները: Այլ նրանք չքավոր ու անտուն մարդիկ էին:

Նրանք անգամ փող չունեին իրենց կարիքները հոգալու համար: Այսպիսով

Նոկրափոսը հոգ էր տանում նրանց մասին և ձուլ էր բռնում նրանց համար:

Մի օր Նոկրափոսը զվերադարձավ ձկնորսությունից: Նրա խնամքի տակ եղող մարդիկ սկսեցին փնտրել նրան: Նրան գրան գետափին, մահացած վիճակում: Բռնության ոչ մի հետք չկար, և ոչ ոք չգիտեր, թե ինչից էր նա մահացել. երևի մարմնի հոգնաժողովությունից ուշաթափվել, գետին ընկել և անօգնական մնալով մահացել:

Իրենց սիրելի որդու և եղբոր մահը ծանր հարված էր Նոկրափոսի ընդհանրապես համար, և նրա մայրը երկար ժամանակ չէր կարողանում մխիթարվել իր վշտից: Նոկրափոսը քրիստոնեական սեր ցուցաբերեց շատ մարդկանց, ովքեր տարիքով շատ մեծ էին նրանից: Եվ չնայած իր երիտասարդ տարիքին՝ Նոկրափոսը լավ ուսուցիչ էր և մյուսներին ցույց էր տալիս, թե ինչպես պետք է հետևել Հիսուս Քրիստոսի սիրո օրինակին:

Ենթադրենք՝ դու Նոկրապիտան ես, և ընկերներիցդ մեկը հարցնում է քեզ. «Ինչի՞ մասին ես մտածում: Դու ամբողջ ժամանակ սովորում էիր իրավաբան դառնալու համար, դու խելացի ես, հասարակ շատ փող կաշխատես: Եվ հիմա դու գնում ես հեռու անապատ՝ Սա այն է, ինչ դու իսկապես ուզո՞ւմ ես»:

Ինչպե՞ս կպարասխանեիր: *Գրի՛ր քո մտածումները ներքևի տողերի վրա:*

The form consists of a large yellow rectangular area with a decorative border. The border is composed of repeating icons: a scale of justice, a graduation cap, and a palm tree. Inside the yellow area, there are five horizontal black lines for writing.

Մենք ապրում ենք քրիստոնեական սիրով

Նոկրապիտանը մտածոգ էր փարեց մարդկանց համար և մշտապես ուրելիք էր փալիս նրանց: Նա քրիստոնեական սիրո օրինակ ցույց տվեց նրանց:

Քո խմբի հետ մշակի՛ր փարեց մարդու կամ մարդկանց խմբի սեր ցուցաբերելու որոշ եղանակներ: *Ներքևում գրի՛ր քո մշակած ծրագրի քայլերը:*

The form is a large rectangular area with a decorative orange border featuring a repeating geometric pattern. It is intended for writing a plan.

Իմ ջանքերը հանուն բարեպաշտության

Նավարարին Տիմոթեոսին ուղղված Սբ Պողոսի խրատին, մենք բոլորս կոչված ենք մարզելու ինքներս մեզ աստվածապաշտությամբ: Ուսումնասիրի՛ր ներքևում գրված գործողությունները, որոնք կարող են մարդուն առաջնորդել բարեպաշտ, առաքինի կյանքի: ✓ այսպիսի նշան դիր նրանց առջևում, որն արդեն արել ես, և + նշան՝ որոնք կուզեիր անել: Դասարակ փողերի վրա կարող ես ավելացնել քո ինքնուրույն գաղափարները:

- ___ քաղաքավարի լինել մեծերի և ընկերների հետ:
- ___ ճշմարտությունը խոսել:
- ___ ջանասեր լինել աշխատանքում:
- ___ սիրալիր վերաբերվել բոլորին:

- ___ մաքրել եկեղեցու ներսը և բակը:
- ___ օգնել քահանային:
- ___ կանոնավոր մասնակցել եկեղեցական արարողություններին:

- ___ ինքդ կամ ընկերոջդ հետ այցելել փարեց մարդկանց:
- ___ պատրաստել և ուղարկել բացիկ կամ փոքրիկ նվեր:
- ___ սովորել մի ուրիշ մարդու կամ երգ հանդեսների համար:

- ___ օգնել փանը:
- ___ հարգել ծնողներին:
- ___ օգնել՝ հոգ փանելով փան մեծերի ու ընտանիքի մյուս անդամների մասին:

Կարելի է օգտագործել նախորդ էջի ծրագրի համար նախատեսված առաջարկները և քո ինքնուրույն մտածումները:

ՏԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասը հիմնված է Սուրբ Պողոսի՝ իր երիտասարդ հետևորդ Տիմոթեոսին ուղղված խրատի վրա: Պողոսն ուզում էր, որ Տիմոթեոսը լինի առաջնորդ և ուսուցիչ քրիստոնեական համայնքի, ներառյալ Տիմոթեոսից փարիքով մեծ անդամների համար: Դասը նաև անդրադառնում է Նոկրատիոսի պատմությանը, ով երիտասարդ հասակում մահացավ, բայց օգնեց փարեց մարդկանց և նրանց ցույց տվեց քրիստոնեական սիրտ օրինակը:

Ընտանիքով գրուցե՛ք այն եղանակների շուրջ, որոնցով երիտասարդը կարող է օգնել կամ ուսուցանել ավելի փարիքավոր մարդու: Կիսե՛ք ձեզանից ավելի երիտասարդ անձից օգտակար մեր բան սովորելու կամ մի լավ օրինակ առնելու ձեր անձնական փորձառությունները:

Ահա Սբ Ներսես Ծնորհալու հոգևոր երգերից մի փուն, որը երգվում է Ավագ Շաբաթվա Դոնբացերի արարողության ընթացքում: Մենք խնդրում ենք, որ Աստված օգնի մեզ «արթուն» լինել և գործոն Աստծո կամքը կատարելու մեջ: Ընտանիքով միասին արտասանե՛ք կամ երգե՛ք շարականը՝ հիշելով, որ մենք կոչված ենք օգնելու մյուսներին, անկախ նրանից՝ երիտասարդ ենք, թե փարեց: «Ծնորհեա մեզ Տեր» շարականի նոտաները փն՝ Նավելված բաժնում, էջ 125:

Ծնորհի՛ր մեզ, Տե՛ր, արթնություն իմաստուն կույսերի օրինակով, և պայծառացրո՛ւ մեր հոգիների լատարները:

ՄԵՆՔ ԸՆԴՄԻՇՏ ԿԼԻՆԵՆՔ ՏԻՐՈՋ ՆԵՏ

«Դուք բոլորդ լույսի որդիներ եք, ցերեկվա՛ որդիներ»:
Ա Թեսաղոնիկեցիներին 5.5

Ի Ա Յ Տ Ա Վ Ո Ր Օ Ե Ը Ք

Կյանքում ամեն մարդ ապրում է վիշտ ու տխրություն: Երբեմն տխրությունը համակում է մեզ կարճ ժամանակով, որից հետո մենք ուրախություն ենք ապրում կրկին: Բայց կա նաև այնպիսի տխրություն և վիշտ, որ լինում է երկար և ծանր: Մենք տեսնում ենք մեր սիրելի մարդկանց կակիծը, պայքարը հիվանդության դեմ կամ մահը:

Մարդիկ տարբեր ձևերով են փանաում այս դժվարին փորձառությունները: Ոմանք թույլ են փախա, որ տխրությունն ու վիշտը գերիշխեն իրենց կյանքին և երբեք չեն մխիթարվում: Իսկ ոմանք ի վիճակի են լինում շարունակել իրենց լիարժեք կյանքը: Նրանք սգում են կորուստն ու ցավը, բայց չեն խավարեցնում իրենց ողջ գոյությունը: Նրանք կարողանում են նայել տխրությունից այն կողմ: Դրանք այն մարդիկ են, ովքեր լցված են հույսով:

Քժանկարի՛ր կամ գրի՛ր այն պահերի մասին, երբ ապրել ես տխրություն կամ ցավ: Ապա նույն կերպ արտահայտի՛ր հույսի գաղափարը:

🌿 **Աստվածաշնչի** պատմության մեջ կարդա՛ Սբ. Պողոսի խոսքերը, որոնցով նա հորդորում էր հավատացյալներին զինվել հույսով նույնիսկ մեծ կորուստ կրելիս:

ՊՈՂՈՍԸ ԳՐՈՒՄ Է ՄԵԾԱԳՈՒՅՆ ՀՈՒՅՄԻ ՄԱՍԻՆ

Նմար Ա Թեսաղոնիկեցիներին 4.13-5.11

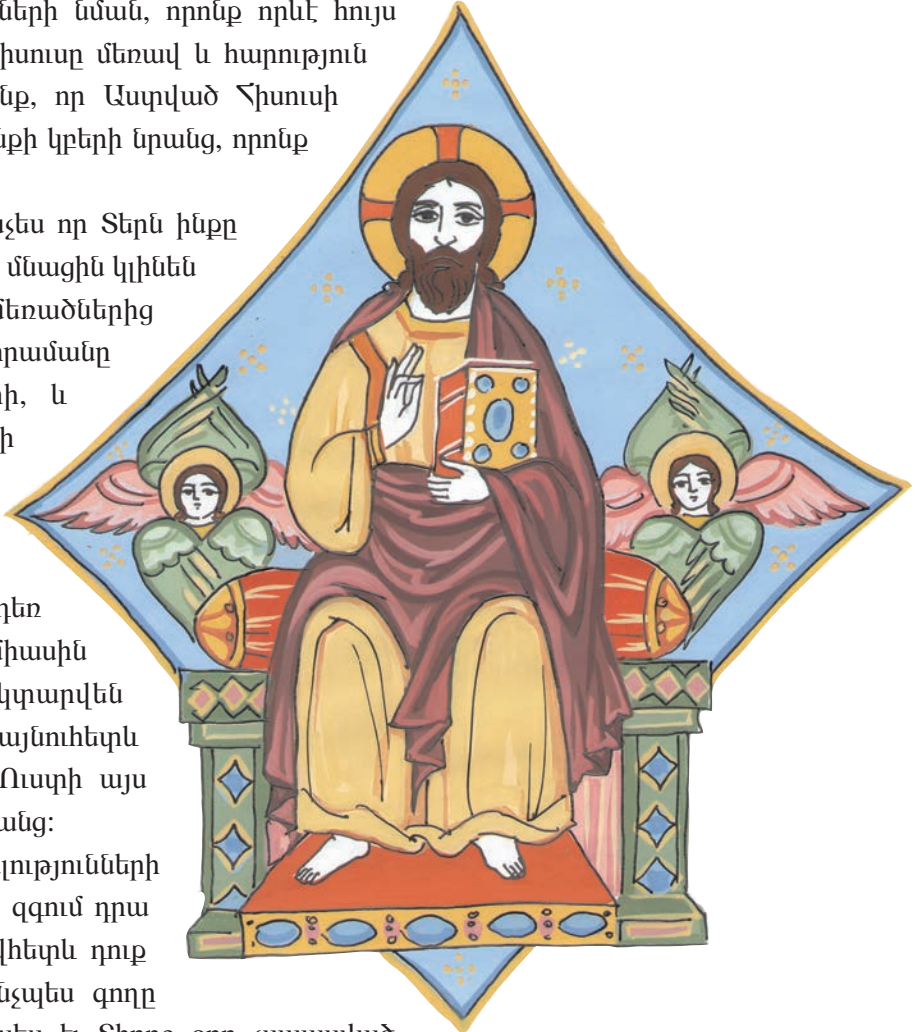
Սբ Պողոսը գրում է թեսաղոնիկեցիներին հետևյալը.

-Եղբայրներ, ուզում եմ, որ մեռածների մասին ճշմարտությունն իմանաք, որպեսզի չտխրեք ուրիշների նման, որոնք որևէ հույս չունեն: Եթե հավատում ենք, որ Տիսուսը մեռավ և հարություն առավ, նույնպես և հավատում ենք, որ Ասրված Տիսուսի միջոցով և նրա հետ վերադին կյանքի կբերի նրանց, որոնք նրան հավատացին և մեռան:

Ներևաբար, ասում ենք ձեզ, ինչես որ Տերն ինքը սովորեցրեց. մեզնից նրանք, որ ողջ մնացին կլինեն Տիրոջ գալուստի ժամանակ, մեռածներից առաջ չեն անցնի, որովհետև երբ հրամանը լավի, հրեշտակներն ազդարարի, և Ասրծո փողը հնչի, Տերն ինքը կիջնի երկնքից, և նախ հարություն կառնեն նրանք, որ հավատացին Քրիստոսին ու մեռան: Եվ ապա՝ մեզնից նրանք, որ այն ժամանակ դեռ ողջ մնացած կլինեն, նրանց հետ միասին ամպերի վրա կհափշտակվեն-կտարվեն երկինք՝ դիմավորելու Տիրոջը, և այնուհետև հավիտյան Տիրոջ հետ կլինենք: Ուստի այս մրաժույմներով քաջալերեցեք միմյանց:

Բայց ինչ վերաբերում է այս եղելությունների ժամին ու ժամանակին, կարիք չեն գգում դրա մասին ձեզ որևէ բան գրելու, որովհետև դուք ինքներդ շատ լավ գիտեք, որ ինչպես գողը գալիս է չսպասված ժամին, այնպես էլ Տիրոջ օրը չսպասված ժամին կգա: Երբ մարդիկ ասեն՝ «Նանգիստ ենք և ապահով», ճիշտ այն ժամանակ հանկարծակի վրա կհասնի նրանց կործանումը, ինչպես հանկարծակի է բռնում հղի կնոջ երկունքը, և նրանք ազատում չեն ունենալու:

Բայց դուք, եղբայրներ, խավարի մեջ չեք, որ Տիրոջ օրը գողի նման անակնկալի բերի ձեզ, որովհետև դուք բոլորդ լույսի որդիներ եք, ցերեկվա՝ որդիներ: Մենք գիշերվան չենք պարկանում, ոլ էլ խավարին: Ներևաբար, քնով չտարվենք ուրիշների նման, այլ արթուն և զգաստ լինենք, որովհետև քնողները գիշերն են քնում, հարբեցողներն էլ գիշերն են հարբում: Բայց քանի որ մենք ցերեկվան ենք պարկանում, պարաստ լինենք՝ հավատի ու սիրո զրահը հագած և փրկության հույսի սաղավարտը մեր գլխին դրած, որովհետև Ասրված մեզ չի ընտրել, որպեսզի նրա բարկության առարկան դառնանք, այլ որպեսզի ժառանգենք նրա փրկությունը մեր Տիրոջ՝ Տիսուս Քրիստոսի միջոցով: Արդարև, Քրիստոսը մեռավ մեզ համար, որպեսզի մենք նրանով կենդանի մնանք նրա գալստյան ժամանակ, ողջ լինենք թե մեռած: Ուստի քաջալերեցեք միմյանց հավատը, ինչպես որ արդեն անում եք:

Խորհենք պապմության շուրջ

1. Ո՞րն է այն հույսը, որի մասին Պողոսը խոսում է հապվածի սկզբում:
2. Մեփական բառերով նկարագրի՛ր, թե ինչպե՛ս է Պողոսը խոսում Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ Գալստյան մասին:
3. Քո կարծիքով՝ ինչո՞ւ է Պողոսը համեմատում հավապը, սերը և փրկության հույսը զրահի և սաղավարտի հետ:

Գտի՛ր տողահամարը

Կարդա՛ ներքևի սուրբգրային տողերը: Այս ընդգծի՛ր Պողոսի համանուն խոսքերը Աստվածաշնչի պապմության մեջ՝ օգտագործելով նշված գույները՝ ըստ Աստվածաշնչի յուրաքանչյուր գրքի:

1. Մարթեոս 25.13 «Ուրեմն արթո՛ն կացեք, որովհետև չգիտեք Մարդու Որդու գալստյան ո՛չ օրը և ո՛չ էլ ժամը»:
2. Նոմեացիներին 13.12 «Ուստի հեռանա՛նք խավարի գործերից և մեզ վրա վերցնենք լույսի զենքերը»:
3. Եսայի 27.13 «Այն օրը պիտի հնչեցնեն մեծ փողը, և նրանք, ովքեր ցրված են... և կորած... պիտի վերադառնան ու Երուսաղեմի սուրբ լեռան վրա երկրպագեն Տիրոջը»:

4. Եփեսացիներին 6.13 «Ուստի առե՛ք Աստծո սպառազինությունը, որպեսզի երբ չար օրը գա, կարողանաք հետ մղել Չարի հարվածները»:

Քաղաքը և մեր աղոթքները

Նիկիական հանգանակը մեր հավատքի հիմնական սահմանում է, որին որպես բրիտանյաներ հավատում ենք: Նավարացյալները և նրանց հոգևոր առաջնորդները աշխարհեցին, պաշարեցին, բանավիճեցին և աղոթեցին, որպեսզի որոշեն Նավարամբի բառերը և վստահ լինեն իրենց ասածի մեջ, թե՛ ինչ Աստված ցույց է տվել, ճշմարիտ լինի Նրա մասին: Նավարամբը և մեր Եկեղեցու բոլոր աղոթքներն ու շարականները հիմնված են Աստվածաշնչի վրա: Նաճախ ասում ենք. «Մենք աղոթում ենք, ինչին հավատում ենք»:

Նամեմարի՛ր Ա Թ-Եսադոսիկեցիներին 4.13-5.11 հատվածը աջ և ձախ պոնակներում տրված Նիկիական հանգանակի և Թադեան կարգի Նանգարյան շարականի հետ: Ինչպե՛ս են դրանք համեմատվում: Մուրթգրային տողի համարը գրի՛ր Նիկիական հանգանակի և շարականի պոնակների առջևի գծիկների վրա:

Նիսիական Հանգանակ

I — Նավարում ենք մեկ Աստծո՝ Ամենակալ Տորը, երկնքի ու երկրի. երևելի և աներևույթ էակների Աբարչին:

II — Նավարում ենք մեկ Տեր Տիսուս Քրիստոսին՝ Աստծո Որդուն, Նայր Աստծուց ծնված Միածնին:

III — Ով մարդկանց և մեր փրկության համար իջավ երկնքից, չարչարվեց, խաչվեց, թաղվեց և երրորդ օրը հարություն առավ:

IV — Գալու է նույն մարմնով և Նոր փառքով դաստելու ողջերին ու մեռածներին:

Աստվածություն

1. Եթե հավատում ենք, թե Տիսուս մեռավ և հարություն առավ, այդպես էլ Աստված Տիսուսի միջոցով ննջեցյալներին ետ կյանքի պիտի բերի նրա հետ:
2. Տերն ինքը, ազդարարության նշանով, հրեշտակապետի ձայնով և Աստծո շեկորով պիտի իջնի երկնքից, և Քրիստոսով մեռածները առաջինը հարություն պիտի առնեն:
3. Որովհետև Աստված նախասահմանեց մեզ փրկությունը ժառանգելու համար մեր Տեր Տիսուս Քրիստոսի միջոցով:
4. Նա մեռավ մեզ համար, որպեսզի արթուն լինենք թե՛ ննջենք, նրա հետ միասին ապրենք:

Հնագույն Շարական

ա. — Նայր Անվիզբ, Բարեխնամ. Մարդասեր, որ արարիչն էս հոգիների և մարմինների, հիշիր մեր ննջեցյալներին և հանգչեցրո՛ւ Քո սուրբերի հետ:

բ. — Որդիդ Միածին, որ բարեգութ ես բոլորի հանդեպ, և՛ խաչով և՛ արյամբ գնեցիր Քո ժողովրդին, հիշիր Քո արյան գինը հանդիսացողներին:

գ. — Քո խաչին, Քրիստոս, երկրագուն են բոլոր արարածները, թող սա լինի մեզ հաղթող պահապան՝ փրկելու մեզ բանասկսի պարարաններից:

Կորուստ, բայց ոչ վախ. Սբ Սարգիսը և Սբ Բագոսը

Նոսի Մաքսիմիանոս կայսեր արքունիքում կային բազում կրթված, փորձառու ազնվական ասպետներ: Բայց երիտասարդ երկու ընկերներ Սարգիսը և Բագոսը աչքի էին ընկնում մնացածներից: Կայսրը գնահատում էր նրանց խելամիտ գաղափարները, հայրենասիրական նախանձախնդիր ոգին:

Սակայն հեթանոս Մաքսիմիանոսը պարզում է մի բան, որի մասին չգիտեր այն օրը, երբ պատրաստվում էր պարզապարել այս երկու անձերին: Նա կանչում է նրանց և կանգնեցնում հենց իր կողքին, պատվո ամենաբարձր փեղում, որպեսզի հրապարակայնորեն զոհեր մատուցեն կուռքերին:

Նենց այդ պահին էր, որ Մաքսիմիանոսը բացահայտում է այդ երկու ասպետների ջերմեռանդ քրիստոնյա լինելը: Նրանք կուռքերին զոհեր չէին մատուցում ոչ այն պարճառով, որպեսզի չնեղացնեն կայսերը, այլ որովհետև նրանք չէին կարող ուրանալ Տիսու Քրիստոսին՝ որպես միակ Տիրոջ:

Կայսրը խիստ բարկացավ: Սարգիսի և Բագոսի հանդեպ ունեցած կայսեր ամբողջ համակրանքը փոխակերպվեց ատելության: Նա գրկեց նրանց իշխանական բոլոր պատիվներից՝ մաքանիներից, պալատական թիկնոցներից ու մեղալներից: Այս նրանց պարանոցներին հագցրին եզների լուծը և սկսեցին ման փողոցներով, որպեսզի մարդիկ ծաղրեն և թքեն նրանց վրա: Մաքսիմիանոսը, այնուհետև, ուղարկեց նրանց Ասիայի կառավարիչ Անտիոքոսի մոտ: Սարգիսը և Բագոսը ժամանակին օգնել էին Անտիոքոսին այդ դիրքին հասնելու գործում՝ նրա մասին բարեխոսելով կայսերը: Թերևս հիշելով նրանց օգնությունը՝ Անտիոքոսը հորդորեց նրանց ուրանալ Քրիստոսին և փրկվել լրացուցիչ անարգանքից ու փանջանքներից: Բայց նրանք առանց վարանելու պատրաստանեցին.

-Պարիվ կամ անարգանք, կյանք կամ մահ՝ այս բոլորը նույնն են նրանց համար, ովքեր փնտրում են Երկնքի արքայությունը:

Այս խոսքից Անտիոքոսի համար պարզ դարձավ, որ նրանք չեն ուրանալ Քրիստոսին:

Այսպիսով, Անտիոքոսը Սարգիսի աչքի առջև փանջահար արեց Բագոսին, մինչև որ նրա ծեծկտրված մարմինն ի վերջո փեղի փվեց և մահացավ: Սարգիսը նույնպես մահացավ ծանր չարչարանքներից:

Այս երկու ընկերները կորցրին շար բան՝ իննց արժանապատվությունը, որպես կայսերական պալատի անդամներ, իրենց ֆիզիկական ուժը և միմյանց, բայց երբեք չուսահատվեցին և չքեցին իրենց հավատը: Սբ Սարգիսը և Սբ Բագոսն ապրեցին Աստուծո արքայության հույսով:

Հույսը մեր խարիսխն է

Մբ Սարգիս և Մբ Բագոս ընկերների հավաքը նույնը չէր, ինչ մյուսներինը: Դրա պահանջով սուրբերը փարբեր փեսակի ճնշումների ենթարկվեցին, սակայն չուրացան իրենց ճշմարիտ հավաքը շնորհիվ այն հույսի, որ ի Քրիստոս իրենց հավաքն է պարզել նրանց:

Դու գուցե կրես փարբեր փեսակի ճնշումներ քո շրջապատում՝ դպրոցում կամ համայնքում: Գուցե բոլորը չկիսեն ի Հիսուս Քրիստոս քո հավաքը և ըստ այդմ քո ընտրած կենսակերպը:

Տեղրակիդ մեջ կամ առանձին թղթի վրա գրի՛ր քո փորձառության մասին և սասա՛, թե ինչպե՛ս վարվեցիր նրանց հետը: Կա՛ր հարուկ մեկը, որն աջակցում կամ ներշնչում էր քեզ՝ ապրելու որպես Հիսուսի ճշմարիտ հետևորդ:

Շարական

Մարտուն հաղթող, քաջ նահապակներ՝ երանելի սուրբ մարտիրոսներ, ովքեր վանեցին թշնամուն խորրակելով:

Չայնը երկնքից վկայելով ասում է. եկեք իմ Հոր օրհնյալներ՝ ժառանգորդներ երկնքի խորանների:

Կանոն մարտիրոսաց Տէր յերկնից ԳԿ

1

Նա - հա - փակք յաղթող քաջք ի մար - փի ե - ր - ա - նե - լի

սու - - - րբ մա - ր - փի - րոսք ո - - - րբ վա - նեալ ըզ - թըջ - նա - մի - - - ն

խո - ր - - փա - կե - ց - ին:

2

Չայն ի յեր - նից վը - կա - եալ ա - - սէ ե - կայք օրհ - նե - լըբ Հոր ի - - մոյ

ժա - ոան - - գոր - դք երկ - նից խո - - րա - նա - - - ց

ՏԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Այս դասը պարունակում է Սուրբ Պողոսի հորդորը հավաքացյալներին՝ պահպանելու իրենց հույսը արքայության համար: Նա հորդորում է չփխրել նրանց պես, «որոնք հույս չունեն»: Ապա ուրվագծում է, թե ինչ պիտի մեզանից յուրաքանչյուրի հետ, երբ Տերը գա նորից՝ հրեշտակների ուղեկցությամբ և շեփորի ձայնով Նա պիտի հավաքի մեզ, նախ մահացածներին, ապա ողջերին, որպեսզի միասին հանդիպենք Տիրոջ հետ: Ահա սա է Աստվածաշնչի և Սուրբ Եկեղեցու վարդապետությունը, որ պիտի լինի Աստծո ժողովրդի մեկ հավաք՝ հանդիպելու Նրա հետ, այլ ոչ թե՛ «հափշտակություն», որով ոմանք պիտի վերցվեն երկրի վրայից, իսկ մյուսները մնան:

Ընդհանրվով կազմե՛ք ձեր սիրելի մարդկանց մի ցուցակ, ովքեր մահացել են: Միասին աղոթե՛ք նրանց համար, այնուհետև շնորհակալություն հայտնե՛ք Աստծուն Արքայության խոստումի համար, ինչը նշանակում է, որ մենք երբեք չպիտի մշտապես բաժանվենք մեր սիրելիներից:

ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՈՒՍՄՈՒՆՔԻՆ

բ Պողոսի և Սբ Հակոբոսի նամակների

միջոցով այս գլխում ընդգրկված դասերը ցույց են տալիս, թե ինչպես վաղ քրիստոնյաները փորձում էին ապրել Տիտու Քրիստոսի օրինակի համաձայն: Մեզ նման նրանք նույնպես ունենք իրենց թերությունները: Բայց և Սուրբ Հոգու առաջնորդությամբ նրանք իրենց համար բարձր նշանող սահմանեցին՝ հավաքարմորեն հետևելու Տիտու Քրիստոսին և ծառայելու Տիրոջն ամբողջ սրբով:

Մողների համար

Մբ Պողոսի և Մբ Նակորոսի նամակների միջոցով այս գլխում ընդգրկված դասերը ցույց են տալիս, թե ինչպես վաղ քրիստոնյաները փորձում էին ապրել Նիսուս Բրիստոսի օրինակի համաձայն: Մեզ նման նրանք նույնպես ունեին իրենց թերությունները: Բայց և Սուրբ Նոգու առաջնորդությամբ նրանք իրենց համար բարձր նշածող սահմանեցին՝ հավատարմորեն հեղինակելու Նիսուս Բրիստոսին և ծառայելու Տիրոջն ամբողջ սրտով: Նրանց կյանքը և պայքարը հույս և քաջալերանք է ներշնչում մեզ, երբ մենք առաջնորդում ենք մեր զավակներին փարվելու քրիստոնեական կյանքին շարժառիստի հաճախ ոչ-քրիստոնեական ընթացքով շարժվող այս աշխարհում:

ՎԵՐԱՆՈՐՈՎՎԵՆՔ ՆՈՓՈՎ

«Նմանվեցե՛ք Աստծուն, որպես նրա սիրելի որդիներ և շարժվեցե՛ք սիրով, ինչպես որ Զրիստոսը սիրեց մեզ և մեզ փրկելու համար ինքն իրեն ընծայեց Աստծուն»:
Եփեսացիներին 5.1-2

ՀԱՅՏԵՍԱԳՈՐԾԵՐ

Կա՞ն արդյոք մարդիկ, որոնց օրինակին կցանկանայիք հետևել: Մեզանից շատերն ուզում են նմանվել նրանց, որոնցով հիանում ենք, մարդկանցով, ովքեր անում են բաներ, որ մենք կցանկանայինք անել կամ ովքեր ունեն բաներ, որ մենք կցանկանայինք ունենալ: Ահա որոշ ընկերություններ: Ո՞ր անձին կգերադասեիր նմանվել:

Ես կգերադասեի նմանվել նրան, ով.

___ շար փող ունի:

___ արտաքննապես շար գրավիչ է:

___ հապուկ ոճ ունի, որ մյուսները ընդօրինակում են:

___ խոսում է լավ և ներշնչում մյուսներին:

___ հաջողակ ձեռներեց է:

___ հաջողակ նկարիչ է:

___ գերազանց մարզիկ է:

___ գերազանց հարցեր լուծող է:

___ հայրնի է հանրային կառավարման ոլորտում:

___ հայրնի է դեկավարներին անհատական

խորհուրդներ փալու մեջ:

___ աշխատում է երեխաների հետ:

___ աշխատում է փարեցների հետ:

___ շար ժամանակ է անցկացնում միայնակ՝
հեղափոխելով աշխարհի հեռավոր
փարածքները:

___ շար ժամանակ է անցկացնում մարդկանց խմբերի
հետ՝ քննարկելով գաղափարներ և համաշխարհային
խնդիրներ:

🌿 **Աստվածաշնչի պատմության մեջ ընթերցի՛ր Սբ. Պողոսի գաղափարները, թե ինչպե՛ս կարող եմք նմանվել Տիտու Զրիստոսին:**

ՄԲ ՊՈՂՈՍԸ ՀՈՐԴՈՐՈՒՄ Է ԵՓԵՍԱՅԻՆԵՐԻՆ ՆՄԱՆՎԵԼ ՔՐԻՍՏՈՍԻՆ

Նման Եփեսացիներին 4.17-5.2

Մբ Պողոսը հեբլայալն է գրում Եփեսոսի քրիստոնյաներին.

-Տիրոջ կողմից ազդարարում եմ ձեզ, որ նորից չվերադառնաք այն կենցաղին, որով հեթանոսներն են արում անմտորեն: Նրանց միտքը խավարած է. իրենց փոփոխության ու համառ անփարբերության արճառով նրանք օտարացած են Աստծո կյանքից. և քանի որ այդ կյանքի հույսը չունեն, իրենք իրենց փվել են անատակության և ամեն պղծություն գործում են անհագ կերով: Բայց ես ձեզ սովորեցրի, որ այդ չէ Քրիստոսի ճանաարիը: Դուք լսել եք նրա պատգամները և նրան միանալով՝ սովորել, որ Տիսուսի մեջ է ճշմարտությունը: Ուստի ստուգեք ձեր հին ինքնությունը, այսինքն՝ ձեր նախկին ապրելակերպը, որ ապկանված էր խաբուսիկ ցանկություններով, վերանորոգվեցեք հոգով՝ փոխելով ձեր մրածելակերպը, եղեք նոր մարդ՝ սրբեղծված Աստծո պարկերի համաձայն, և ճշմարիտ կյանքն ապրեցեք արդարությամբ ու սրբությամբ:

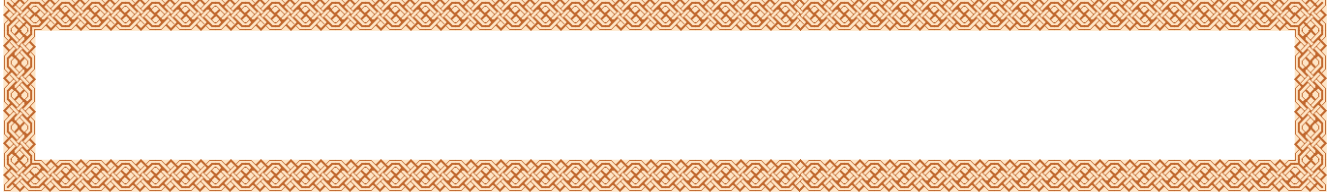
Ներևաբար հրաժարվեցեք սրախոսությունից: «Ամեն մարդ թող ճշմարտությունն ասի իր ընկերոջը», ինչպես ասում է մարգարեն, որովհետև, միացած լինելով Քրիստոսին, միմյանց անդամներ ենք: Եվ ինչպես սաղմոսերգուն է ասում՝ «Նույնիսկ երբ բարկանաք, չի՞նի թե մեղանչեք», և բարկացած չմնաք մինչև երեկո: Երբեք առիթ մի՛ փվեք Մաբանային: Ով գողությամբ էր ապրում, այլևս թող չգողանա, այլ վարժվի արդար վաստակով ոչ միայն հացը շահելու, այլև բարիք գործելու՝ օգնելով նրանց, որոնք կարիքի մեջ են: Ոչ մի փոքր խոսք թող չելնի ձեր բերանից: Խոսեցեք միայն այն, ինչ որ պետք է, ինչ որ բարի է՝ ուրիշների հավարն ամրապնդելու համար, որպեսզի լսողները լցվեն Աստծո շնորհով: Մի՛ փրպմեցրեք Աստծո Սուրբ Հոգին, որով կնքվեցիք փրկության օրվան հասնելու համար: Արմաբախիլ՝ արեք ձեզնից ամեն դառնություն, բարկություն ու գայրույթ, գոռգոռոց և հայհոյություն, և այդպիսով կանխած կլինեք դրանց չար հետևանքները: Միմյանց հանդեպ քաղցր ու գթած եղեք՝ ներելով միմյանց, ինչպես և Աստված ներեց մեզ Քրիստոսի միջոցով:

Նմանվեցեք Աստծուն, որպես նրա սիրելի որդիներ, և շարժվեցեք սիրով, ինչես որ Քրիստոսը սիրեց մեզ և մեզ փրկելու համար ինքն իրեն ընծայեց Աստծուն՝ որպես անուշահոտ ընծա և գոհ:

Խորհենք պատմության շուրջ

Պողոսն ասում է եփեսոսացիներին, որ չպետք է նմանվեն հեթանոսների, ովքեր ապրում են կարծրասիրտ ընթացքով: Նաև հայրնում է, որ նրանք պետք է լինեն գթասիրտ միմյանց հանդեպ: Քո կարծիքով՝ ի՞նչ են նշանակում այդ երկու բառերը: Ինչպե՞ս է վարվում «կարծրասիրտ» մարդը: Ինչպե՞ս է վարվում «գթասիրտ» մարդը: *Գրի՛ր կամ նկարի՛ր քո պատասխանները ներքևում:*

Պողոսն ասում է եփեսոսացիներին, որ, եթե զայրանում են, չպետք է թույլ տան, որ արևը մայր մտնի նրանց բարկության վրա: Քո կարծիքով՝ նա ի՞նչ նկարի ուներ այդ խոսքով: Եթե նրա խրատն այլ խոսքերով շարադրեիր, ի՞նչ բառեր կընտրեիր: *Գրի՛ր դրանք ներքևի տողերի վրա:*

Նմանվենք մեր Տիրոջը

Լավ պահվածքի օրինակներ

Վատ պահվածքի օրինակներ

Բառարան

**ԿՆՔՎԵԼ
ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ՕՐՎԱ
ՀԱՄԱՐ՝**

մենք կներվում ենք Սուրբ
Հոգով մկրտվելիս, Դրոշմի
խորհրդի ժամանակ: Դա
նշանակում է, որ մենք
պատկանում ենք Աստծուն և
այլևս անդամ ենք դառնում
Տիրոջ հոտի:

Սուրբ Խորհուրդները Ռեզուրեկցիայի Եւ Մեջ.

ՄԿԻՏՈՒԹՅԱԸ ԽՈՐՀՈՒՐԴՔ

Ուղղափառ բրիստոնյաները սովորաբար մկրտվում են մանուկ հասակում: Կյանքի վաղ փառիներից նրանք դառնում են Աստուծո ընկերների՝ Եկեղեցու անդամ և հանձնվում են Աստուծո պահպանությանը: Մկրտվելուց հետո դու ունենում ես այդ պահպանությունը բո ամբողջ կյանքի ընթացքում:

Ահա Մկրտության խորհրդի աղոթքներից մեկը: Կարդա՛ աղոթքը, այնուհետև պատասխանի՛ր հաջորդող հարցերին:

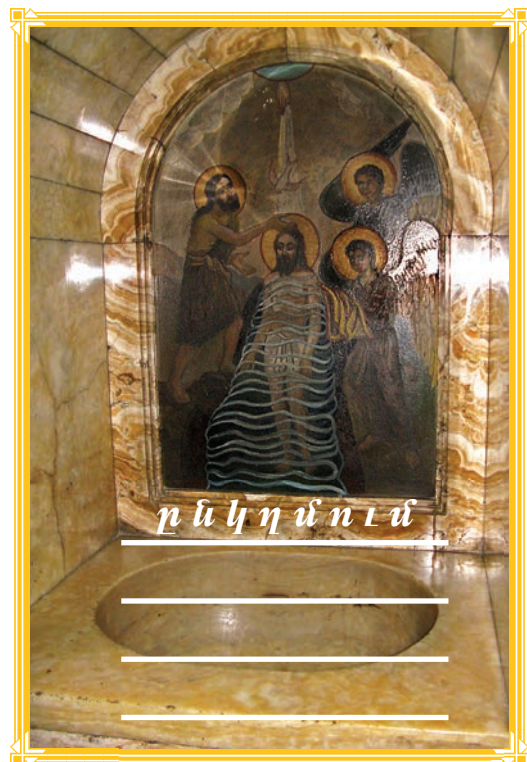
Դո՛ւ, Տե՛ր, Զո մեծ զորությամբ սրեղծեցիր ծովը և ցամաքը և նրանցում ապրող բոլոր արարածներին: Նաև առաքեցիր Զո առաքյալներին՝ հրաման փայով քարոզել և մկրտել բոլոր հեթանոսներին Նոր, Որդու և Սուրբ Նոգու անունով: Այլև Զո անսուր խոսքով սահմանեցիր՝ ջրից և հոգուց չձևվածներին չմտնել Աստուծո արքայություն: Այս խոսքից զարհուրած Զո ծառան, փափագելով մշտնջենավոր կյանքը, ինքնակամ եկել է մկրտվելու այս սուրբ ջրում: Արդ՝ աղաչում եմք Զեզ, Տե՛ր, Զո Սուրբ Նոգին առաքի՛ր այս ջրի մեջ և սրբազործի՛ր այն, ինչպես սրբազործեցիր Նորդանան գեղի ջրերը նրա մեջ իջնելով, մկրտության այս ավագանի օրինակով երկրորդ ճնունդ փայու բոլոր մարդկանց: Եվ շնորհի՛ր այս ջրում այժմ մկրտվողին մեղքերի թողություն և Սուրբ Նոգու ընդունելություն, Երկնավոր Նորը որդեգրություն և Երկնքի արքայության ժառանգություն: Որպեսզի մեղքերից սրբված, Զո կամքի համաձայն ապրի այս աշխարհում, իսկ հանդերձյալ կյանքում ընդունի անսպառ բարիքները Զո բոլոր սուրբերի հետ և ուրախությամբ գոհանա և միշտ փառավորի Զեզ Նոր և Սուրբ Նոգուդ հետ, այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից, ամեն:

Աղոթքում կարդում ենք որոշ մարքեր, որոնք սերպորեն աղերսվում են Պողոսի՝ եփեսացիներին ուղղված գաղափարների հետ:

- Աղոթքն ի՞նչ է ասում երկրորդ ճննդյան մասին: Իսկ Պողոսն ի՞նչ է ասում նոր մարդու մասին:
- Պողոսն ի՞նչ է ասում մեղքեր գործելու մասին, իսկ աղոթքն ի՞նչ է ասում մեղքերից սրբվելու մասին:
- Պողոսն ի՞նչ է ասում Սուրբ Նոգու կնիքի մասին, իսկ աղոթքն ի՞նչ է ասում Սուրբ Նոգու ընդունելության մասին:

☘ *Մկրտության ձեսի մասերը, ըստ ներքոնշյալ կետերի հերթով գրի՛ր մկրտության ավագանի փողերի վրա: Առաջինը գրված է թեզ հուշելու համար:*

- նոր ճերմակ զգեստ
- դրոշմ
- ընկղմում
- Սուրբ Նաղորդություն

Խոստովանության խորհուրդը

Երբևէ դու շարքերդ ես քարը ջրի մեջ և նայել, թե ինչպես է այն ալիքներ սրտեղծում՝ հեղուկներն մեծացնելով ալիքների շրջանակը:

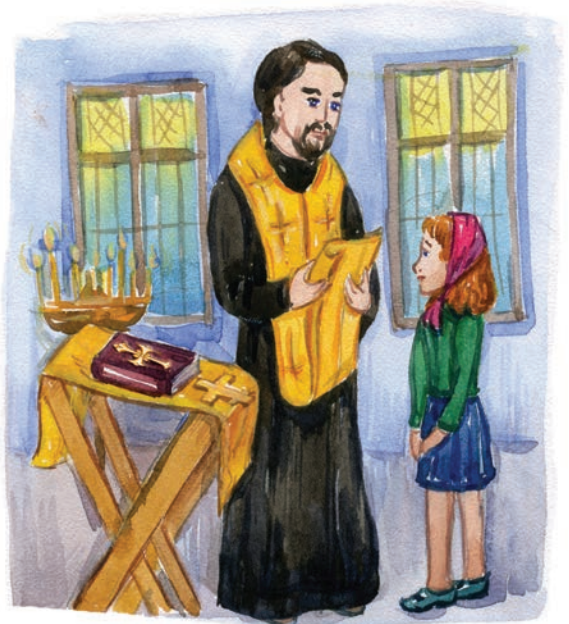
Մեր արած լավ կամ վատ գործերը նման են այդ փոքր ալիքներին: Երբ մի լավ բան ենք անում, այդ լավության ալիքները փարածվում են մյուսների կյանքում: Օրինակ՝ եթե օգնում ես բրոջդ կամ եղբորդ փունը մաքուր պահելու հարցում, նա ուրախանում է: Իսկ երբ փունը մաքուր է, ամբողջ ընտանիքն է ուրախանում: Կարող ես բերել նման այլ օրինակներ:

Բայց մենք բոլորս էլ անում ենք վատ բաներ, քանի որ երբեմն մենք պարզապես եսասեր ենք: Մեր հոգը չեն մյուս մարդիկ: Մենք չենք հեղուկում Տիտու Քրիստոսի օրինակին, Ով մշտապես հոգ էր փանում մյուս մարդկանց մասին: Մենք հրաժարվում ենք սեր ցուցաբերել Աստծուն և մյուս մարդկանց: Նենց սրան էլ մենք կոչում ենք մեղք: Մեր մեղքերը կարող են «ալիքավոր» փարածվել նաև ուրիշ մարդկանց կյանքում:

Բայց Եկեղեցին օգնում է մեզ մեկ այլ խորհրդով: Դա Խոստովանության խորհուրդն է: Ահա, թե դա ինչպես է կատարվում:

1. Ես որոշում եմ գնալ եկեղեցի, որպեսզի քահանան օգնի ինձ:
2. Ես հանգիստ ժամանակ գրա մտածելու և աղոթելու համար: Փորձում էի հիշել արածս այն ամենը, ինչ արել էի մյուսներին վիրավորելով, արարքներ, որ անագնիվ էին, անպարկեշտ կամ եսասիրական:
3. Ես գնում եմ եկեղեցի, իմ քահանայի մոտ և դեմքով կանգնում դեպի Սուրբ Մեղանին դրված Ավետարանն և խաչը: Տեր հայրն ինձ սիրով ընդունում է, հարազատ հոր պես: Դրա համար էլ մենք նրան կոչում ենք «Նայր»:
4. Ես խաչակնքվում եմ, համբուրում Ավետարանը և խաչը և ծնկի գալով քահանայի առջև կարդում եմ մեղքերի շարքը: Ապա ես նրան պատմում եմ այն պահերի մասին, երբ ես սիրով չեմ վարվել կամ եղել եմ եսասեր, անպարկեշտ կամ անագնիվ: Ես ասում եմ, որ զղջում եմ դրանց համար: Տեր հայրը հասկանում է ինձ: Նա գրուցում է ինձ հեղ և օգնում, որ իմանամ ինչպես կարող եմ լինել ավելի սիրալիր՝ ինչպես Տիտուսը:
5. Քահանան խաչակնքում է ինձ և ասում է աղոթքը, որով Տիտու Քրիստոսը ներում է ինձ: Տեր հայրն աղոթելով ասում է. *«Թող Մարդասեր Աստված ողորմի քեզ և ների քո գործած բոլոր մեղքերը: Եվ ես քահանայական իշխանությանը և աստվածային հրամանով, թե ինչ որ արձակեք երկրի վրա, արձակված կլինի երկնքում, նույն այդ խոսքով արձակում եմ քեզ մեղքով, խոսքով և գործով կատարածդ մեղքերից: Եվ դարձյալ փախի եմ քեզ Եկեղեցու խորհուրդը, որ բարին գործելով հանդերձյալ կյանքում Աստծո արքայության փառքին արժանանաս. ամեն»:* Ի՛նչ հրաշալի է ամեն անգամ այս աղոթքը լսելը:

Չգտենք նմանվել Աստծուն

Վանական դարձող փղամարդիկ ու կանայք ջանում են հարկապես նմանվել Աստծուն: Նրանք ամեն օր ապրում են աղոթքով և ծառայում են միմյանց: Աղոթքի և ծառայության այդպիսի կենտրոն էր Գալֆայան քույրերի միաբանությունը՝ Կոստանդնուպոլսում՝ այժմյան Սրամբուլում:

Սրբուհին իր մոր հետ ամբողջ օրն զբաղվում էր ասեղնագործությամբ, որպեսզի կարողանար մեծացնել իր փոքրիկ քույրերին ու եղբայրներին: Նա իր մեջ ասարվածաբար կոչում է զգում նվիրվելու Տիրոջը և բարի գործերով արժևորելու իր կյանքը: Այդ կոչումը նրա մեջ ավելի է գործնում, երբ հիվանդանում է ժանտախտով: Ծանր հիվանդության մեջ նա ուխտ է անում, որ եթե հրաշքով առողջանա մահաբեր ժանտախտից, իր կյանքը կընծայի Աստծուն: Սրբուհին կագործվում է: Աստծու կանչը հետզհետե բյուրեղանում է իր հոգում և իր ամենաձաղկուն գեղեցկության և շնորհների մեջ, հազիվ 18 փարին լրացած, ամբողջովին հրաժարվում է աշխարհիկ կյանքից և ընդունում մայրապետի քողը: Անապահով հայ ընտանիքներից հավաքագրում է 17 աղջիկների և ձեռնամուխ լինում նրանց դաստիարակությանը: Նա նրանց ամեն ինչն էր՝ ուսուցիչը, քույրը, մայրը, բայց մանավանդ ոսկեթել ասեղնագործության միակ վարպետը:

Սրբուհու եռանդուն ու նվիրյալ ջանքերի շնորհիվ հիմնվում է Գալֆայան աղջիկների որբանոցը 1865թ: Տարիներ անց աղջիկներից շատերը հեղինակում են իրենց մեծամուն ուսուցչուհուն և դառնում միանձնուհիներ՝ շարունակելով նրա ասարվածահաճո գործը: Այսպիսով հիմնվում է նաև Գալֆայան քույրերի միաբանությունը, որի ուխտապահ անդամուհիները մեր Եկեղեցու հովանու ներքո իրենց հոգևոր-կրոնական կյանքին զուգահեռ մինչև այսօր իրականացնում են բարեսիրական կարևոր ծառայություն՝ կրթելով ու դաստիարակելով հարյուրավոր հայ աշակերտների ու աշակերտուհիների:

Սրբուհի Մայրապետը և նրան հաջորդած մայրապետները որպես վանական միանձնուհիներ ունենին սարկավագի կամ կիսասարկավագի եկեղեցական աստիճան:

Գալֆայան քույրերի միաբանության ներկայիս մայրապետ քույր Նոբիսիմե Սասունյանն սրանձնել է Լիբանանում Նայ Եկեղեցու ղեկավարության ներքո գործող «Թռչնոց բույն» հայկական մանկապան սաների հոգաբարությունը, որի հարկից ներս ժամանակին ապաստան են գտել Նայոց Ցեղասպանությունից որբ մնացած շուրջ 4000 հայ երեխաներ:

Ահա որոշ կանոններ, որոնցով միանձնուհիներն ապրում էին.

- Ամեն միանձնուհի պետք է սրանձներ թշվառ երեխաների խնամապարտությունը:
- Յուրաքանչյուր միանձնուհի պետք է պահեր աղոթքի կարգը և մասնակցեր ժամերգություններին:
- Յուրաքանչյուր միանձնուհի պարտավորված էր կրում վանքի գոյարման համար (խոհանոցում, պարտեզում, ճաշարանում և այլն):

«Թու կարծիքով՝ ինչո՞ւ բոլոր վանքերն ունեն կարգապահական կանոններ ու հարուկ ապրելակերպ: Ի՞նչ ես կարծում, ինչպե՞ս սա կօգնի, որ վանականները նմանվեն Քրիստոսին:

ՏԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Այս դասը աշակերտներին գաղափար է տալիս, թե ինչպես էր Սբ. Պողոսը հորդորում մարդկանց ապրելու Քրիստոսի նման: Պողոսը թվարկում էր հստակ կանոններ այս փեսակ ապրելակերպի համար: Աշակերտները նաև փոքր-ինչ ծանոթանում են վանական կենցաղին, որ փղամարդիկ կամ կանայք համաձայնվում են ապրել շարժողական կարգապահական կանոններով՝ ջանալով ապրել Քրիստոսի օրինակով:

Ընդհանրապես գրուցե՛ք այն կանոնների շուրջ, որոնք կառավարում են ձեր պահվածքը: Ձեր կարծիքով՝ ինչո՞ւ են դրանք կարևոր և ի՞նչ փարբերություններ են դրանք առաջացնում ձեր գործած կամ չգործած արարքներում:

Դասը նաև կենտրոնանում է Խորհուրդների վրա՝ մասնավորապես Մկրտության և Խոստովանության վրա (երբեմն վերջինս կոչվում է ապաշխարություն, որ անբաժան մասն է Նաղորդության խորհրդի): Այս երկուսը կարևոր եղանակներ են Աստծուն մոտենալու համար:

Եղե՛ք ջանասեր ընդհանրապես եկեղեցի գնալու և Մուրբ Նաղորդության խորհրդին մասնակցելու մեջ:

Սրբուհի մայրապետ Գալֆայան

ԽՈՍՔԸ ԼՍՈՂՆԵՐ ԵՎ ԿԱՏԱՐՈՂՆԵՐ ԼԻՆԵՆՔ

*«Ով Օրենքը լսելուց հետո չի մոռանում, այլ գործադրում է այն, այդպիսի մեկը երանելի կլինի օրենքը կատարելու համար»:
Հմնտ Հակոբոս 1.25*

ԻՆՏԵՐՎՅՈՒՄ

Կան բաներ, որ կարող են վնասել մեզ: Դրանք կարող են վնասել մեր մարմինները կամ մեր զգացումները, վիրավորել մեր ինքնասիրությունը կամ նույնիսկ մեր սրտերը: Իսկ այլ բաներ կարող են լինել օգտակար և քաջալերելի: Աստուծանի՛շ դիր ներքևի ցանկի առջևի գծերի վրա, որոնք օգտակար են քեզ, և X նշան՝ որոնք վնասակար են: Շարք օգտակարները նշի՛ր գույգ աստղիկով, իսկ շարք վնասակարները՝ գույգ X-երով:

___ Գովասանք լսել ուսուցչից փնային աշխատանքի համար:

___ Թույլ փայլ, որ ինձ վար անուններ փան:

___ Թույլ փայլ, որ մյուսները բամբասեն ինձնից:

___ Անակնկալ նվեր ստանալ:

___ Եփ մնալ մյուսներից:

___ Ծաղրվել:

___ Տիվանդ ծնող կամ բարեկամ ունենալ:

___ Նոր ընկեր ունենալ:

___ Երես առած լինել:

___ Լսել, որ ծնողդ կամ բարեկամդ գովում է քեզ մեկ այլ ծնողի մոտ:

___ Կարող լինել համոզել ընկերոջդ, որ իմ մասին ասված սուր բաները ճշմարիտ չեն:

Ձեռնարկ *Աստուծաշնչի պատմության մեջ տես, թե Սբ Հակոբոսն ի՞նչ ասաց միմյանց հետ մեր վերաբերվելու ձևերի մասին:*

ՄԲ ՆԱԿՈՒԹՈՍԸ ԳՐՈՒՄ Է ՄԻՐՈ ՕՐԵՆՔԻ ՄԱՍԻՆ

Նմանք Նակորոս 1.22-2.8

Մի՛ գոհացեք պապվիրանները լսելով, այլ կապարեցե՛ք դրանք, այլապես ինքներդ ձեզ խաբած կլինեք, որովհետև ով պարզապես լսում է պապվիրանը, բայց չի կապարում այն, նման է այն մարդուն, որ ուշադրությամբ ինքն իրեն դիպրում է հայելու մեջ, բայց հազիվ հեռացած հայելուց՝ այլևս չի տեսնում իրեն և մոռանում է, թե ինչպիսին էր ինքը: Մինչդեռ ով իր աչքերը հառում է Աստծո ազատարար և կապարյալ Օրենքին ու դրա մեջ էլ հարավում, նա լսելուց հետո չի մոռանում, այլ գործադրում է այն. այդպիսի մեկը երանելի կլինի օրենքը կապարելու համար:

Ով բարեպաշտ է համարում իրեն, և սակայն սանձ չի դնում իր լեզվին, նա խաբում է ինքն իրեն, որովհետև անօգուտ է նրա բարեպաշտությունը: Նայր

Աստծո համար անկեղծ և իսկական բարեպաշտությունը կարողության մեջ եղող որբերին և այրիներին այցելելն ու նրանց օգնելն է և աշխարհի մեջ ապրելով՝ ինքն իրեն անարար պահելը:

Եղբայրներ իմ, մարդկանց միջև երբեք խարություն մի՛ դրեք, դուք՝ որես հավաքացողներ Տիսուս Քրիստոսի՝ մեր Տիրոջ, որ միայն ինքը գիտի մարդկանց փառավորել: Եթե պարահի, օրինակ, որ ոսկի մարանի դրած և փառավոր զգեստներ հագած մի մարդ գա ձեր հավաքույթին, և մյուս կողմից գա նաև աղքատ մի մարդ՝ մաշված զգեստներով, և դուք փառավոր հագուստներ ունեցողին մեծ հարգանքով ասեք՝ «Վերևո՛ւմ նստիր, խնդրեմ», մինչ աղքատին ասեք՝ «Դու այսպեղ ոտքի՛ կանգնիր» և կամ՝ «Ե՛կ այսպեղ գեպնի՛ն նստի՛ն՝ ոտքերիս մոտ», արդյոք դուք ձեր մեջ խարություն դրած չե՛ք լինի և դաբած չե՛ք լինի սխալ սկզբունքով:

Լսեցե՛ք, իմ սիրելի՛ եղբայրներ, Աստված ինքը չընտրե՛ց այս աշխարհի աղքատներին, որոնք հարուստ են հավաքով և ժառանգելու են այն արքայությունը, որ Աստված խոստացավ իրեն սիրողներին: Մինչդեռ դուք արհամարհում եք աղքատներին: Իսկ հարուստները չե՛ն, որ հարստահարում են ձեզ. նրանք չե՛ն, որ քարշ են փալիս ձեզ դաբարանից դաբարան: Նրանք չե՛ն, որ վարկաբեկում են Քրիստոսի բարի անունը, որ դուք կրում եք ձեզ վրա:

Բայց դուք լավ կանեք, եթե իսկապես կապարեք Սուրբ Գրքի արքայական օրենքը, որ ասում է. «Միրի՛ր քո ընկերոջը, ինչպես ինքդ քեզ»:

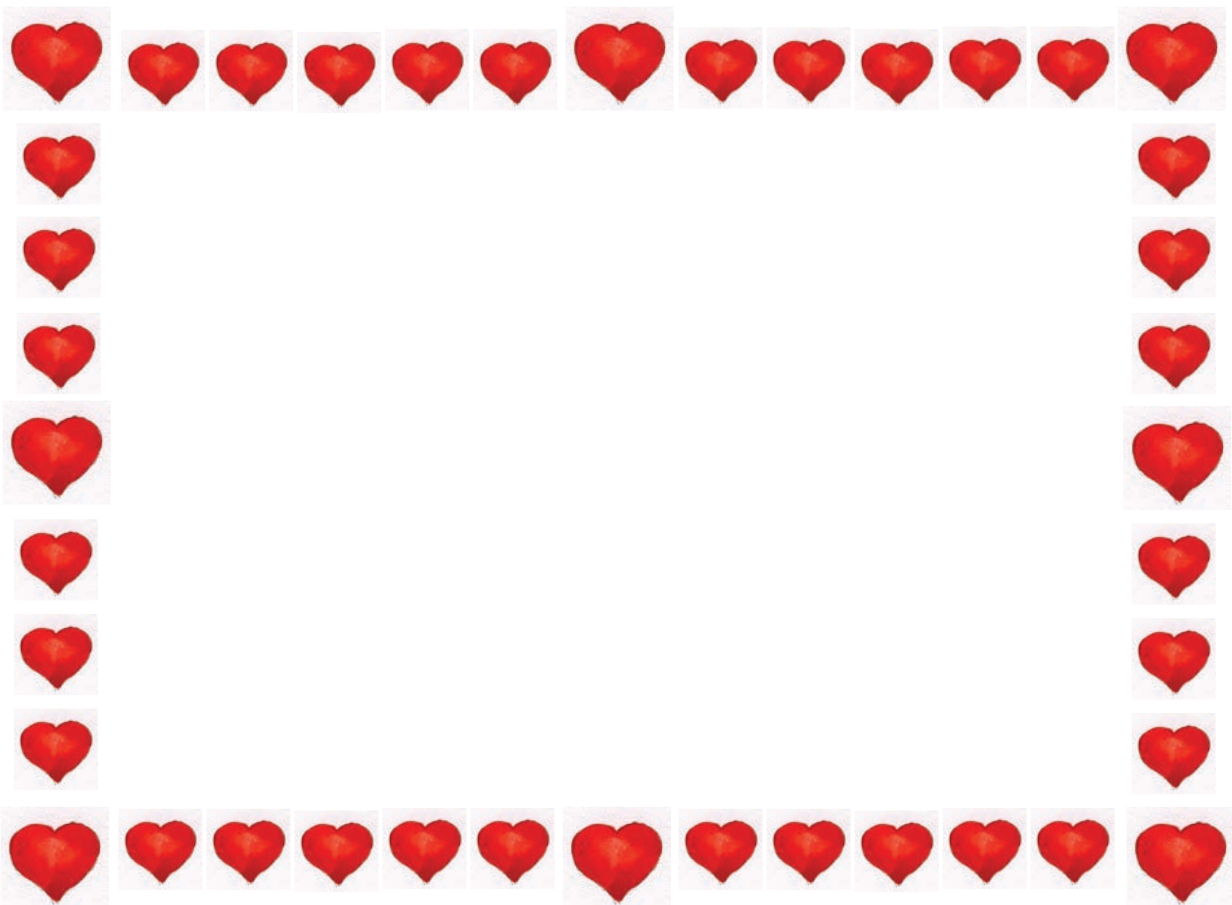
Խորհենք պատմության շուրջ

1. Ո՞րն է առաջին պայմանը, որով բնորոշվում է որպես ամենաիրական և անարար բարեպաշտությունը՝ ըստ Սբ Նակորոսի:
2. Քո կարծիքով ինչո՞ւ է նա ընտրում դա որպես բարեպաշտ մարդու ամենակարևոր հատկանիշ:
3. Սբ Նակորոսը գրում է մարդու լեզուն կամ խոսքերը վերահսկելու կամ «սանձահարելու» կարևորության մասին: Ինչո՞ւ է նա կարծում, որ մեր խոսքերն այդքան կարևոր են: Դու համաձայն ես նրա հետ:
4. Քո կարծիքով ինչո՞ւ է Սբ Նակորոսը «Սիրի՛ր քո ընկերոջը, ինչպես ինքդ քեզ» պատվիրանը կոչում արքայական օրենք: Ինչո՞ւ ենք մենք երբեմն հանդիպում դրան «Սիրո օրենք» բնորոշմամբ:

Ապրենք սիրո օրենքով

Գծի՛ր մի նկար, որը պատկերի, թե ինչպե՛ս դու կգործադրեիր «Սիրո Օրենքը» քո կյանքում: Ինքնուրույն բառերով նկարագրի՛ր պատկերվածը, որն արտահայտի «Սիրո Օրենքը»:

ՄԵՔ ՓԱՌԱՐԱՇՈՒՄ ԵՔՔ ՏԻՐՈՋԸ ՍԱՂՄՈՍՇԵՐՈՎ

112-րդ սաղմոսը նախանշում է Սբ Նակորոսի խոսքերը մեր այսօրվա դասում այն մասին, թե ինչպես է Աստված վերաբերվում աղքատներին: Կարդա՛ սաղմոսը և ներքևի գծի վրա գրի՛ր փողի համար(ներ)ը, որ հայտնում է նույն միտքը, ինչ Աստվածաշնչի դասի չորրորդ պարբերությանը:

Դասարանով փոխասացությամբ արդասանե՛ք սաղմոսը՝ հեղևելով ուսուցչի ցուցումներին:

- 1 Օրհնեցե՛ք Տիրոջը, երիպասարդնե՛ր, օրհնեցե՛ք անունը Տիրոջ:
- 2 Թող Տիրոջ անունն օրհնյալ լինի այսուհետև մինչև հավիպյան:
- 3 Արևելքից մինև արևմուտք օրհնյալ լինի անունը Տիրոջ:
- 4 Բարձր է Տերը բոլոր ազգերից վեր, և երկնքում է փառքը նրա:
- 5 Ո՛վ է նման մեր Տեր Աստծուն, որ բնակվում է բարձունքներում:
- 6 Նա տեսնում է հեզերին երկնքում և երկրի վրա:
- 7 Բարձրացնում է աղքատներին գեղնից, և փառապալներին վեր քաշում աղբանոցից:
- 8 Նրանց որպես իշխան նստեցնում է իր երկրի իշխանների կողքին:
- 9 Ամուլ կնոջը բնակեցնում է ցնձալից փան մեջ՝ իբր մայր, որ հրճվում է զավակներով:

Մղմ.112

Մենք աղոթքով հեղևում ենք Սբ Նակորոսի խոսքերին

Եկեղեցու հայրերից մեկի գրած ամենօրյա աղոթքներից մեկում կարդում ենք հետևյալ խոսքերը. «Այսօր իմ հանդիպած բոլոր մարդկանց թող իմ արարքները չվիրավորեն և չնեղացնեն»:

Նշի՛ր երեք եղանակներ, որոնցով կփորձես ապրել հիշյալ խոսքերի համաձայն փանը, դպրոցում կամ համայնքում:

1. _____	2. _____	3. _____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Գղիկերիան սիրով էր վարվում բոլորի հետ

Եթե դու լինեիր աղջիկը հռոմեացի մի պաշտոնյայի, ինչպես Գղիկերիան էր, թերևս դու կհասկանայիր, որ ամենակարևոր մարդիկ եղել են նաև իշխանավորներն ու հռչակավորները: Իսկ Գղիկերիան, ով ապրում էր Անպոնիոս կայսեր ժամանակ, շատ փարբեր փեսակի անձ էր:

Երբ հայրը մահացավ, Գղիկերիայի կյանքը փոխվեց: Նա կորցրեց իր հարստության մեծ մասը, և այլևս չունեի նախկին բարձր դիրքը՝ իբրև երբեմնի հզոր կառավարչի դուստր: Նա հեռանում է հոմմից և ապրում է Թրակիայում, որտեղ էլ գորացնում է իր քրիստոնեական հավատը:

Թրակիայից շաբերը, ովքեր իմանում էին, որ նրա հայրը եղել է բարձրաստիճան պաշտոնյա, ասում էին.

-Նա հավանաբար կարծում է, որ ինքն առանձնահատուկ է և ակնկալում է, որ բոլորն իրեն այդպես վերաբերվեն: Երևի նա չի էլ խոսի մեզանից շաբերի հետ, քանի որ մենք նրանց պես քաղքենի չենք, ովքեր ապրում են հոմում:

Մակայն Գղիկերիային չէր հեղափոխում որևէ մեկի ունեցվածքը կամ սոցիալական դիրքը: Նա բոլորին վերաբերվում էր բարեկրթությամբ և քրիստոնեական սիրով: Նա իրեն հավասար էր դիտում մյուսների հետ՝ լինել հարուստ, թե աղքատ, հռչակավոր, թե համեստ:

Վաղ դարաշրջանի շատ քրիստոնյաների նման Գղիկերիան իր հավատը փորձության ենթարկեց: Մի իրիկուն նա միացել էր մի խումբ մարդկանց, ովքեր պետք է գոհեր մաքուր Զևս չասածուն: Եվ քանի որ գիշերը վրա էր հասնում, նրանք բոլորն էլ ճրագներ էին վերցրել իրենց հետ՝ բացի Գղիկերիայից: Երբ խմբի ղեկավարը հարցնում է, թե ինչու նա լամպ չունի ձեռքին, նա խաչը դնում է ճակատին և ասում. «Մա է իմ ճրագը և լույսը»: Խաչը, կարծես թե, լույս էր փայլա նրա ճակատին:

Այսպես նա սկսեց աղոթել և ի զարմանս ամենքի Զևսի արձանը կայծակնահար եղավ և գետին փապավելով փշրվեց մանր կտորների:

Գղիկերիան ենթարկվեց շատ չարչարանքների, բայց չնահանջեց իր հավատից: Նա ոգևորեց ու քաջալերեց մյուսներին, ինչպես միշտ թե՛ հարուստներին և թե՛ աղքատներին, համբավ ունեցողներին և թե՛ չունեցողներին՝ պահպանելու հավատը ինչ էլ որ պատահի:

Նահապակ Գղիկերիան ի վերջո մահացավ 141թ.: Մինչև այսօր էլ քրիստոնյաները հիշում են, որ նա խաչը դրեց ճակատին և այն լուսավայելեց: Նրանք նաև հիշում են նրա համարձակ ու ոգևորիչ խոսքերը. «Մա է իմ ճրագը, սա է իմ լույսը»:

Շարական

Երկնավոր ձայներ լցվեցին երկիր, քանզի իբրև անուշ հոփ բուրեցիք Քրիստոսով, բանավոր ողջակեզներ և փրկության զոհեր և անարար գառներ ընծայված Աստուծուն:

Կանոն Յոթիսիմեանց ՕՐՅ. ԴՁ դրձ.

17
Բար - բա - ռք երկ - նա - լո - ռք լը - ցի - ն
20
գե - ռ - կիր, քան - զի հո - - - տ ա - նու - շի - ց
23
բու - ռե - ցա - յք ի Քրիս-տոս, ող - ջա - կե - զք բա - նա - լո - ռք
27
ե - լ զո - հք փրր - կու - թեան եւ ո - ռո - - - ջք
30
ա - նա - ռա - տք ըն - ծա - յեա - լք Աս - տու - ծո - - - յ:

ՏԱԼԸ` ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասի հիմնական թեման վերաբերում էր մեր դեռահաս երեխաների ընտանիքային կապերի և անհրաժեշտությանը, թե ինչպես պիտի վերաբերվեն մյուս մարդկանց, ինչպես նաև լքված լինելու, բամբասանքի առարկա լինելու և այլնի ցավալի, բայց անխուսափելի փորձառությունների վրա:

Մբ Նակոբոս Արղարի գրած նամակը, որը քննարկվեց այսօրվա դասում, քաջալերում է մեզ յուրաքանչյուրի հետ վարվելու արդարացիորեն՝ առանց հաշվի առնելու որևէ մեկի դիրքը կամ հարսությունը, և ուժեղ լինելու մեր հավաքի փարածման մեջ: Դասում նաև ներկայացվում էր նահապակ Գղիկերիան՝ երիտասարդ մի աղջիկ, ով ծնվել էր հարուստի ու պաշտոնավորի ընտանիքում, բայց քաջաբար պաշտպանում էր իր հավաքը և քաջալերում մյուսներին նույնպես վարվել: Երբ նրան առաջարկեցին զոհեր մատուցել կուռքերին գիշերվա մթին՝ մյուսների նման ճրագներ փանելով, նա մերժեց և խաչը կապելով ճակատին ասաց. «Մա է իմ ճրագը, սա է իմ լույսը»:

Ընտանիքով գրուցեք մարդկանց հետ վարվելու եղանակների մասին: Ապա վերցրեք մի մեծ մոմ: Մի կտոր թղթի վրա գրեք. «Քրիստոսն է մեր ճրագը և լույսը»: Միասին նկարագրողեք այն և փակցրեք մոմի ներքևի մասում: Մոմը դրեք ճաշատեղանի վրա, որպեսզի հավաքվում եք, և վառեք, երբ միասին աղոթեք:

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՊՐԵԼԱԿԵՐՊԻ ՄԱՍԻՆ

«Համբերո՞ղ եղեք մինչև Տիրոջ գալուստը»:
Հակոբոս 5.7

Հ Ա Յ Տ Ե Ա Գ Ո Ր Ծ Ե Ը Ք

Ի՞նչ է նշանակում լինել համբերող: Մարդիկ գուցե փարբեր կերպ սահմանեն այն, և ոմանք էլ գուցե այն ավելի գնահատեն, քան մյուսները: Ահա մի հարցարան, որը կօգնի քեզ մտածել քո սեփական համբերության մակարդակի մասին: Ամեն գույգից ընտրիր մեկ պատասխան:

Ինձ լավագույնս բնորոշող բառը կամ կապակցությունը հետևյալն է.

___ համբերապար սպասում եմ:

___ հենց հիմա եմ ուզում:

___ արագաշարժ եմ:

___ դանդաղաշարժ եմ:

___ վազում եմ:

___ քայլում եմ:

___ պատրաստ եմ ամեն ինչի:

___ ժամանակ է պետք պատրաստվելու համար:

___ անհապաղ պիտի հասնեմ ուզածս վայրը:

___ կգնամ ավելի երկար ճամփով, որը գեղեցիկ փրեսարան ունի:

___ ժամանակ չունեմ:

___ ծով ժամանակ ունեմ:

___ սիրում եմ փոքրիկ, ավելի փնտրտող մեքենա:

___ սիրում եմ մեծ, հզոր մեքենա:

___ ուզում եմ սրեղծել իմ ապագան:

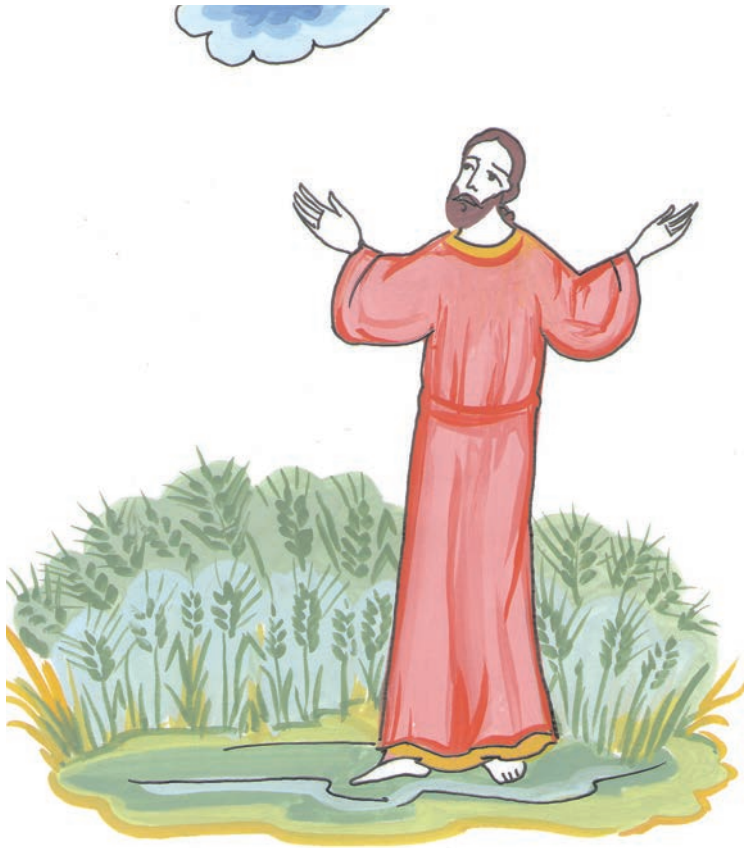
___ ուզում եմ փրեսնել, թե կյանքն ինչ կրերի:

🌿 **Աստվածաշնչի** պատմության մեջ տես, թե Սբ Հակոբոսն ի՞նչ է ասում համբերության և քրիստոնեական սիրո մասին:

ՆԱԿՈՒՄԸ ԿՈՉՈՒՄ Է ՄԵՋ ԱՊՐԵԼ ՈՐՊԵՍ ԱՄՏԾՈ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ

Նմանք Նսկորոս 4.11-5.12

Եղբայրներ, մի՛ բամբասեք միմյանց: Ով բամբասում է իր եղբորը կամ դստրու է նրան, նա բամբասում է Օրենքը կամ դստրու է Օրենքը: Իսկ եթե Օրենքն ես դստրում, նշանակում է, թե Օրենքը գործադրողը չես, այլ նրա դստրավորը: Միակ Օրենսդիրն ու Դատավորը, որ իշխանություն ունի փրկելու կամ կորստյան մատնելու, Աստված է: Դու ո՛վ ես, որ դստրում ես քո ընկերոջը:

Լսեցե՛ք ինձ նաև դուք, որ ասում եք. «Այսօր կամ վաղը կգնանք այսինչ քաղաքը, մեկ փարի կմնանք այնտեղ, առևտուր կանենք և կշահենք»: Մի՛թե գիտեք, թե վաղն ի՛նչ եք լինելու: Ձեր կյանքը նման է մշուշի, որ մի պահ երևում է և ապա անհետանում: Փոխանակ ասելու՝ «Եթե Տերը կամենա, կապրենք և կանենք այսինչ կամ այնինչ բանը», հոխորպում եք ամբարտավան կերպով: Բայց այդպես հոխորպալը սխալ է: Ներևաբար, ով որ գիտի ճիշտը և չի անում այն, մեղք է գործում:

Դո՛ւք էլ լսեցեք ինձ, հարուստներ: Լացե՛ք և դառնորեն ողբացե՛ք այն դժբախտությունների համար, որ գալու են ձեր գլխին, որովհետև ձեր հարստությունը փություն է, ձեր հագուստները՝ ցեցերի կեր: Ձեր արծաթն ու ոսկին ժանգոտ են, և նրանց ժանգը ձեր դեմ վկայություն կլինի և կրակի պես կլավի ձեր մարմինները, քանի որ իր վախճանին սուրբեցող այս աշխարհում դուք միայն այն գանձերը դիզեցիք: Ահավասի՛կ, ձեր արտերում աշխատող բանվորների վարձը, որ ձեզ մոտ պահեցիք՝ գրկելով նրանց, բարձրաձայն աղաղակում է, և հնձվորների բողոքը հասավ Ամենակալ Տիրոջ ականջին: Ձեր կյանքը հաճույքներով և զվարճությամբ անցկացրիք երկրի վրա ու պարարացաք՝ մոռթվելու օրվան պարարաստվող անասունների նման: Այո՛, իրավագրկեցիք և սպանեցիք արդարին, որ չընդդիմացավ ձեզ:

Ներևաբար, եղբայրներ, համբերո՛ղ եղեք մինչև Տիրոջ գալուստը: Տեսե՛ք, թե մշակն ինչպես է համբերությամբ սպասում, մինչև որ աշնան ու գարնան անձրևներն իջնեն, և հողը փա իր թանկագին բերքը: Դո՛ւք էլ համբերեցեք և ամուր պահեցեք ձեր սրտերը, որովհետև մոտ է Տիրոջ գալուստը:

Մի՛ փրպնջացեք միմյանց դեմ, եղբայրներ, որպեսզի Աստծո դատաստանին չենթարկվեք, որովհետև Դատավորն ահա գալիս է: Նեղությունների մեջ համբերելու օրինակ վերցրեք մարգարեներից, որոնք խոսեցին Տիրոջ անունով: Չէ՛ որ մենք երանի ենք փալիս նրանց, որոնք համբերեցին, ինչպես մարգարեները: Անշուշտ, լսել Նորի համբերության մասին և գիտեք, թե Տերը վերջում ինչպե՛ս վարձարեց նրան, որովհետև Տերը գթառատ է և ողորմած:

Բայց մանավանդ, եղբայրներ իմ, մի՛ երդվեք բնավ ո՛չ երկնքի, ո՛չ երկրի և ո՛չ էլ ուրիշ որևէ բանի վրա: Պարզապես ձեր այո-ն թող լինի՝ այո, և ոչ-ը՝ ոչ, որպեսզի չլինի թե դատապարտության ենթարկվեք:

Խորհենք պատմության շուրջ

1. Նակորբուր խրատում է քրիստոնյաներին՝ ասելով. «Եղբայրներ, մի՛ բամբասեք միմյանց»: Այս միտքը Տասը Պատվիրաններից ո՞ր մեկի հետ է առնչվում: Ընտրիր ներքևի երեքից մեկը և նշո՛ւմ արա առջևի գծիկի վրա:

- ___ 6. «Մի՛ սպանիր»:
- ___ 8. «Մի՛ գողացիր»:
- ___ 9. «Մերձավորիդ դեմ սույր վկայություն մի՛ րուր»:

2. Եթե ընկերներով արդեն որոշել եք արշավի գնալ, քեզ համար որքա՞ն դժվար կլիներ ասել. «Եթե Տերը կամենա, կգնանք արշավի»: Ի՞նչը կկանխեր քեզ «Եթե Տերը կամենա...» ասելուց:

3. Քո կարծիքով ինչո՞ւ է Նակորբուն այդքան շար գրում հարուստների դեմ: Կարծում ես նրա խոսքն ուղղված է բոլո՞ր հարուստ մարդկանց:

4. Քո կարծիքով՝ Նակորբուն ինչպե՞ս կսահմաներ համբերությունը:

Նամբերող մարգարեն

Մարգարեններից շարերը փառապանքներ կրեցին, բայցև համբերապար կատարեցին Տիրոջից իրենց տրված հրահանգը, այսինքն՝ ժողովրդին փոխանցելու Աստուծո կամքը: Երեմիան հաճախ ասում էր ժողովրդի համար անախորժ բաներ, և մի անգամ դրա պարճառով նրան զցեցին ջրհորը: «Ջրհորում ջուր չկար, այլ միայն ցեխ, և Երեմիան ընկղմվեց ցեխի մեջ»: (Երեմիա 38.6բ)

ՄԱՅՐԸ, ՈՐ ԴԱՄԲԵՐԱՏԱՐ ՍՊԱՍԵԿ

Ի՞նչ կանեիր, եթե լինեիր այն մոր տեղը, ով հոգ էր տարել իր որդուն և լավ դաստիարակել նրան, որը, սակայն, տեսնում է իր որդուն մեկը մյուսի երևից վատ արարքների անելիս: Ի՞նչ կանեիր, եթե նա երբեք չլսեր քեզ, երբեք ուշադրություն չդարձներ քո աղերսալից խորհուրդներին ու խրատներին:

Այսպիսի մի խնդրի առջև էր կանգնած Մոնիկա անունով մի կին: Նա ծնվել էր 322թ., Նյուսիսային Աֆրիկայի Տագաստե քաղաքում, ապա ամուսնացել Պապրիպրիոս անունով մի մարդու հետ: Մոնիկան նվիրյալ քրիստոնյա էր, մեղմախոս և բարեհամբույր անձնավորություն: Նրա ամուսինը հեթանոս էր, սակայն փարիսների իր աղոթքները և բարեսիրության օրինակը բերեցին նրան դեպի քրիստոնեություն, և նա մկրտվեց:

Բայց Մոնիկան փակավիճակ անհանգստացած էր իրենց երեք զավակներից մեկի համար, ով չէր լսում իրեն և անհոգ

կյանք էր վարում: Երիտասարդը մի կնոջ հետ ապրում էր Կարթագենում, որը մի երեխա ուներ, չնայած նրանք չէին ամուսնացել: Կարթագենում գտնվելու ընթացքում նա հանդիպում է մի խումբ մարդկանց հետ, ովքեր իրենք իրենց քրիստոնյա էին համարում, բայց նրանց հավատքը հեռու էր Եկեղեցու կողմից ընդունվածից: Մոնիկայի փղան խորապես ընդունում է այդ հավատալիքները, ինչն անվերջ անհանգստություն է պատճառում մորը:

Մոնիկան որոշեց գնալ Կարթագեն, տեսնել որդուն և գրուցել նրա սխալ հավատքի շուրջ: Այնուհետև Նա գնաց Հռոմ և Միլան, երբ որդին դասախոսում էր այնտեղ: Կրկին անգամ մոր՝ որդուն ճշմարիտ քրիստոնեություն վերադարձնելու ջանքերն ապարդյուն անցան: Նա ապավինում էր իր մտավոր կարողություններին, որոնք մեծ էին, և վստահ էր, որ ինքը ճիշտ է:

Ի վերջո Մոնիկան խնդրեց, որ քաղաքի եպիսկոպոսը խոսի իր որդու հետ: Այս եպիսկոպոսը ժամանակին նույնպես հարել էր այդ սխալ ուսուցումներին, որի մեջ հիմա նրա որդին էր ընկել: Եպիսկոպոսն ասաց Մոնիկային, որ չի կարող խոսել նրա որդու հետ այն գաղափարներից, որոնց ինքը ժամանակին կապված է եղել: Բայց նա հույս փոխեց մորը՝ ասելով. «Այսքան շար աղոթքներով ու արտասուքով մոր զավակը չի կորչի առիավեք»: Նա քաջալերեց մորը շարունակել համբերությամբ աղոթելու որդու համար:

Տարիներ անց Նոր Կրակարանն ընթերցելիս Մոնիկայի փղան հասկացավ, որ սխալ ճանապարհով է գնում: Նա վերադարձավ եկեղեցի՝ ճշմարիտ հավատի: Եվ նա դարձավ աշխարհահռչակ ուսուցիչ և հավատի մասին գրող մեծ հեղինակներից մեկը: Նրա անունը Օգոստինոս էր:

Մոնիկան որդու հետ միասին ճամփորդեց մի քանի փարի, մինչև որ մայրը մահացավ: Օգոստինոսը գրեց նրա մասին և մեծապես գնահատեց մորը, որ երբեք հույսը չկորցրեց իրենից: Նա գիտեր, որ իր համար անդադար աղոթող մոր սերը, համբերությունը և պարտապահվածությունը, նույնիսկ երբ թվում էր, թե կորած է, Աստուծո նախախնամության անբաժան մասերն էին, որպեսզի նա դառնա ճիշտ հավատի և դրա մասին սովորեցնի շարունակին:

1. Ենթադրենք՝ դու Օգոստինոսն ես և փարիներ հեփո գիտակցել ես, որ պատրաստ ես վերադառնալու ճշմարիտ հավատի: Ի՞նչ կասեիր քո մորը, երբ նրան նորից փեսաների: Ինչպե՞ս շնորհակալ կլինեիր նրան ցուցաբերած համբերության համար:

2. Որո՞նք են այն ձևերը, որոնցով դու առիթ ես փալիս ծնողներիդ համբերությամբ աղոթելու և սպասելու կյանքում քո բարեփոխումներին:

Սերմ ցանել և հետևել նրա աճին

Բնությունը փալիս է մեզ մեծ օրինակներ համբերության կարևորության մասին: Երբ հողագործները ցանում են սերմերը, պիտի սպասեն մինչև որ այն աճի և հասունանա: Երբ դու սերմ ցանես և պատրաստվես հետևել նրա աճին, ընթերցի՞ր արդե՞րի օրհնության կարգի աղոթքից քաղված հետևյալ հատվածը.

Օրհնյալ ես, Տեր Աստված Ամենակալ, որ երկրի ծագերից վերածում ես ամպեր և կայծակներից անձրև ստեղծում, վերցնում ես ծովի ջրերը և ցողում երկրի երեսը:

Օրհնի՛ր, Տեր, մեր երկրի արարելի և այգիների, ծառերի և խոտերի բերքը:

Օրհնի՛ր, Տեր, մեր սերմերը և սերմանողներին, քանզի առաք ես Քո պարզկենտրոն մեջ, սերմ ես փալիս սերմանողներին և հաց մարդկանց ապրելու համար:

Աստված՝ մեր, որ Քո խնամքով լցնում ես դաշտերը և լեռները պարարությամբ, նայի՛ր մեր սերմերին և աճեցրո՛ւ Քո ծառաների աշխատանքի արդյունքը՝ մեր քաղցը հագեցնելու համար, քանզի բոլորի աչքերը հույսով Քեզ են ուղղված և Դու ես փալիս նրանց կերակուր ժամանակին:

Եվ մեզ արժանի՛ արա խաղաղությամբ վայելել Քո առաք ողորմության պարզկենտրոն և գոհանալով փառավորել Քեզ Որդուդ և Սուրբ Նոգուդ հեփ այժմ և հավիտյանս, ամեն:

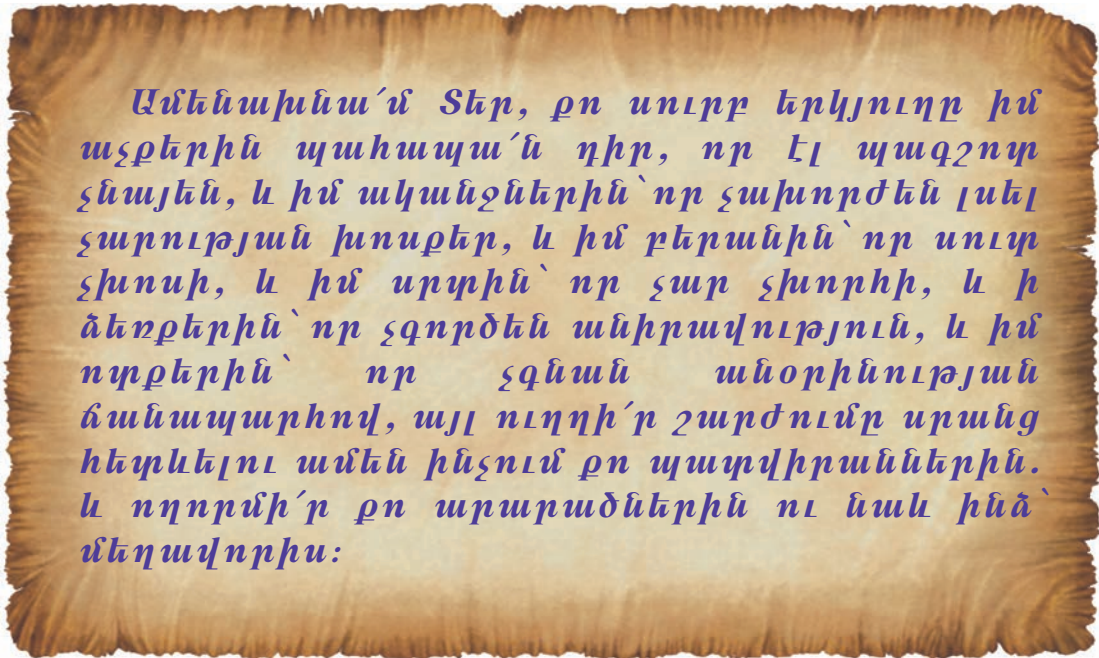

🌀 Ո՞ր միտքն է հուշում մեզ, թե՛ ուլքեր ուզում են բերք ստանալ, պետք է համբերաբար սպասեն:

🌀 Ի՞նչ է նշանակում «...վայելել Քո առաք ողորմության պարզկենտրոն» արտահայտությունը:

Աղոթենք միասին

Սա Սբ Ներսես Շնորհալու *Նավարույ խոսարույանի*ն աղոթագրքի 24 Կրկնից 9-րդն է: Այն օգնում է հավաքացյալներին՝ հիշելու Սբ Նակոբոսի խրատը առաքինի կյանք ապրելու վերաբերյալ:

ՏԱԼԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասը կենտրոնանում է Նակոբոս առաքյալի նամակի վրա, որում նկարագրվում է հավաքացյալ քրիստոնյայի առաքինությունները: Նշված հարկանիշներից նա շեշտում է համբերությունը: Սա կարևոր էր, քանի որ այդ ժամանակներում քրիստոնյաները ենթարկվում էին հալածանքների (ինքը ևս հալածանքի զոհ եղավ նահապակվելով), և նա ուզում էր, որ քրիստոնյաներն սպասեին Տիրոջ վերադարձին՝ առանց հուսահատվելու, և հավարն ամուր պահելով:

Մոնիկան՝ Օգոստինոս երանելու մայրը, համբերության մի օրինակ է. նա Կեսավ իր որդուն Կարինիների անառակ ապրելակերպից հեզո, երբ վերջինս վերահայրնաբերեց հավաքը: Աշակերտները նաև պիպի Կրկեն սերմեր, որպեսզի համբերությամբ սպասեն դրանց աճմանը:

Ընդամենը զրուցե՛ք այն մարդկանց մասին, ովքեր քո հանդեպ համբերաբար են եղել (օրինակ՝ ծնողները, ուսուցիչները, հարազատներ, բարեկամներ և այլն) և թե ինչպե՛ս է նրանց համբերությունն օգնել քեզ: Աստուծոն խնդրե՛ք, որ առաջնորդի ձեր ընդամենը և համբերություն պարզևի մյուսների հետ հարաբերություններում, քանի որ նրանք սովորում են, սխալվում և աճում գիտելիքների ու շնորհների մեջ:

ԱՊՐԵՆՔ ԵՎ ԱՌԱՋՆՈՐԴՎԵՆՔ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՎ

Օրենքը լրիվ գործադրած կլինենք այս մեկ պատվիրանով.
«Սիրի՛ր քո ընկերոջը քո անձի պես»:

Գաղատացիներին 5.14

ԻՆՏԵՐՎՅՈՒՄ

Նրաչն ասում է. «Ես միշտ կռիվների մեջ եմ ընկնում: Երբեմն, ինչպես այսօր, ես սկսում եմ անհանգստանալ, որ մարմնիս հետ կապված ամեն բան կարգին չէ: Ինձ սրամոքսն այսօր ահավոր ցավում է՝ բռնցքի հարված եմ սրացել փորիս, իսկ բերանիցս արյուն էր գալիս: Բայց կովելը մարդուն մի փեսակ ուժեղ է դարձնում և ես ինձ իսկական փրկամարդու պես եմ զգում: Ինձ թվում է՝ ես պիտի շարունակեմ այդպես ապրել: Եթե էլ այդպես չանեն, հասարակ փխմար ու թույլ մարդու փրկավորություն կթողնեմ»:

Մանեն ասում է «Ես վերջերս վար սովորություն եմ ձեռք բերել՝ ուշ եմ քնում գիշերները: Երբեմն ես կարդում եմ անկողնում, երբեմն գրի եմ առնում մրբիս մեջ եղած հուշերը: Մեկ-մեկ էլ դուրս եմ վազում ընկերուհիներիս հանդիպելու համար. դա էլ այն ժամին, երբ ծնողներս աշխատանքի են լինում: Վարն այն է, որ դպրոցիս դասերը միշտ չեմ հասցնում և երբեմն էլ աչքերս փակվում են դասի ժամին այնքան հոգնած եմ լինում, որ հագիվ եմ աչքերս բաց պահում: Բայց ընկերուհիներս կարծում են, որ դա իրոք զվարճալի է»:

Անդրանիկն ասում է. «Ընկերս՝ Նշանը, հավանաբար այլևս ինձ ընկեր չի լինի: Նա մի հիմար բան ասաց, և ես ասացի նրան, որ ասածը հիմարություն է: Այլա նա մի ուրիշ բան ասաց, և ես իսկապես ջղայնացա: Հաճախ, երբ այդպես խելքդ թոցնում ես, կրակի նման բռնկվում ես, և մինչ դա հասկանաս, ասում ես խոսքեր, որ երանի երբեք ասած չլինեիր: Ահա հենց այդպես էլ պատահեց, և դրա համար Նշանն էլ չի խոսում հետս: Նա գուցե ժամանակի հետ մոռանա պատահածը, իսկ ես կփորձեմ ներողություն խնդրել նրանից: Բայց երբեմն բարկացած պահին ասածների բավական երկար է մնում դիմացինիդ մարքում»:

Նարեն ասում է. «Իրոք, երբեմն դժվարանում եմ ինքս ինձ գրնել: Մայրս միշտ ջանում է ինձ փրկել լավագույն բաները, սակայն ընկերուհիներիցս շատերը հագնվում են ինձնից ավելի լավ և ունեն ավելի սիրուն իրեր: Մինչև այժմ հագնում մեծ քրոջս գործածած շորերը: Ես իսկապես նախանձում եմ և երբեմն ուզում եմ, որ մի վար բան պատահի, և ընկերներս կորցնեն իրենց սիրուն իրերը: Այդպիսի բաներ ցանկանալն ահավոր է, բանի որ նրանք ամեն դեպքում իմ ընկերներն են»:

🌿 *Կարդա՛ Աստվածաշնչի պատմությունը և փնտ՛ր, թե ինչպե՛ս էր Սբ Պողոսն ասում, որ երբ անում ենք մի բան, որն իսկապես չենք ուզում անել, Սուրբ Հոգին կարող է օգնել մեզ այդ հարցում:*

ՄՈՒՐԲ ՆՈՂԻՆ ՄԵՋ ՆԵՏ Է

Նմանք Գաղատացիներին 5.1, 13-26

Քրիստոսն ազատեց մեզ: Մա նշանակում է, որ մենք իսկապես ազատ ենք: Ուստի ամո՛ր պահենք այդ ազատությունը, որ վերստին ստրկության լծի տակ չմտնենք:

Եղբայրներ, Աստված կանչեց ձեզ, որ ազատ լինեք. նայեցե՛ք միայն, որ այդ ազատությունը մարդկային ցանկություններ կատարելու պատրվակ չդառնա, այլ սիրով

ծառայեցե՛ք միմյանց: Որովհետև Օրենքը լրիվ գործադրած կլինեք այս մեկ պատվիրանով. «Միրի՛ր քո ընկերոջը քո անձի պես»: Իսկ եթե այդպես միմյանց վիրավորեք ու բզկտեք, զգո՛ւյշ, դուք ձեզ կկործանեք:

Առաջնորդվեցե՛ք Սուրբ Նոգով, փոխանակ ձեր մարդկային ցանկությունները կատարելու, որովհետև մարդկային բնությունը Սուրբ Նոգու ցանկացածի հակառակն է ցանկանում, իսկ Սուրբ Նոգին՝ մարդկային բնության ցանկացածի հակառակը: Մրանք միմյանց հակառակ են, և այդ է պատճառը, որ դուք չեք կարող

ձեր ուզածը կատարել: Արդ, եթե դուք առաջնորդվեք Սուրբ Նոգով, նշանակում է՝ այլևս ենթակա չեք Օրենքին:

Մարմնի ցանկությունները մարդկանց մղում են անբարոյական քայլերի՝ պիղծ մտքերի և ամոթալի արարքների: Մարդիկ սկսում են պաշտել կուռքերի, զբաղվել կախարդությամբ, արել միմյանց և անհաշտ ապրել, նախանձում են, բարկանում և դառնում եսասեր: Նրանք ոչ միայն վիճում են, հակառակություններ անում, այլ նաև չար նախանձում իրար: Նրանք հարբեցողության են տրվում, անառակություններով զբաղվում և անում սրանց նման ուրիշ բաներ: Եվ ես նախազգուշացնում եմ ձեզ, ինչես նախապես էլ արել եմ, որ այսպիսի բաներ անողները չեն ժառանգելու Աստծո արքայությունը: Իսկ Սուրբ Նոգին դարձնում է մեզ սիրալիր, երջանիկ, խաղաղ, համբերաբար, ազնիվ, բարի, հեզ և ժուժկա: Այսպիսի բաների դեմ որևէ օրենք չկա:

Արդ, քանի որ այս նոր կյանքը Սուրբ Նոգով ենք ապրում, Սուրբ Նոգով էլ առաջնորդվենք: Չլինենք սնաարձ, չգրգռենք իրար, չնախանձենք միմյանց:

Խորհենք պատմության շուրջ

1. Քրիստոնյաները կոչված են սիրով ծառայելու միմյանց: Գրի՛ր այն պահերի մասին, երբ դու սիրահոժար և կամ դժկամությամբ ես ծառայել մեկին: Նամենադի՛ր, թե ինչպե՛ս էիր ինքդ քեզ զգում յուրաքանչյուր դեպքում:
2. Մյուսներին քո սեփական անձի չափ սիրելու պարզիրանը Աստվածաշնչում ձևակերպվում է հետևյալ կերպ. «Սիրի՛ր քո ընկերոջը քո անձի պես»: Աշխարհն ինչպե՛ս կրարբերվեր, եթե բոլորս ապրեինք այս խոսքերի համաձայն:
3. Պողոսը նշում է մի շարք եասսիրական ցանկություններ կամ արարքներ: Ոչ բոլորն են, որ կարող են մասնակից լինել թվարկված բոլոր մեղքերին: Ինչևէ, կան որոշներ, որ մարդկային բոլոր էակներն անում են իրենց կյանքի ընթացքում: Քո կարծիքով՝ որո՞նք են դրանք:

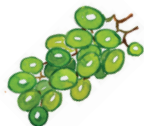

Սուրբ Հոգու պտուղները

Պողոսն օգտագործում է «Նոգու պտուղ կամ արդյունք» արտահայտությունը՝ որպես պարկեր նկարագրելով քրիստոնյաների ցանկալի վարքագիծը: Քանի որ պտուղն արդյունքն է աճման, որ հասունանում է ծառի վրա, նույն կերպ մենք ենք արդյունավորում բարի «պտուղ», ինչպես Պողոսի նշած պտուղները, երբ մենք թույլ ենք փալիս, որ

_____ գ ո ի _____ գործի մեր մեջ:

Վերևի նախադասությունը լրացնելու համար դո՛րս հանիր ճիշտ փառք յուրաքանչյուր «պտուղից» և գրի՛ր կողքի գծիկի վրա: Ապա ճիշտ դասավորիր դուրս բերված փառքերը վերևի դասարկ գծերի վրա, որպեսզի պարզես, թե ո՞վ է փալիս այդ պտուղները մեզ:

					
	ՍԵՐ (1-ին տառը) _____		ԱԶՆՎՈՒԹՅՈՒՆ (5-րդ տառը) _____		
	ՈՒՐԱԽՈՒԹՅՈՒՆ (2-րդ տառը) _____		ԲԱՐՈՒԹՅՈՒՆ (1-ին տառը) _____		
	ԽԱՂԱՂՈՒԹՅՈՒՆ		ՀՎԱՏԱՐՄՈՒԹՅՈՒՆ		
	ՀԱՍԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆ (1-ին տառը) _____		ՀԵԶՈՒԹՅՈՒՆ (8-րդ տառը) _____		
	ԺՈՒԺՎԱԼՈՒԹՅՈՒՆ (2-րդ տառի առաջին մասնիկը) _____				
					

ԱՇՈՍՏԵՑՔ ԱՊՐԵԼ ԿՈՉՈՎ

Տաթևի վանքը Սյունիքում

Տղամարդիկ և կանայք, ովքեր բնակվում են վանքերում, աշխատում են ապրել աստվածահաճո կյանքով: Նրանք փրկական աղոթում են աշխարհի բոլոր մարդկանց համար: Նրանք նաև անում են անհրաժեշտ ֆիզիկական աշխատանք՝ իրենց վանքերի բարեկեցությունն ապահովելու համար:

Ամեն ինչից վեր, վանականները ձգտում են հաղթահարել իրենց սրտի բոլոր փրկական մեղքերը՝ նախանձը, անամոթ մտքերը, վիճաբանությունը և այն ամենը, ինչ մեզ հեռու է պահում Տիտու Քրիստոսին նմանվելուց: Մաղձվարին պայքար է, և այն պահանջում է շարժարտներ մեղավոր վիճակը նույնիսկ փոքր-ինչ հաղթահարելու համար: Մակայն

վանականները շարունակում են պայքարը և աղոթում բոլորիս համար՝ մեր կյանքի յուրաքանչյուր օր Աստծուն ավելի մոտենալու համար:

🌿 *Եթե հնարավորություն ունենայիր մի վանականի խնդրելու, որ աղոթի քեզ համար, ո՞րը կլիներ քո խնդրանքը: Ո՞ր վար սովորությունդ կուզենայիր հաղթահարել: Կարող ես գրել կամ նկարել դրա մասին ներքևում:*

🌿 *Սուրբ Նոգոս ինը պարուհիներից ո՞ր մեկի կարիքը դու ամենաշատն ունես այժմ: Բնչո՞ւ:*

ՆՐԱՆՔ ԶԿԱՐՈՂԱՑԱՆ ԿՈՎԵԼ

Ահա մի «երկխոսություն»՝ հիմնված երկու վանականների մասին պատմության վրա, ովքեր փարիներ առաջ ապրում էին եղբայրների նման: Մենք կկոչենք նրանց Սիմոն և Փիլիպոս:

Սիմոն. Եղբայրս, դու գիտես, որ երբեմն ինձ թվում է, որ մենք նման չենք այլ մարդկանց:

Փիլիպոս. Դու ի՞նչը նկատի ունես:

Սիմոն. Այն, որ ուրիշ մարդիկ կռվում են իրար հետ և միշտ գտնում են վիճելու թեմաներ:

Փիլիպոս. Բայց ես ցանկություն չունեմ վիճելու քեզ հետ:

Սիմոն. Ոչ էլ ես եմ ուզում կռվել քեզ հետ: Բայց հարցը դա չէ:

Փիլիպոս. Դու երևի ուզում ես ասել, որ մենք պետք է փորձենք վիճաբանել և Կեսարիանք, թե ի՞նչ կարագվի. պարզապես հասկանալու, թե դա ի՞նչ է, որ մյուսներն անում են:

Սիմոն. Այո՛, ճիշտ այդպես: Չնայած ես վստահ չեմ, որ գիտեմ, թե ինչպես են կռվում:

Փիլիպոս. Լավ, արի՛ փորձենք: Ինչպե՞ս պիտի սկսենք:

Սիմոն (մի պահ մտածում է). Ես գիտեմ: Մի աղյուս կդնեմ երկուսիս միջև և կասեմ, որ դա իմն է: Այնուհետև դու կասես՝ ոչ, դա քոնն է, և մենք այդպես կսկսենք կռվել:

Փիլիպոս. Այդ դեպքում ես գնամ աղյուս բերեմ: (Բերում է աղյուսը և դնում հարակից միմյաց միջև) Տիմա, եղբայր, կարող ենք սկսել:

Սիմոն. Շատ լավ: Այս աղյուսն իմն է:

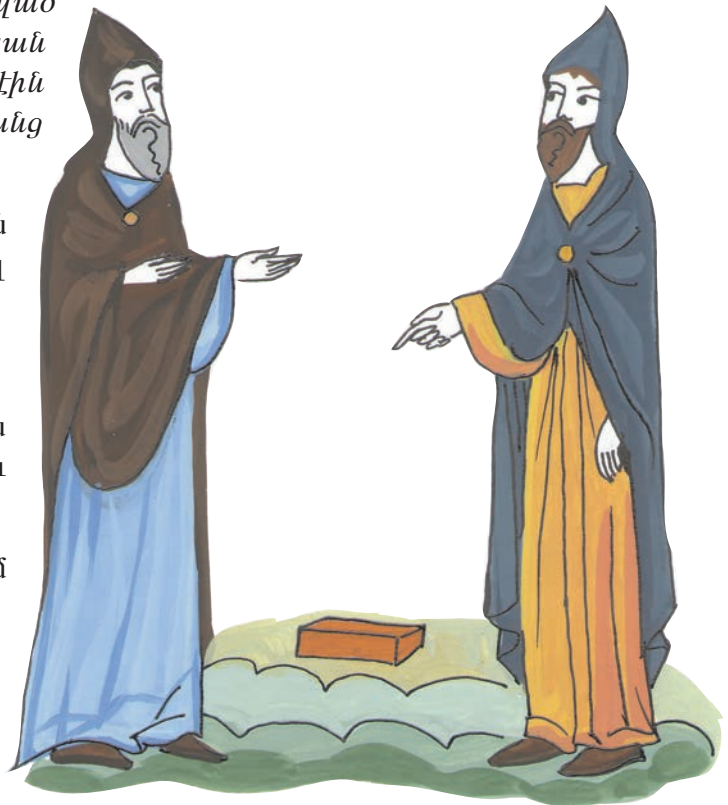
Փիլիպոս. Ո՛չ, դա քոնը չէ: Դա ինձ է պատկանում:

Սիմոն. Լավ, եթե դա քոնն է, արի՛ ու վերցրո՛ւ այն:

Փիլիպոս (շարժելով գլուխը). Եղբայր, ինձ թվում մենք չենք կարող կռվել:

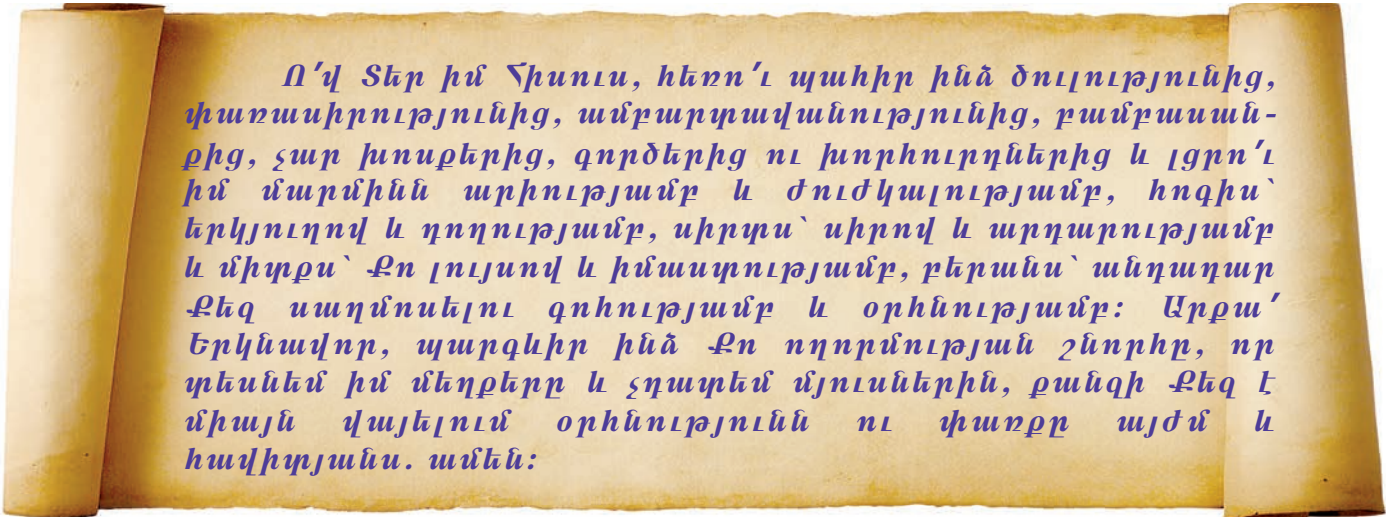
Սիմոն. Դու ճիշտ ես: Մենք ոչ մի պատճառ չունենք կռվելու: Ես կրայի քեզ աղյուսը:

Փիլիպոս. Ես էլ կրայի այն քեզ: Ուրեմն հենց սա՛ է կռվի վերջը:

Մը Եփրեմ Ասորու գորավոր աղոթքը

Մը Եփրեմ Ասորու այս աղոթքը ջանա՛ հաճախ արտասանել հարկապես Մեծ Պահքի ընթացքում՝ Սուրբ Հոգու առաջնորդությամբ սալբելու համար:

Ո՛վ Տեր իմ Տիսուս, հեռո՛ւ պահիր ինձ ծուկությունից, փառասիրությունից, ամբարտաժանությունից, բամբասան-քից, չար խոսքերից, գործերից ու խորհուրդներից և լցրո՛ւ իմ մարմինն արիությամբ և ժուժկալությամբ, հոգիս՝ երկյուղով և դողությամբ, սիրտս՝ սիրով և արդարությամբ և միտքս՝ Բո լույսով և իմաստությամբ, բերանս՝ անդադար Քեզ սաղմոսելու գոհությամբ և օրհնությամբ: Արքա՛ Երկնավոր, պարզևիր ինձ Բո ողորմության շնորհը, որ տեսնեմ իմ մեղքերը և չդատեմ մյուսներին, քանզի Քեզ է միայն վայելում օրհնությունն ու փառքը այժմ և հավիտյանս. ամեն:

ՏԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասը հիմնված է Մը Պողոս առաքյալի՝ Գաղատիայի քրիստոնյաներին ուղղված խոսքերի վրա: Նա հորդորում նրանց խուսափել մարդկային սխալ և վնասակար ցանկություններից, որոնց նա կոչում է «մարմնի գործեր» և թվարկում դրանք: Դրանց շարքում են այնպիսիք, ինչպիսիք են պղծությունը, կռապաշարությունը, կախարդությունը, թշնամությունը, կռիվը, նախանձը, բարկությունը, երկպառակությունը, սպանությունը, հարբեցողությունը, անառակությունը: Պողոսը չի խոսում մարդկային բոլոր ցանկությունների մասին, այլ միայն նրանց, որ վատ են մեզ համար և խանգարում են մեզ մերձենալ Աստծուն:

Նա այս վնասակար հակումներին հակադրում է Հոգու պտուղները, այն հարկանիշները, որ մարդիկ ձեռք են բերում, երբ թույլ են տալիս, որ Սուրբ Հոգին առաջնորդի նրանց ընթացքը: Ձեր աշակերտին հարցրե՛ք թվարկել այդ «պտուղները», որքան կկարողանա հիշել: Դրանք են՝ սերը, ուրախությունը, խաղաղությունը, համբերությունը, ազնվությունը, բարությունը, հավատարմությունը, հեզությունը, ժուժկալությունը:

Ընդանեկան հանձնարարություն

1. Պատրաստար ունեցե՛ք գունավոր թղթեր, մկրտար և մափիքներ: Երբ ձեր երեխան թվարկի «պտուղները», գրե՛ք այդ բոլորը, և թող ընդանիքի ամեն անդամ ընտրի դրանցից մեկը կամ երկուսը և այդ գործադրի հաջորդ մի քանի ամիսների ընթացքում: Յուրաքանչյուր կարող էք գծել և կտրել ձեր նախընտրած «պտուղ(ներ)ը»՝ օգտագործելով գունավոր թղթերը, և Սուրբ Հոգու պտղի անունը գրե՛ք դրա վրա՝ աչքի առջև պահելու որպես հիշեցում:
2. Զրուցե՛ք միասին, թե ինչպե՛ս ընդանիքի անդամներդ պիտի գործադրեք յուրաքանչյուր «պտուղը»: Օրինակ՝ «խաղաղությունը» կարող է նշանակել հափուկ ջանք թափել չզայրանալու համար: «Ուրախությունը» կարող է ենթադրել փորձել չլինել անտրամադիր կամ թախծուր: «Նավարարմությունը» վստահանալ, որ տնային գործերն արվում են անթերի և յուրաքանչյուրը գիտի իր պարտականությունն առանց հիշեցման: «Ժուժկալությունը»՝ փորձել ազահավարի չուտել կամ չափից ավելի ժամանակ չբարամադրել քնելուն կամ հանգստանալուն: «Պտուղներով» կարելի է նաև առաջնորդվել մյուսների հետ վարվելիս: «Նեզությունը» կարող է լավ գործել եղբայրների ու քույրերի համար՝ հեռու պահելով նրանց միմյանց հետ կռվելուց: «Ազնվության» կամ «բարության» գործեր կարելի է ծրագրել մյուսների համար:
3. Այս ջանքերը գործադրելիս խնդրե՛ք Սուրբ Հոգու առաջնորդությունը՝ միասին արտասանելով Սուրբ Հոգուն նվիրված ձեզ քաջ ծանոթ հեպրեյալ աղոթքը.

Նոզի՛ Աստծո, Աստվա՛ծ Ըշմարիտ, որ իջար Հորդանան գետ և վերևարուն և լուսավորեցիր ինձ սուրբ ավազանի մկրտությամբ. մեղանչեցի Երկնքի և Բո առաջ, մարբի՛ր ինձ վերստին սաստիկա՛յին Բո հրով, ինչպես առաքյալներին՝ հրեղեն լեզուներով, և ողորմի՛ր քո արարածներին ու նաև ինձ՝ մեղավորիս:

ԱՌԱՔՅԱՆՆԵՐԻ ԳՈՐԾԵՐԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ ԵՆ ՄԵՐ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

յս գլխի առաջին դասը

նվիրված է այն պատմությանը, թե ինչպես քրիստոնեությունը մուտք գործեց Հայոց աշխարհ
և թե ինչպես հաստատվեց Հայաստանյայց Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցին:
Երկրորդ դասը ներկայացնում է Հայ Եկեղեցու քարոզչական առաքելությունը հարևան երկրների
ու ժողովուրդների կյանքում, որով նրանք ընդունեցին քրիստոնեությունը:

Առողների համար

Այս գլխում ներկայացվում են պատմական այն դեպքերը, թե ինչպես քրիստոնեությունը մուտք գործեց Հայաստան և ինչպես հիմնադրվեց Հայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին: Միաժամանակ խոսվում է մեր Եկեղեցու առաքելության և գործունեության մասին Աստուծո խոսքի փարսաման, ծիսապաշտության, հոգևոր ծառայության և քարոզչության ոլորտներում:

ՄԵՆՔ ԵԿԵՂԵՑԻ ԵՆՔ ԳՆՈՒՄ ԵՎ ԱՇԽԱՏՈՒՄ ՄԻԱՍԻՆ

«Այդպես էլ թող ձեր լույսը շողա մարդկանց առջև»:

Մատթեոս 5.16

Ի Ա Յ Տ Ե Ա Գ Ո Ր Ծ Ե Ը Ք

Ծաղկին նայելիս մենք նկատում ենք նրա գույները և զգում բուրմունքը: Մենք հավանաբար շատ չենք մտածում ծաղկի մյուս հատկանիշների մասին: Մենք սիրում ենք նստել սիրուն ու հարմարավետ բազկաթոռի վրա, բայց սովորաբար չենք մտածում նրա բաղադրիչ մասերի՝ փայտի, կտորի, զսպանակների և սպունգի մասին:

Բայց մի բան աշխատում է միայն այն դեպքում, երբ նրա բոլոր մասերն աշխատում են միասին: Ի՞նչ մասեր ունեն հերկյալ առարկաներից յուրաքանչյուրը: Գրի՛ր ամեն առարկայի անունն իր բաղադրամասերի ներքևի գծերի վրա:

ՏՈՐԹ, ԴԱՇՆԱՄՈՒՐ, ՆՎԱԳԱԽՈՒՄԲ, ՊԱՐՏԵԶ, ՅՈՒՂԱՆԿԱՐ

Հող
Ջուր
Արև
Պարարտանյութ
Սերմեր

Շաքարավազ
Ալյուր
Փուռ
Յուղ/կարագ
Ձու

Պաստառ
Վրձին
Շրջանակ
Լույս
Ներկ

Ջութակներ
Շվիներ
Շեփորներ
Թմբուկներ

Լարեր
Սև ստեղներ
Սպիտակ ստեղներ
Պեղալներ

🌿 Կարդա՛ Աստվածաշնչի հատվածները և տե՛ս, թե ի՞նչ «մասերից» է կազմված Եկեղեցին:

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԸ ՊԱՏՄՈՒՄ Է ՄԵՋ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՄԱՍԻՆ

Վկ 2.15-16, Կդ 3.16, Ա Տմ 2.1-2, Ա Թս 5.25, Բ Կր. 9.7, Եր 13.16, Մտ. 5.16, Կդ. 3.16

Աստվածաշնչից բաղված ներքևի հարվածները նկարագրում են, թե ի՞նչ է Եկեղեցին՝ Քրիստոսի մարմինը, և թե նա ի՞նչ առաքելության է կոչված: Սրանք նրա անհրաժեշտ «մասերն» են: Ընթերցի՛ր Նին Կրակարանից և Նոր Կրակարանից ընտրված հարվածները և մտածի՛ր դրանց պարզամի շուրջ:

Կոչված ենք պաշտելու

«Փող գարկեք Սիոնի մեջ, ծոմի օր նշանակեցեք, պաղպաղանք քարոզեցեք, հավաքեցե՛ք ժողովրդին, սո՛րբ ժողով գումարեցե՛ք, ընտրեցե՛ք ձերերին, հավաքեցե՛ք կաթնակեր երեխաներին, թող փեսան դուրս գա իր սենյակից և հարսը՝ առագաստից: (Նովել 2.15-16)

«Սաղմոսներով, օրհնություններով ու հոգևոր երգերով ձեր սրտերում շնորհակալությամբ օրհներգեք Աստծուն»: (Կողոսացիներին 3.16բ)

Կոչված ենք աղոթելու

«Արդ, ամեն բանից առաջ խնդրում եմ, որ աղոթք, խնդրանք, աղապանք և գոհություն մատուցեք բոլոր մարդկանց համար, որպեսզի խաղաղ ու հանգիստ կյանք վարենք՝ կարարյալ աստվածպաշտությամբ և պարկեշտությամբ»: (Ա Տիմոթեոս 2.1-2)

«Եղբայրներ, աղոթեցե՛ք նաև մեզ համար»: (Ա Թեսաղոնիկեցիներին 5.25)

Կոչված ենք տալու

«Յուրաքանչյուրը թող տա ըստ իր սրտի հոժարության և ոչ թե չկամությամբ կամ պարտավորված զգալով, որովհետև Աստված սիրում է նրան, ով նվիրում է զվարթառաստի կերով»: (Բ Կորնթացիներին 9.7)

Աշխատենք և կիսենք

«Եվ մի՛ մոռացեք բարեգործություն անել և օգնել ուրիշներին, որովհետև դրանք են Աստծո կամեցած գոհերը»: (Եբրայեցիներին 13.16)

«Այդպես էլ թող ձեր լույսը շողա մարդկանց առջև, որպեսզի նրանք փեսնեն ձեր բարի գործերը և փառավորեն ձեր Նորը, որ երկնքում է»: (Մատթեոս 5.16)

Ուսուցանենք

«Թող Քրիստոսի խոսքը ձեր մեջ բնակվի իր ողջ հարստությամբ, որպեսզի կարարյալ իմաստությամբ ուսուցանեք և խրատեք միմյանց»: (Կողոսացիներին 3.16)

Խորհենք սուրբգրային հատվածների շուրջ

1. Նովել մարգարեի խոսքն ինչպե՞ն էր արտացոլվում վաղ եկեղեցու կյանքում և ի՞նչ ենք մենք անում այսօր եկեղեցի գնալիս:
2. Տալու մասին կորնթացիներին ուղղված Սուրբ Պողոսի խոսքերն ինչպե՞ն կօգնի քեզ պարասխանելու մեկի հերկյալ կարծիքին. «Ես չեմ գնում եկեղեցի, որովհետև այնպեղ միայն փող են ուզում ինձնից»:

Եկեղեցին ...

Գրաբախարակից արտագրի՛ր համապատասխանող զույգ նախադասությունները ներքևի նկարների կողքի գծերի վրա, որոնց վերաբերում են խոսքերը:

Շարական՝ նվիրված Սուրբ Տրդատ Լուսավորչակից արքային

1. Որդի Աստուծո, դու գերբնականորեն հրաշք գործեցիր հայոց թագավորի վրա, քո բարկության գավազանով նրա հիմարությունը իմաստության փոխեցիր:
2. Բարեյունի բռնավորի նմանությանը անբանների կերպարանքին փոխեցիր մեծն Տրդատ թագավորին՝ անբնական բռնությանը նվաճելով նրան:
3. Սուրբ Գրիգորի մաղթանքների շնորհիվ մարդկային բնության վերածեցիր մեծն Տրդատ թագավորին՝ անասնական բնությունից վերադարձելով նրան:

🌿 Կան երեք հատվածներ Սուրբ Գրքում, որոնք սերտորեն համեմատելի են շարականի յուրաքանչյուր տրան թեմայի և նշված բառերի, կապակցությունների հետ:

Ընթերցի՛ր ստորև նշված հղումները քո Աստվածաշնչից և յուրաքանչյուրի կողքի գծիկի վրա գրի՛ր շարականի տրան համարը:

Երեմիա 50.1-3 _____

Փիլիպեցիներին 3.21 _____

Առակներ 9.6 _____

Մտածենք՝ ինչո՞ւ

Ումանք կարծում են, որ քրիստոնեական հավաքը պարզապես կանոնների մի շարան է: Եթե մենք հեղինակներին, կգնանք դրախար: Այսպես մտածող մարդիկ հասկանում են, որ պարտավոր են եկեղեցի գնալ, աղոթել, բաժնեկից լինել, աշխատել, փրակ և ուսուցանել. ահա այն բոլոր բարիքները, որոնցով Աստուծո ժողովուրդն ապրում էր Քրիստոսից առաջ և շարունակում է ապրել Եկեղեցու հովանու ներքո այսօր:

Ահա Մաքսիմոս Խոսարովանողի (7-րդ դար) խրատը մեր դրդապարճառների կամ գործելու շահագրգռությունների մասին:

Բարի համարվող մարդկային արարքներից շատերը բարի չեն այն պատճառով, ինչի համար կատարվում են: Օրինակ՝ պահքը, խոկումը, աղոթքը, սաղմոսերգությունը, բարեսիրական գործերը և հյուրասիրությունը բարի բաներ են: Սակայն երբ նրանք արվում են ինքնագոյություն համար, դադարում են բարի լինելուց: Մեր բոլոր արարքներում Աստված փնտրում է մեր նպատակը՝ փեսնելու, թե արդյոք մենք դա անում ենք Տիրոջ համար, թե այլ դրդապարճառներով: Տերը մեզ օրհնում է, երբ որևէ բան կատարում ենք ճիշտ նպատակի համար միայն: Զանի որ Աստուծո դատաստանը նայում է ոչ թե գործերին, այլ նրա խորքում թաքնված նպատակին:

1. Նիմք ընդունելով վերևի քո ընթերցածը՝ ինչպե՞ս կարող ենք սրուգել որևէ բան անելու մեր դրդապարճառները կամ շահագրգռությունները:
2. Ի՞նչ է պատահում բարի գործերին, երբ դրանք արվում են «ինքնագոյության» համար և ոչ թե Աստուծո համար՝ ըստ Մաքսիմոսի:

ՏԱԼԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասն օգնեց աշակերտներին հասկանալ, որ Աստվածաշունչը՝ Նին և Նոր Կրակարանները, շատ բան են պարունում մեզ Եկեղեցու գոյության և գործունեության մասին: Աշակերտները ծանոթացան Աստվածաշունչում Եկեղեցու նկարագրություններին և ընթերցեցին սուրբգրային այն հարվածները, որոնցում խոսվում է Եկեղեցու առաքելության և նպատակի մասին:

Դասում ներկայացվում է նաև Նայասարանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու հիմնադրման պարմությունը Սբ Գրիգոր Լուսավորիչ Նայրապետի և Սբ Տրդատ արքայի ջանքերով, որոնց շնորհիվ հավաքի լույսը փարածվեց Նայասարան աշխարհում, և մենք դարձանք քրիստոնեությունն առաջինը պեղականորեն ճանաչած ազգը:

Ձեր երեխային հանձնարարե՞ք համառոր պարմելու Սբ Գրիգորի և Սբ Տրդատ արքայի մասին: Շատ հանրահայտ մարդիկ են կոչվել այս անուններով, թվարկե՞ք նրանցից մի քանիսին, որով ձեր երեխան կգիտակցի, որ հիշյալ սուրբերն առանցքային դեր են խաղացել Նայ Եկեղեցու և հայ ժողովրդի պարմության մեջ:

ՄԵՆՔ ՆՁՄՆՈՒՄ ԵՆՔ ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՆՈԳԵՎՈՐ ԿԱՐԻՔՆԵՐԻՆ

«Գնացե՛ք և բոլոր ժողովուրդներին իմ աշակերտները դարձրեք»:
Մատթեոս 28.19

ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԵՐԿՐՈՒՄ

Մի քանի օր առաջ ես դպրոցից փուն էի գալիս: Ուրախ քայլում էի և վայելում ժամանակս: Ճանապարհին ես նաև ուրում էի իմ ամենասիրած քաղցրաբլիթները: Ամեն ինչ լավ էր, բայց փուն չհասած լսեցի փոքրիկի լացի ձայն: Ես ոչ ոքի չգրեաա և սկսեցի նայել փուն չորս կողմը:

Ահա նա՝ նստած գեղնի վրա, արցունքները գլորվում էին աչքերից, խեղճացած վիճակով և ձեռքին գծերով նշված ինչ-որ թերթի մի կտոր:

Ասացի. «Այս կողմերում ես ապրում: Գուցե քեզ օգնեմ, ձեր փունը փունեմ, եթե մոլորվել ես»: Նա պարտախանեց, որ նոր են փեղափոխվել այս թաղերը, և ինքը շփոթվել է՝ փորձելով գտնել իրենց փողոցը: Տարիկի պարտասարած քարտեզը, որ բռնել էր ձեռքին, իրականում շատ օգտակար չէր եղել: Նա ասաց. «Վարահ էի, թե գիտեմ ճանապարհը, բայց երևի սխալվել էի»:

Այսպիսով, ես ցույց տվեցի նրան իրենց փողոցը հասնելու ճիշտ ճանապարհը և համոզվեցի, որ հասկացավ: Մրանից հետո նա էլ չի անհանգստանա, այլ ինձ նման կվայելի քայլելը: Ես նրան նաև տվեցի քաղցրաբլիթներիցս մեկը:

Ես երբեմն մտածում եմ այդ օրվա մասին, քանի որ հասկացա, թե որքան կարևոր է մարդկանց հասնել իրենց նեղության մեջ և կիսել նրանց հետ քո իմացածը, ինչի կարիքը նրանք ունեն: Ես չէի դիմանա, եթե կորեի և չունենայի մեկին, որ ճանապարհս ցույց տար:

Նուսով եմ, որ այդ փոքրիկը մի օր նույնպես օգնության կհասնի մեկին: Նուսով եմ՝ նրան կասի իր իմացածը կամ կողողողի մոլորվածին: Այլ խոսքով՝ հուսով եմ, որ նա կօգնի մեկ ուրիշին վայելել քայլելը:

🌿 **Աստիճանագրություն** հարվածներում տես, թե ինչպե՛ս ենք կոչված օգնության հասնել և մեր իմացածը կիսել մյուսների հետ:

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԸ ՀՈՐԴՈՐՈՒՄ Է ՄԵՉ ՕԳՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄՆԵԼ ՄՅՈՒՄՆԵՐԻՆ

Մտ 28.16-20, Տհ 14.2, Գրծ 8.27-38, Տր 2.7-8, 11-15

«Իսկ րասանմեկ աշակերպները գնացին Գալիլիա, այն լեռը, որտեղ Տիսուսը ժամադրվել էր իրենց հեպ: Երբ նրան րեսան, երկրպագեցին նրան, բայց ոմանք րարակուսեցին: Տիսուսը մոտենալով խոսեց նրանց հեպ: Ապա ասաց.

-Ամեն իշխանություն րովեց ինձ երկնքում և երկրի վրա: Ինչպես որ Տայրն ինձ ուղարկեց, այնպես էլ ես ձեզ եմ ուղարկում: Գնացե՛ք, ուրեմն, և բոլոր ժողովուրդներին իմ աշակերպները դարձրե՛ք: Մկրպեցե՛ք նրանց Տոր, Որդու և Սուրբ Տոգու անունով: Սովորեցրե՛ք նրանց այն բոլոր պարվիրանները, որ րվեցի ձեզ: Եվ ահա ես ձեզ հեպ կլինեմ միշտ՝ մինչև աշխարհի վախճանը»: (Մարթեոս 28.16-20)

«Իմ Տոր րան մեջ շար րեղ կա, եթե այդպես չլինեք, չէի ասի ձեզ, թե գնում եմ և ձեզ համար րեղ կպարասրեմ»:

(Տովհաննես 14.2)

«Եվ ահա եթովպացի մի ներքինի, եթովպացիների Կանդակի, այսինքն՝ թագուհու բարձրաստիճան պաշտոնյաներից մեկն էր, նրա գանձերի ընդհանուր վերակացուն և Երուսաղեմ էր եկել Ասրծուն երկրպագելու, այնտեղից վերադառնալիս, իր կառքի մեջ նստած, Եսայի մարգարեի գիրքն էր կարդում: Սուրբ Տոգին ասաց Փիլիպպոսին.

-Սոքեցիր և այդ կառքի կողքից քայլիր:

Երբ Փիլիպպոսը վազելով հասավ կառքին, լսեց, որ նա բարձրաձայն Եսայի մարգարե էր ընթերցում: Փիլիպպոսը հարցրեց.

-Տասկանո՞ւմ ես, ինչ որ կարդում ես:

Իսկ նա պարասխանեց.

-Ինչպե՛ս կարող եմ հասկանալ, եթե մեկն ինձ չբացատրի:

Ապա խնդրեց, որ Փիլիպպոսը բարձրանա և իր մոտ նստի: Նրա կարդացած հարվածը հեպրեյական էր. «Մորթվելու րարվեց նա ինչպես մի ոչխար. և ինչպես անմոռն գառն իր բուրդը խուզողի առաջ, այնպես էլ նա չբացեց իր բերանը: Նա նվաստացավ, և չգրնվեց մեկը, որ պաշտպաներ նրան. ո՛վ պիտի պարմի նրա սերնդի մասին, քանզի նրա կյանքն ահա վերացվում է այս աշխարհից»:

Ներքինին հարցրեց Փիլիպպոսին.

-Աղաչում եմ, ասա՛, մարգարեն ո՞ւմ մասին է ասում այս բաները, ի՞ր մասին, թե՛ մեկ ուրիշի:

Այն ժամանակ Փիլիպպոսը, Սուրբ Գրքի այդ հարվածից մեկնելով, սկսեց նրան ավերարանել Տիսուսի մասին: Եվ մինչ նրանք գնում էին, ճանապարհին հասան մի րեղ, ուր ջուր կար: Ներքինին ասաց.

-Ահա այստեղ ջուր կա. որևէ արգելք կա՞, որ ես մկրպվեմ:

Փիլիպպոսը պարասխանեց.

-Եթե քո ամբողջ սրբով հավարում ես, կարող ես մկրպվել:

-Տավարում եմ, որ Տիսուս Քրիստոսը Ասրծո Որդին է,- պարասխանեց ներքինին և կառապանին հրամայեց, որ կառքը կանգնեցնի:

Փիլիպպոսն ու ներքինին, երկուսը միասին մրան ջրի մեջ, և Փիլիպպոսը մկրպեց նրան»:

(Գրծ 8.27-38)

«Քո անձով բարի գործերի օրինակ եղիր բոլորին, իսկ քո ուսուցումներով օրինակ րուր անկեղծության, մաքրության և պարկեշտության: Միշտ խոսիր ողջամրությամբ՝ րեղիք չրալու համար պարսավանքի, որպեսզի հակառակորդն ամոթով մնա և մեր մասին չարախոսելու բան չունենա:

Քանզի Ասրված իր շնորհը հայրնեց, որպեսզի բոլոր մարդիկ փրկվեն: Այդ շնորհը մղում է մեզ, որ հեռանանք անհավար կենցաղից և աշխարհիկ ցանկություններից, այս աշխարհում ապրենք զգաստությամբ, արդարությամբ ու բարեպաշտությամբ և հույսով սպասենք այն երջանիկ օրվան, երբ մեր մեծ Ասրվածն ու Փրկիչը՝ Տիսուս Քրիստոսը, հայրնվի իր փառքով, որովհեպև Քրիստոսն իր անձը րվեց մեզ համար, որպեսզի մեզ ազարի մեր բոլոր անօրենություններից և մաքրելով մեզ դարձնի իր սեփական ժողովուրդը՝ նախանձախնդիր բարի գործերի: Այս բաները սովորեցրո՞ւ քո հավարացյալներին: Քաջալերիր նրանց և ըստ հարկի հանդիմանիր՝ գործածելով հեղինակությունը, այնպես որ ոչ ոք թեզ չարհամարհի»:

(Տիպոսին 2.7-8, 3.11-15)

Խորհենք սուրբգրային հատվածների շուրջ

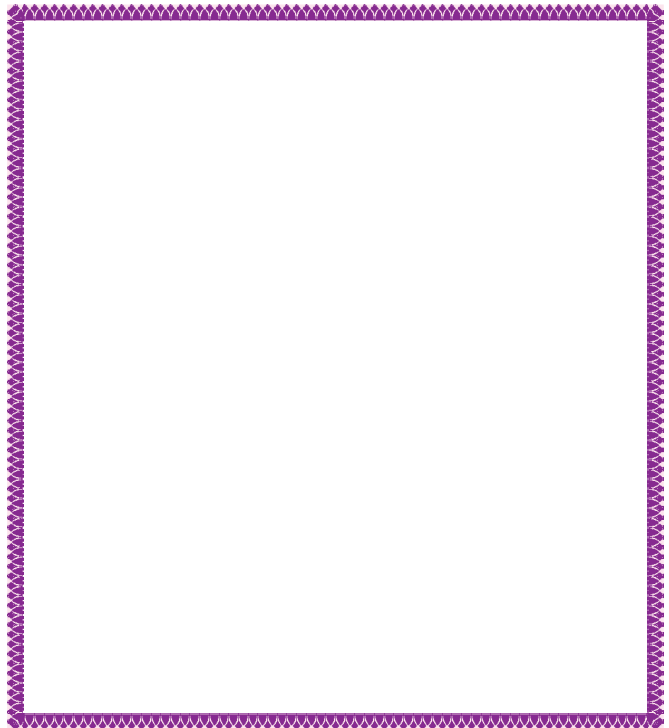
1. **Առաջին հատված.** մենք կարդում ենք, որ երբ աշակերտները Կեսան Նիսուսին, երկրպագեցին նրան, բայց «ոմանք փարակուսեցին»: Եթե այդ օրը լինեիր աշակերտների մեջ, կուզեիր լինել նրանց շարքում, ովքեր պաշտեցին Քրիստոսին, թե՛ քեզ համար դժվար կլիներ հավատալ, որ Նիսուսը հարություն առավ մեռելներից:
Բացատրի՛ր:

2. **Երրորդ հատված.** ո՞ր բառերն են հայտնում մեզ, որ Փիլիպպոսի ջանքերը եթովպացի պաշտոնյայի հետ կապված հաջողվեցին:

3. **Չորրորդ հատված.** ինչո՞ւ է Սբ Պողոսը կարծում, թե քրիստոնյա ուսուցիչների համար այդքան կարևոր է բարի օրինակով ապրելը:

Հասնել և ուսուցանել մեկ ուրիշին

Փիլիպպոսը նվիրյալ հետևորդներից էր Նիսուս Քրիստոսի, որ ջանում էր ուսուցանել մյուսներին Տիրոջ մասին: Երբ նա հանդիպեց եթովպացի պաշտոնյային, «սկսեց Նիսուսին ավերարանել նրան»: Կա՞րողոք մեկը՝ քո ընկերներից կամ ուսուցիչներից, որին հիշում ես յուրահավույթ կերպով քեզ Նիսուսի մասին ավերարանելիս: *Կողքի շրջանակի մեջ գծի՛ր կամ գրի՛ր նրա մասին:*

Ո՞րն է ամենակարևոր բանը, որ դու ուրիշներին կասեիր Նիսուս Քրիստոսի մասին ավերարանելիս:

ԵՐԵՔ ՍՈՒՐՔԵՐ, ՈՐ ՔԱՐՈՉԵՄԻՑ ԸՆՏ ԴԱՅԱՍՏԱՇՈՒՅ ԴՈՒՐՍ

Սբ Գրիգոր Լուսավորիչ և Սբ Գրիգորիս

Սբ Գրիգոր Նայրապետը Նայ Եկեղեցու մեծագույն գործիչը և ավերարանիչն է այն աստիճան, որ «փասներեքերորդ» հռչակված Պողոս առաքյալի հեկոտորությամբ կոչվեց «փասնչորսերորդ» առաքյալ հայ ժողովրդի համար: Նրանով սկսվեց Նայոց Կաթողիկոսությունը: Առաջին հայ եկեղեցիները, որոնց գլուխն է Էջմիածնի Մայր Տաճարը, իր նախաձեռնությամբ կառուցվեցին: Ու վերջապես, ամբողջ հայ ժողովուրդը՝ իր թագավորով, պալատականներով, իշխաններով, բանակով, քաղաքացիներով ու գյուղացիներով առաջնորդեց Ավերարանի լույսին՝ ժառանգելով արժանապես Լուսավորիչ պանծալի փիրդոսը: Պատմական աղբյուրները վկայում են, որ Սբ Գրիգոր Նայրապետը Ավերարանի լույսը փարածեց ոչ միայն հայոց, այլ նաև մեր հարևան ժողովուրդների կյանքում: Նա մեր Եկեղեցու միակ սուրբն է, որը համաքրիստոնեական ընդունելության և փոնակափարության է արժանացել:

Գրիգորը ծնվել է մոտ 240 թվականին: Որդին էր Անակ Պարթև իշխանի, որը ընդհանրապես Նայասարան էր ուղարկվել պարսից թագավորի կողմից, որպեսզի նենգությամբ սպանի հայոց Խոսրով թագավորին: Անակին հաջողվում է սպանել Խոսրով արքային, բայց նա էլ իր ընդհանրապես սպանվում է հայ իշխանների կողմից: Այս կտորածից ազատվում են երկու մանուկներ. մեկը փախցվում է Պարսկաստան, իսկ մյուսը՝ Կեսարիա: Երկրորդ մանուկն է, որ մկրտվելով Գրիգոր անունն է սրանում և պիպի դառնար հայոց ապագա Լուսավորիչը: Կեսարիայում Գրիգորը մեծանում է քրիստոնեական շրջանակներում և սրանում քրիստոնեական հիմնական դասփարակություն և հունական բարձր կրթություն: Չափահաս դառնալուց պես ամուսնանում է Մարիամ անունով օրիորդի հետ, որը ապագայում սուրբ հռչակված Սեբաստացի Աթանագինես Եպիսկոպոսի քույրն էր: Նրանք ունենում են երկու որդի՝ Վրթանեսն ու Արիստակեսը, որոնք երկուսն էլ դառնում են հայոց կաթողիկոսներ՝ հաջորդելով իրենց Լուսավորիչ հորը:

Նախորդ դասերից փրկյալ ենք, թե ինչպես է Գրիգորը գալիս Նայասարան, քարոզում քրիստոնեությունը և Տրդատ թագավորի կողմից դաժան չարչարանքների ենթարկվում՝ 13 տարի անցկացնելով Խոր Վիրապի ահավոր բանտում: Գիտենք նաև, որ Տրդատ թագավորին բժշկելուց հետո Գրիգորը մեկնում է Կեսարիա ձեռնադրվելու համար: Եպիսկոպոս ձեռնադրված Գրիգորը իր հետ վերցնելով Նովիաննես Մկրտչի մատուցների մեծ մասը և նահապետակալ Աթանագինես Եպիսկոպոսի նշխարները հոգևորականների մեծ խմբով վերադառնում է Նայասարան: Ճանապարհին առաջինը հանդիպում է Տարոն գավառը, այսօրվա Մուշ քաղաքը և շրջակա երկրամասը, ուր փակված շարունակվում էր կռակաշարությունը, քրիստոնեական քարոզություն է իրականացնում, կործանում է կուռքերը և նրանց մեղիանները նորոգելուց հետո սրբազործելով վերածում է քրիստոնեական աղոթավայրերի: Այսպես հիմնում է հաբուկ վանք և նրանում ամփոփում Սբ. Նովիաննես Մկրտչի մատուցները, որով վանքը կոչվում է Սբ Կարապետ:

Մինչև հայոց մայրաքաղաք Վաղարշապատ հասնելը մեծ ամբողջ ճանապարհին հանդիպող քաղաքներում ու գյուղերում քրիստոնեություն է քարոզում և հոծ խմբերով շարերին մկրտում: Դարձի եկողների մեջ հայերից բացի կային նաև այլազգիներ՝ հույներ, ասորիներ, պարսիկներ, հրեաներ, որոնք ապրում էին Նայասարանի ծայրագավառներում կամ սահմանակից երկրներում:

Արածանի գետում Տրդատ արքայի գլխավորությամբ հայոց արքունիքին, պալատական իշխաններին, բազմահազար զորքին ու ժողովրդին մկրտելուց, Վաղարշապատում Աստուծոց ունեցած փեսիլքի համաձայն Էջմիածնի Մայր Տաճարը կառուցելուց և 303 թվականին օծումը կատարելուց հետո Գրիգոր Կաթողիկոսը կրկին ձեռնամուխ է լինում ընդարձակ և ընդհանուր քարոզության՝ Ավերարանի լույսը և ճշմարտությունը փարնելով ոչ

միայն Նայասարան աշխարհի բոլոր կողմերը, այլ նաև նրա սահմաններից դուրս շրջակա երկրները: Նյուսիսից՝ վրացիներին, հյուսիս-արևելքից՝ աղվաններին և այլ կովկասյան ցեղերին, հարավ-արևելքից՝ արքայապարականցիներին և կորդուբներին՝ քրդերին և այլ ցեղախմբերի: Այնպես որ Լուսավորչի քարոզությունը և գործունեությունը տարածվում է Կովկասից մինչև Միջագետք, Եփրատից մինչև Կասպից ծով:

Կովկասյան բարբարոսների իբրև քարոզիչ և Աղվանքի Կաթողիկոս է ուղարկում իր թոռանը՝ Վրթանեսի որդի Գրիգորիսին, որի վարքի մանրամասներին, Աղվանքում վայրի ցեղերին քրիստոնեություն քարոզելուն և եղերական նահապետությանն արդեն իսկ անդրադարձել ենք նախորդ դասերի ժամանակ (դաս 13):

ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՅ

4-5-րդ դարի մեր նշանավոր ազգային ու եկեղեցական դեմքերից Սբ Մեսրոպ Մաշտոցին արդարև ճանաչում ենք որպես հայոց այբուբենի սրբեղծողի: Մակայն այս մեծ գյուրը հեղինակելուն զուգահեռ նա աչքի էր ընկնում նաև իր հոգևոր-քարոզչական աշխույժ գործունեությամբ:

Ծնվել է 361 թվականին, Տարոն գավառի Նացեկաց կամ Նացիկ գյուղում: Որդին էր Վարդանի, որը սերում էր Մամիկոնյանների տոհմից: Կորյունը՝ իր աշակերտը և կենսագիրը, մեզ պատմում է, որ Մեսրոպը սրացել է բարձր և ընդհանուր դաստիարակություն և փրապետում էր հունարեն, ասորերեն և պարսկերեն լեզուներին: Իր բարեպաշտության և բարձր դաստիարակության համար Մեսրոպը դիվանադպիր է նշանակվում Խոսրով Գ թագավորի պալատում: Իր պարտականությունն էր արքայական հրամանագրերը և հրովարակները գրել հունարեն, պարսկերեն և ասորերեն, քանի որ այն ժամանակ հայերեն այբուբեն չկար: Բայց Մեսրոպն

ավելի կատարյալ կյանքի կոչում է զգում իր մեջ: Թողնում է արքունիքը Ասործ ծառայության համար, եկեղեցական կարգ ստանում և քաշվում մի վանք՝ գիշեր-ցերեկ աղոթելով ու Սուրբ Գիրքն ուսումնասիրելով: Այսպիսի կյանքով նա ինքն իրեն նախապատրաստեց այն գործին, որ նախախնամությամբ իրեն էր վերապահված: Միաժամանակ վանքում ապրելիս պատրաստվում էր նաև քարոզչական կյանքի համար: Շամբիթ իշխանի պաշտպանությամբ Մեսրոպը Ավետարան է քարոզում Գողթն գավառում, Արաքսի մերձակայքում, դարձի բերելով շատ հերետիկոսների և հեթանոսների:

Սահակ Կաթողիկոսի օրհնությամբ և Վռամշապուհ թագավորի աջակցությամբ Մեսրոպը հորինում է հայոց այբուբենը՝ հնարավորություն տալով իր ժողովրդին Աստվածաշունչը կարդալու սեփական լեզվով:

Մեսրոպ Մաշտոցը հաջողությամբ քարոզում է նաև վրացիներին և աղվաններին՝ հարմարեցնելով հայոց այբուբենը նրանց լեզուներին: Կենսագիր պատմիչը գրում է, որ հայոց, վրաց և աղվանից բոլոր կողմերը իր կյանքի ամբողջ ժամանակը զբաղված էր թագավորների, իշխաններին և բոլոր հեթանոսներին ավերարանելով՝ Ամենափրկիչ Տիսուսի անունը կրելով իր անձի վրա: Եվ ամենքին Քրիստոսով զգեստավորեց և հոգեղեն շնորհներով զարդարեց: Ուր որ Ավետարանը քարոզեց, հաստատեց նաև դպրոցներ և նշանակեց ուսուցիչներ ու հոգևորականներ՝ շարունակելու իր գործը: Իր գիտական, գրական ու թարգմանական հսկա աշխատանքների մեջ անգամ Մեսրոպը չհանդիմանեց իր ժողովրդի հոգևոր կարիքները: Վերստին այցելեց այն գավառները, ուր որ Ավետարանը քարոզել էր ավելի վաղ տարիներին: Սահակ Նայրապետի մահից հետո նա ստանձնում է կաթողիկոսարանի հոգևոր-քարոզչական վարչության վերահսկողությունը:

Իր սիրելի Նայրապետի մահից 6 ամից անց վախճանվում է երանելի սուրբը և մեծ քարոզիչը շուրջ 440 թվականին և թաղվում Օշական գյուղում, որի վրա փառավոր եկեղեցի է կառուցված:

☘ *Յուրաքանչյուր քարոզիչ սուրբի անվան կողքի տողերի վրա գրի՛ր մի բան, որ սովորեցիր նրանց օրինակից, ինչը կարող ես օգտագործել քրիստոնեական քո հավատքի քո շրջապատի մարդկանց հետ կիսելիս, ովքեր չեն ճանաչում Տիտու Զրիստոսին:*

Սբ Գրիգոր Լուսավորիչ _____

Սբ Գրիգորիս _____

Սբ Մեսրոպ Մաշտոց _____

ՏԱՆԸ` ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԵՏ

Դասն անդրադառնում էր մյուսների հոգևոր կարիքներին հասնելու սուրբգրային ուսուցումներին՝ դրանք կապելով 4-5-րդ դարերի հայոց պատմության մեծագույն երեք դեմքերի՝ Սբ Գրիգոր Լուսավորչի, Սբ Գրիգորիս Աղվանից կաթողիկոսի և Սբ Մեսրոպ Մաշտոցի հարկապես քարոզչական գործունեության հետ: Ձեր երեխային հանձնարարե՛ք պատմելու այդ երեք սուրբերի վարքը:

Աշակերտները քննարկեցին նաև այն ուղիները, որոնցով կկարողանան օգտագործել երեք սուրբերի օրինակները և հավատով հասնել ուրիշների հոգևոր կարիքներին: Թող նորից գրուցեն այս թեմայի շուրջ: Միասին արտասանեք կամ երգեք Սբ Գրիգոր Լուսավորիչ Նայրապետին նվիրված Մանկունք շարականի հեղեղի տունը, որը սովորաբար երգվում է ամեն անգամ, երբ Վեհափառ Նայրապետը թափոռով մուտք է գործում փաճար: *Ճարականի նուրաները փե՛ս հաջորդ էջում:*

*Տրաշափառ Աստված և միշտ բարեխնամող,
Քո կանխագիտությամբ հայոց ազգին փրկության սկիզբ դրիր,
Ու պարթևական մեղավոր ազգից մեզ լուսավորիչ շնորհեցիր.
Ուստի նրա բարեխոսությամբ, Ո՛վ Փրկիչ, կյա՛նք փուր մեզ
Այժմ և քո ահավոր գալստյան ժամանակ:*

ՀՐԱՇԱՓԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ ԴՁ
(Ս. Գրիգոր Լուսավորչի շարական)

Ներսես Շնորհալի

Հրա - շա - փա - ռ Ա - տր - անգ - ես միշտ բա -
 րե - խնա - մո - դ. որ յա - ռա - զ զի - տու - թեամբ
 ըզ - փր - կու - թին հա - յա - տան - հայց բա - կըզ -
 րնա - տր - եպ, ի պար - թե - ա - կան մե - դա - պարտ
 ազ - գեմ լու - սա - տ - թիչ մե - զ շնոր - հե - ցե - ր.
 վան ռ - ըյ բա - թե - խօ - տու - թեամբ սո - բա
 Փար - կիչ կե - - - ցա ըզ - մեզ. այժմ ես ի
 րո յա - հա - տր զա - լու - - - տես - մն:
 Թա - զա - տր եր - կնա - տր, զե - կե - դե - ցի Զո
 աճ - շարժ պահ - - - ես, ես զեր - կր - պա - զաս
 ա - նաա - նող Զամ պահ - ես ի խա - դա - դու - թե - աճ:

ՇՆՈՐՅԵԱ ՄԵՁ ՏԵՐ
«Բ Զ»

Չափադր

Շնոր - հեա մեզ Տե - ր արթ - նու - թին ընդ ի - մաս -
 տու - ն կու - սա - նացն եւ զհոգ - ւոց մե - ըոց լապ -
 տե - ըրս պա - - - յ - ծա - ռա - ցո - - - :

4. Աղոթք ճաշից շէտ

Թող Աստուծ անշահ և անուսուս դարձնի այս սեղանի լիոհայոհն, որով մե՛ք կերպրե՛ք և կշահարե՛ք, և Նրան փառք շահիշյանս. Ամեն:

5. Աղոթք գործ սկսելուց առաջ

Որդի՛ր մեր ջեռնարկած գործերը, Տե՛ր, և մեր ջեռնարկած գործերը շահողողոթյա՛յք յսակիր. Ամեն:

6. Աղոթք դասից առաջ

Հոր իմաստողոթին՝ ո՛ր Հիստիս, տո՛ր ինձ իմաստողոթին, որ իտրշեմ, իտսեմ և բարին գործեմ Ամեն ժամ Քո առաջ: Փրկի՛ր ինձ ջար իտրշերից, իտսբերից ու գործերից. և որդրմի՛ր Քո արարածսերին և ինձ՝ բնձամսերին. Ամեն:

7. Աղոթք օգնողոթյան և յաշողանողոթյան

Օգնի՛ր մե՛ք, Տե՛ր, օգնի՛ր մե՛ք, Աստա՛ծ, Փրկի՛՛ք մեր, Քո անկան մե՛ծ փառքի շահար, Տե՛ր, փրկի՛ր մե՛ք և բարի՛ր մեր մեղքերը Քո սոհրբ անկան շահար: Պարսողա՛ծ յաշիր Քե՛ք աղակիսած և շոհանձած ժողոգրդին Քո սոհրբ և յաշականս իտաբ շոգանու՛ ևերթո իտղարողոթյան մե՛ք: Փրկի՛ր շեսանելի և աներևողթ թշնամու՛ց, արժանի՛ արա գոշողոթյամբ փառակորելու՛ Քե՛ք, Հոր և Սոհրբ Հոգու՛ շէտ, Այժմ և միշտ և շահիշյանս շահիշեսերից. Ամեն:

8. Երեւոյան աղոթք

Կյանքի շուքս, աղոթքներն ընդոհնող, սեղբերո
քսպող, Խնորանքներն ԿԱՏԱՐՈՂ, Քրիստո՛ս
ԱՍՏՎԱԾ սէր, ընդոհնո՛ր սէր ՊԱՊԱՏԱՆՔՆԵՐԸ ԱՅՈ
ԵՐԵՎՈՅԱՆ ԺԱՄԻՆ՝ ԲԱՐԵՆՈՍՈՒԹՅԱՄ ՍՈՒՐԷ
ԱՍՏՎԱԾԱԾՈՒ և ԱՂԱՋԱՆՔՆԵՐՈՎ Քո բոլոր սրբերի:
Լսե՛ր սեճ, Տե՛ր, և ողորմե՛ր, սերբո՛ր, քսպե՛ր և
Թո՛ղ սէր սեղբերո, ԱՐԺԱՆ՝ ԱՐԱ ԳՈՇՈՒԹՅԱՄ
ՓԱՌԱՎՈՐԵԼՈՒ Քեճ, Հոր և ՍՈՒՐԷ ՀՈԳՈՒ ՀԵՏ, ԱՅԺԱ
և մԻՇՏ և ՀԱՎԻՏՅԱՆԱ ՀԱՎԻՏԵՆԻՅ. ԱՄԵՆ:

9. Աղոթք բեւոյժ առաջ

Բոլորի ՊԱՀԱՊԱՆ Քրիստոս, Թող Քո Աջ շուքս
Լին Ինձ ԿՐԱ ԳԻՇԵՐ և ՅԵՐԵԿ, ՏԱՆԸ ԱՍՏԵԼԻՍ,
ՃԱՄՓԱ ԳԱՂԻՍ, քսած ԹԵ ԱՐԹՈՒՄ, ՈՐՊԵՍՉԻ ԵՐԲԵՐ
ՉԱՍԱՆՎԵԱ. և ողորմե՛ր Քո ԱՐԱՐԱԾՆԵՐԻՆ և ԻՆՁ՝
ԲԱՋԱՆՄԵՂԻՍ. ԱՄԵՆ:

Աղոթքը սնոհոյ է ՀՈԳՈՒՄ,

Աղոթքը շեք է մՏԲԻՆ,

Աղոթքը դեղ է մԱՐՄԱՆԻ: